

ምዕራፍ አራት

4.ከቅዱስ ቀርባን መቀበል የሚገባው ማን ነው?

ከምሥጢረ ቁርባን መቀበል የሚገባው ማን ነው? ለሚለው ጥያቄ መልሱ በእርባ ቀንና በሰማንያ ቀን ከአብራክ መንፈስ ቅዱስ ከማጎጸን የርዳኖስ ተጠምቆ ሃብተ ውልድና ስመ ክርስትና የተሰጠው ሁሉ ነው።

ሰው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት ዳግመኛ ከውሃና ከመንፈስ መወለድ አንዳለበት ሁሉ እንዲሁም ማንኛውም ክርስቲያን የዘላለም ሕይወትን ለመውረስ ከምሥጢረ ቁርባን መቀበል መንፈሳዊ ግዴታው ነው። በመሆኑም ለተጠመቁ ሕጻናት፣ በእድሜ ለገፉ አረጋውያን፣ በቤተክርስቲያን አገልግሎት ለሚሳተፉ ካህናት ብቻ ሳይሆን ለምዕመናን በሙሉ መፈጸም ያለበት ምሥጢር ነው።

ጌታችን ይህን ምሥጢር በመሠረተበት በሐሙስ ማታ ለደቀመዛሙርቱ ጽዋውንም እንስቶ አመለግኖ ሰጣቸው እንዲህም አለ ሁላችሁም ከእርሱ ጠጡ ለብዙዎች የኃጢአት ይቅርታ የሚፈሰው የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው። በማለት ሁሉም ከቀርባኑ ይሳተፉ ዘንድ በአምላካዊ መመሪያው አሟላቸዋል ማቴ 26፥26።

ጌታችን የሰጠውን መመሪያ ስናስተውል ሁላችሁም ከእርሱ ጠጡ ማለቱ የአዳም ልጆች ሁሉ ተዘጋጅተው ያለምንም ገደብ ከዚህ የሕይወት ጽዋ መጠጣት እንዳለባቸው የሚያመለክት ነው። የፈሰሰው ከቡር ደም የተቆረሰውም ከቡር ሥጋ ለተወሰኑ ሰዎች ሳይሆን ለብዙዎች ይቅርታ መሆኑን አሳስቧል።

በዚያን ዘመን የነበሩ ክርስቲያኖች በመካከላቸው በሀሳብም ሆነ በሥራ መለያየት ስላልነበራቸው ከሁሉ የሚበልጠውን መንፈሳዊ ነገር ይቅርና ሥጋዊውንም ተግባራቸውን እንኳን ሳይቀር በመተባበር በአንድነት በስምምነት ይፈጽሙ ነበር። ለምሳሌም ለሥጋዊ ሕይወት ምግብና መጠጥ በማዕድ በአንድነት ይሳተፉ ነበር «ቃሉንም የተቀበሉ ተጠመቁ በዚያን ቀን ሦስት ሺህ የሚያህል ነፍስ ተጨመሩ በሐዋርያትም ትምህርትና በጉብረት እንጀራውንም በመቁረስ በየጸሎት ይተጉ ነበር....ያመኑትም ሁሉ አብረው ነበሩ። ያላቸውንም ሁሉ አንድነት አደረጉ መሬታቸውንና ጥሪታቸውንም እየሸጡ ማንኛውም እንደሚፈልግ ለሁሉ ያካፍሉት ነበር።

በየቀኑም በአንድ ልብ ሆነው በመቅደስ እየተጉ በጌታቸውም እንጀራ እየቆረሱ በደስታና በጥሩ ልብ ምግባቸውን ይመገቡ ነበር። እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ በሕዝብ ሁሉ ፊት ሞገስ ነበራቸው ጌታም የሚድኑትን ዕለት ዕለት በእነርሱ ላይ ይጨምር ነበር» የሐዋርሥራ2፥43-47።

በሥጋዊ ማዕድ በመብላትና በመጠጣት በጸሎትም በመትጋት ሕብረት የነበራቸው የዚያን ዘመን ክርስቲያኖች ከመካከላቸው አንዱን እንኳን ከሁሉ ከሚበልጠው ከምሥጢረ ቁርባን የተለየ የተከለከለ አለመኖሩ ለምድራዊ ማዕድ የነበራቸውን ሕብረትና ትጋት ያመለክተናል። ይህ ደግሞ ክርስቲያን የሆነ ሁሉ የሚገባውን ዝግጅት አድርጎ የሕይወት ምግብና መጠጥ ከሆነው ከምሥጢረ ቁርባን በሕብረትና በትጋት መቀበል እንደሚገባው የሚያስተምር ነው።

በቀድሞ ጊዜ ቤተክርስቲያን ቅዳሴ ለማስቀደስ የሚሰባሰቡ ምዕመናን ይህን አምላካዊ ትዕዛዝ ለመፈጸም ጠንቃቃ ነበሩ። ተዘጋጅተው መጥተው ከቅዱስ ሥጋው ከከቡር ደሙ ተቀብለው ይመለሳሉ። ይህ ቀድሞ የነበረው ጥሩ ሥርዓትና አመለካከት

ትምህርትና ምሳሌ እየደበዘዘ መጥቶ፤ በአሁኑ ጊዜ ቅዳሴ ደርሶ ምዕመናን ተሰብስበው ሥጋውና ደሙ ተዘጋጅቶ የሚቀበል ሰው እጅግ አየቀነሰ መጥቷል። የሚቀበል ቢኖርም በዕድሜ የገፉ አረጋውያንና በዕለተ ሥርዓተ ጥምቀት የተፈጸመላቸው ሕፃናት ብቻ ናቸው።

ጌታችን ይህን ታላቅ ምሥጢር ሲመሠርትልን ግልጽ በሆነ በአምላካዊ ትዕዛዝ ሁሉም ሰው አዘውትሮ ይቀበለው ዘንድ ነው። ከጌታዋ የተማረች ሐዋርያዊት ቤተክርስቲያንም የቅዳሴ ጸሎት ዘወትር ታደርሳለች የቅዳሴው ጸሎት ዋና ዓላማው ቅዱስ ቁርባን ምዕመናን እንዲቀበሉ ሲሆን ጸሎቱ ሲጀመር የሚታወጀው አዋጅም ይህን የሚያመለክት ነው «ከዚህ ሥጋና ደም የማይቀበል ከቤተክርስቲያን ይሰደድ የእግዚአብሔርን ሕግ አፍርሷልና» በማለት ያስጠነቅቃል።

በቅዳሴው ጸሎት ማጠናቀቂያ ላይ በመጀመሪያ ኤጲስቆጶስ፣ ቀጥሎ ቀሳውስት፣ ከዚያም ዲያቆናት ከአነርሱም በኋላ በዕለቱ የተጠመቁ ሕፃናት፣ ከዚያም ወንዶች ምዕመናን፣ ቀጥሎ ሴቶች ምዕመናን በሙሉ እንዲቀበሉ ሥርዓተ ቤተክርስቲያን ይደነግጋል።

የቅዱሳት መጻሕፍት ትምህርትን ስንመለከት አሁንም ቢሆን ሁሉም ሰው ከዚህ ታላቅ ምሥጢር ይሳተፍ ዘንድ ነው የሚያስተምሩት። ጠቢቡ ሰሎሞን በምሳሌ 9፡1 «ጥበብ ቤትዋን ሠራች ሰባቱንም ምስሶዎችን አቆመች። ፍሪዳዋን አረደች። የወይን ጠጅዋን ደባለቀች። ማዕድዋን አዘጋጀች። ባሪያዎችዋን ልካ በከተማይቱ ከፍተኛ ስፍራ ላይ ጠራች። አላዋቂ የሆነ ወደዚህ ፈቀቅ ይበል አእምሮ የጌደላቸውንም እንዲህ አለች፡- ኑ እንጀራዬን ብሎ የደባለቅሁትንም የወይን ጠጅ ጠጡ። አላዋቂነትን ትታችሁ በሕይወት ኑሩ። በማስተዋልም መንገድ ሂዱ።» በማለት ተናግሯል።

ይህ ምሥጢራዊ አነጋገር ሲተረጎም ጥበብ የተባለች ቅድስት ቤተክርስቲያን የሃይማኖት ቤት ሠርታ ሰባቱን ምሥጢራተ ቤተክርስቲያን ምሶሶ አድርጋለች። በምሥጢረ ቁርባን ሥጋውን ከሰንዴ ደሙን ከወይን አዘጋጅታ ልጆቿ በሙሉ ይሰበሰቡ ዘንድ በመምህራን አዋጅ አስነግራለች። ሁላችሁም አለዋቂዎች የሆናችሁ በማስተዋል መንገድ ሂዱ የዘላለም ሕይወትን ውረሱ በማለት ትጣራለች። ብሎ ከዚህ ምሥጢር ሁሉም ሰው መሳተፍ እንዳለበት በምሳሌያዊ ትምህርተ አሳስቧል።

ነቢዩ ኢሳያስም «እናንተ የተጠማችሁ ሁሉ ወደ ውኃ ኑ ገንዘብም የሌላችሁ ኑና ግዙ ብሎም ኑ ያለ ገንዘብ ያለዋጋም የወይን ጠጅና ወተት ግዙ።» በማለት ትንቢት ተናግሯል። ኢሳ55፡1።

ምንም እንኳን ይህ ትንቢት የተነገረው የእግዚአብሔር ቃልን ስለመማር፣ የሕይወትን ውሃ ስለመጣት ቢሆንም ከዚህ ለሚበልጠው ለሥጋውና ለደሙ ምሳሌ ልናደርገው እንችላለን ሁሉም ሰው በነፃ የእግዚአብሔር ቃል የሚመገብ ከሆነ ሁሉም ሰው ከተጋበዘ የሚበልጠውን ምሥጢረ ቁርባን ሁሉም ሰው እንዲቀበል የሚያሳስብ ነው።

ከላይ በዝርዝር በተጻፉት ማስረጃዎች መሠረት ከዚህ ምስጢር ሁሉም ሰው መሳተፍ አለበት ነገር ግን ሁላችንም በድፍረትና ያለ ዝግጅት እንቀርብ ዘንድ የተገባ አይደለም። ሁላችሁም ኑ ተቀበሉ እንደሚለው ትምህርት ሁሉ ስንመጣ እንዴት ሆነን እንደምንመጣ ስለ ዝግጅታችን ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላ ወደ ሰማይ ከማረጉ በፊት ለሐዋርያት የነገራቸው መጽሐፈ ኪዳን እንዴት ለዚህ ታላቅ በረከት የተዘጋጀን የምንሆንበትን መንገድ ይጠቀመናል። ይኸውም፡-

ዲያቆኑ ልባችሁ በሰማይ ይኑር ልቡናችሁ ሰማያዊውን ምሥጢር በማስብ በአንክሮ በተዘከሮ ይኑር ሲል፣ ሕዝቡም አዎን

ልባችን በሰማይ ይኑር ስለስምህ አጽናን በስምህ ተጠምቀናል በስምህ አምነናል ሰማያዊ ነገርን ለማሰብ አብቃን። ጌታችንና አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ የተዘጋጀንም አድርገን ብለዋልና መዘጋጀታቸው ከምን እንዴት እንደሆነ ይገልጻል።

• ከወንድሙ ጋራ የተጣሏ ቢኖር ይተውለት

ምሕረትና ይቅርባይነት ከእግዚአብሔር የባሕርይ ገንዘብ መካከል የሚጠቀሱ ናቸው። በዘመናት በሰው ልጅ የሕይወት ታሪክ ውስጥም በተደጋጋሚ ታይቷል። የእግዚአብሔር ምሕረትና ይቅርታ ተነግሮ የሚያልቅ አይደለም። ከሰው በደል ይልቅ እጅግ ስለበዛው ምሕረተ «ከማስተዋል በላይ ነው።» በማለት ብዙ ቅዱሳን አባቶች መስክረዋል።

እግዚአብሔር በክፉ በደል ሆነን እንኳን ሳለን አይቶ እንዳላየን በይቅርታው የሚያልፈን ጊዜያት ተቆጥሮ አያልቅም። ይህንን ክልብ የተገነዘበ ክርስቲያን ሰው ቢበድለውእግዚአብሔር እርሱን እንደማረው እያሰበ ይቅርታን ያደርጋል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል ልቡን በማስጨከን ለይቅርታ እንቢተኛ ስለነበረ አንድ ባሪያ እንዲህ በማለት አስተምሯል።

ባሮቹን ሊቆጣጠር የጀመረ አንድ ንጉሥ እልፍ መክሊት ዕዳ ያለበትን ሰው በፊተ አመጡለትና ዕዳውን ጠየቀው። ባሪያውም የሚከፍለው ባጣ ጊዜ በፊተ ወድቆ ተወኝ በማለት ለመነው። ጌታውም እጅግ አዘነለትና ዕዳውን ሁሉ በመተው አሰናበተው። ምሕረትን ያገኘ ያ ባሪያም መቶ ዲናር ያበደረውን ሌላውን ባልንጀራውን አገኘና አንቆ ክፈለኝ በማለት አስጨነቀው። ባልንጀራውም በፊተ ወድቆ ጥቂት ታገሠኝ እከፍልሃለሁ በማለት ለመነው። እርሱም ጨከነበት ዕዳውንም ሊተውለት አልፈቀደምና ወደ ወህኒ አወረደው።

ይህም ነገር በጌታው ዘንድ ተሰማ ይህንም ክፉ ባሪያ አስጠራውና እኔን በለመንኸኝ ጊዜ ሁሉን እዳህን ትፎልህ አልነበረምን? አንተስ ስለምን የባልንጀራህን እዳ አልተውህለትም? ልትምረው ይገባህ ነበር። አንተ ግን አልወደድህም ስማለት ወንድሙን በይቅርታ ዓይን ሊያየው ያልቻለውን አሳልፎ ለሚያሰቃዩት ሰዎች እዳውን እስኪከፍል ድረስ በወህኒ አቆዩት ብሎ በቀጣ ቃል አዘዛቸው። ማቴ 18፡23-35።

የበደለኛን ሰው በደል እያሰቡ ልቡናን በማስጨከን ይቅርታ አለማድረግ መንፈሳዊነት አይደለም ። በልቦና ቂም፣ ጥላቻ፣ ተንኮል፣ ቅንዓትን ይዞ የፍቅር ሰው በመምሰል በእግዚአብሔር ቤት በመንፈሳዊ አገልግሎት ምሥጢራተ ቤተክርስቲያንን እየተካፈሉ መመላለስ ይቻል ይሆናል። ነገር ግን ረቂቀን ገሊና በሚመረምር በእግዚአብሔር ፊት ውስጣዊ ማንነታችን የተገለጠ ነው። ስለዚህ ከሰዎች ጋር ያለንን ግንኙነት በመመርመር ከተጣላነው፣ ከተቀያየምነው ሰው ይቅር መባባል ይገባናል። ክርስቶስ ይቅር እንዳላቸሁ እናንተም እንዲሁ ይቅር ተባባሉ። ቆላ 3፡13።

አቤተ ክላንተ ከሆኑ ስጦታዎች ለአንዱ ስንኳ የተገባሁ አልነበርኩም ነገር ግን አንተ ታላቁን ጸጋ ቅዱስ ሥጋህንና ክቡር ደምህን ሰጠኸኝ። ጌታ ሆይ እንደቸርነትህ እንጂ እንደበደሌ አይሁንብኝ። በማለት የተጣሉትን ሰው በደል ሳይሆን የራስን በደል እያሰቡ ወደ ቅዱስ ቀርባን መቅረብ ምሕረትን ያሰጣል። ልብን በሚያውቅ በእግዚአብሔር ፊት የተጣላና የበደለን ሰው በይቅርታ ልብ ሳይመለከተ ወደ ጌታችን ሥጋና ደም መቅረብ ድፍረት ከመሆኑም ባሻገር ለድኅነት ሳይሆን ለፍርድ ይሆናል።

• በልቡ መጠራጠርን ያሰበ ቢኖር ይመን

ተጠራጣሪ መሆን በእግዚአብሔር በመታመን የሚገኝ ጸጋ መንፈስ ቅዱስን ያሳጣል። ጥርጣሬና እምነት ፈጽሞ አብረው ሊሄዱ

የማይችሉ ተቃራኒ ነገሮች ናቸው። ተጠራጣሪ የእምነት ሰው ሊባል አይችልም። የእምነት ሰው ደግሞ ተጠራጣሪ ሊሆን አይገባውም።

እግዚአብሔር ፍጥረቱን ሁሉ በእርሱ እንዲታመኑበት፤ ሁሉን አድራጊና ፈጣሪ እርሱ ብቻ እንደሆነ እንዲያውቁና እንዲቀበሉ ፈቃዱ ነው። ለዚህም ነው መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔር እመኑ እውነት እላችኋለሁ ማንም ያለው ነገር እንዲደረግለት ቢያምን በልቡ ሳይጠራጠር ይህንን ተራራ ተነቅለህ ወደ ባህር ተወርወር ቢል ይሆንለታል በማለት ያለ ጥርጥር በእምነት የሚደረግ ነገር ሁሉ እንደሚሆን አስተምሯል። ማር11፡23።

የእምነት አባት አብርሃም በሽምግልናው የራሱን ሥጋና የሣራን ማኅፀን ምውት መሆን በእምነት ሳይደክም ተመለከተ። በእግዚአብሔርም የተስፋ ቃል በመታመን በረታ እንጂ አልተጠራጠረም። ስለዚህም ጥርጣራ ስለሌለበት ፍጹም እምነቱ ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ በማለት መስክሯል። «አብርሃም እግዚአብሔርን አመነ እምነቱም ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት።» ሮሜ4፡3።

እንግዲህ እግዚአብሔርን አውቃለሁ መታመኛዬ እርሱ ነው። እያሉ በአንደበት ብቻ መናገር አማኒ አያሰኝም። በማንኛውም መንፈሳዊ አገልግሎት ሁሉ ሳይጠራጠሩና ሳያወላውሉ በፍጹም ልብ መታመን ይገባል። «የሚጠራጠር ሰው በነፋስ የተገፋና የተነቃነቀ የባሕርን ማዕበል ይመስላልና። ሁለት አሳብ ባለው በመንገዱም ሁሉ ለሚወላውል ለዚያ ሰው ከጌታ ዘንድ አንዳች እንዲያገኝ አይምስለው።» ያዕ1፡6-8።

የእግዚአብሔርን አዳኝነትና መሐሪነት ሳይጠራጠሩ ከልብ ማመን የሕይወት ቅድስናን ያጎናጽፋል። ንሥሐዬን ተቀብሎ ምሕረትን አድርጎልኛል። ቅዱስ ሥጋውና ክቡር ደሙ ለኃጢአቴ ሥርየትን ይሰጠኛል በማለት በፍጹም ልብ ማመንን ማስቀደም ይገባል። እንዲህ ከሆነ ከእግዚአብሔር ዘንድ የኃጢአት ሥርየት/ይቅርታ/ ያገኛል።

ቅዱስ ዮሐንስ በመልዕክቱ « በኃጢአታችን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከዓመጸም ሁሉ ሊያነጸን የታመነና ጸድቅ ነው።» 1ዮሐ1፡9። በማለት በማስረገጥ አስተምሯል።

• የአሳብ ነውር ያለበት ቢኖር አይቅረብ

ትልቅም ይሁን ትንሽ መርዛማ የሆነ እባብ ተናጻፈ ነው። እንደዚሁ ሁሉ የኃጢአት ትልቅና ትንሽ የለውም። በሥራ በመፈጸም ፤ በቃል በመናገርና በልብ በማስብ ሊሰሩ የሚችሉ የኃጢአት አይነቶች ብዙ ናቸው። ሁሉም ቅድስናን በማሳጣት ሥጋን፤ ገሊናንና ነፍስን በማርከስ ያሳድፋሉ ።

እግዚአብሔር በነገር ሁሉ ፍጹም ነው። የእርሱ ለሆኑትም ሁሉ እኔ ፍጹም እንደሆንኩ እናንተም ፍጹማን ሁኑ። ማቴ5፡48። በማለት ጌታችን በወንጌል አስተምሮናል። ፍጹም መሆን ማለት እንደ እግዚአብሔር በመሆን እርሱን መተካከል አይደለም። ፍጹማን በመሆን ከሃሳብ /ኃልዮ/ ኃጢአት ንጹሕ ሁኑ ሲል እንጂ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተራራው ስብከት ትምህርቱ በልቦና ኃሳብ ከሚሠሩ የኃጢአት ሥራዎች በመራቅ ፍጹማን ሆኖ መኖር ለተወሰኑት ብቻ ሳይሆን ለሁላችን እንደተሰጠን አስተምሮናል። በእግዚአብሔር ችርነትና በብዙ መንፈሳዊ ተጋድሎ የተሰያዩ የቅድስና ደረጃዎችን በማለፍ ፍጹማን የሆኑ ብዙ ቅዱሳን የቤተክርስቲያን አባቶች አሉ። ከፍጥረት ወገን ማንም የማይተካከላት ወላደተ አምላክ ድንግል ማርያም በሥጋዋ፤ በጎሊናዋ /በሐሳቧ/ ፍጹም ድንግል ሆና በመገኘቷ ለመለኮት ማደሪያነት ተመርጣለች።

ከሃሳብ ነውር ኃጢአት መንጸት እጅግ ከባድ ቢሆንም መንጸት አልችልም በማለት ግን የነውርን አሳብ ወደ ልቡና ማስተናገድ አይገባም መቃወም እንጂ። ወደ ቅዱስ ቱርባን የሚቀርብ ሁሉ በሃሳቡ የሚመላለስ የተሰያየ ኃጢአትን ዝሙትን

፤ጥላቻን የመሳሰሉትን ሁሉ ከገሊናው እንደርቀሉት ከልብ እየጸለየ፤ በጸምና በስግደት ተወስኖ በእግዚአብሔር ኃይል ተማምኖ ራሱን ሰጽድቅ ማስገዛት ይገባዋል።

• በኃጢአት የወደቀ ቢኖር አይርሳ የማይረሳ ነውና

የሰው ልጅ ነገሮችን የማስታወስ ብቃት እንዳለው ሁሉ የሚረሳበትም ጊዜ አለ። በአንድ ቀን ባሉ ሃያ አራት ሰዓታት ውሥጥ በእያንዳንዱ ሰዓት በሕይወትህ ውስጥ ምን ተከናወነ ቢባል ያለምንም ስሕተት የሚያስታውስ ሰው ይገኝ ይሆን? የትላንት ወይም ያለፈው ሳምንትስ? ።

በእግዚአብሔርባሕርይ መርሳት መዘንጋት ፈጽሞ አይታሰብም። ፍጥረታት ሁሉ በእርሱ ዘንድ ይታወቃሉ። ያለፉት ሺህ ዓመታት እንደትናንት ይቆጠራሉ። ከአዳም ጀምሮ አስከ አለንበት ዘመን ድረስ የሞተ በሕይወት ያለነው ሁሉ በእርሱ ዘንድ አንረሳም። እንኳን በአርአያው የተፈጠረ የሰው ልጅ ቀርቶ ትንሳኤ የሌላቸው አለዋፋት ይታወቃሉ። ማቴ10፡29።

በንዝህላልነትም ይሁን በማወቅ ለእግዚአብሔር ስም፤ ለቅድስናው ስፍራ፤ ለአገልግሎትና፤ ለሚፈጸሙ መንፈሳዊ ምሥጢራት ሁሉ ከብር አለመስጠት ኃጢአት ነው። የወደቀበትን ኃጢአት በመርሳት ንስሐ ባለመግባት ባለመጸጸት መመላለስ ደግሞ የከፋ ነው።

ለሰው ዕውቀት ማስታወስን የቸረ፤ ዓይንን የፈጠረ ጌታ ከእርሱ የሚሰወር ምንም ነገር የሰምና የወደቅንበትን ኃጢአት ለእግዚአብሔር እናስታውሰው እርሱም ይረሳዋል። እኛ ከደበቅነው ግን እርሱ ያስታውሰብናል። « እንግዲህ ከወዴት እንደወደቅህ አስብ ንስሐም ግባ የቀደመውን ሥራህን አድርግ አሰዚያ እመጣብሁለሁ ንስሐ ባትገባ መቅረዝህን ከስፍራው አወስዳለሁ።» ራዕይ 2፡5 እንዳለ።

• አሳቡ ድውይ የሆነ ቢኖር አይቅረብ

በዕለተ በህሊናው አብዝቶ የኃጢአትን ሀሳብ እያመላለሰ አይምጣ። ለምሳሌ ዝሙትን የተጣላውን ሰው በክፉ እያሰላሰሰ ወደቅዱስ ቀርባን አይቅረብ ይህ ህሊናን የሚያረክስ ክፉ ደዌ ነውና።

• ኃጢአትን የሚሠራ ንጹሕም ያልሆነ ቢኖር ይወገድ

ከኃጢአት ከዝሙት ንጹሕ ሳይሆን አይቅረብ ይከልከል ምነው ከካህን ቀርበው ተናዘው በንስሐ አልነጹም ወይ ቢሉ ምንም እንኳን በትዳር ተወስነው ቢኖሩም ጽንሰን፤ በዓልን፤ ሕርስን /የሴቶች ልማድ/ ሳይለይ ያስአግባብ ከሴት መድረስ እንደ ዝሙት ነውና እንዲህ ሆናችሁ አትቅረቡ ሲል።

• ከኢየሱስ ትእዛዝ ልዩ የሆነ ቢኖር ይከልከል

ሕጉን ትእዛዙን የማያከብር የማይጠብቅ ይከልከል።

• ነቢያትን የሚያቃልል ቢኖር ከዋሕድ ከወልድ መዓት ራሱን ያርቅ ነፍሱንም ያድን

ነቢያት የተናገሩትን መንቀፍ በእነርሱ አድሮ ያናገራቸውን ጌታን መንቀፍ ነውና እንዲሁም ካህናት መምህራን ጽሑ፤ ጸልዩ፤ መጽውተ ቢሉት አይሆንም አልጸምም አልጸልይም እያለ ካህናትን መምህራንን የሚንቅ፤ የሚያቃልል የነቢያትን ነገር አምኖ የካህናት የመምህራንን ትእዛዝ ጠብቆ ተዘጋጅቶ ከቅዱስ ቀርባን ይቀበል እግዚአብሔር ፈርዶ ከሚያመጣበት መከራ ራሱን ያድን ዘንድ።

• ከዘላለም ቅጣት ፍርድ ራሱን ያድን መስቀልን አይበድል

• ከእግዚአብሔር መፃት ይራቅ የሚያየን ብርሃን አብ ከልጁ ጋራ ቤተክርስቲያንን ከሚገቡኝ ከቅዱሳን መላእክትም ጋራ አለና።

• ነፍሳችሁን ተመልከቲ ሰውነታችሁንም ንጹሕ አድርጉ የባልንጀራችሁንም በደል አታስቡ፤ ማንም ከወንድሙ ጋራ በቀጣ እንዳይኖር አስተውሉ።

እግዚአብሔር ያያል ልቦናችሁን ከፍ ከፍ አድርጉ። ወደ ሕይወት መድኃኒት እንቅረብ ጸጋ ሁኖ የተሰጠንንም ሥጋውና ደሙን በእግዚአብሔር ጥበብ እንቀበል በማለት ቅድመ ዝግጅት ማድረግ እንደሚገባ ያስረዳናል። ከዚህ በመቀጠል በመንፈሳዊ ሕይወታችን ስለምናደርገው መንፈሳዊ ዝግጅት በዝርዝር እንጽፋለን።

4.1. መዘጋጀት / ነፍሳችሁን ተመልከቱ /

ሳይጠነቀቁ በግድየለሽ አሳብ ሆኖ ወደማናቸውም መንፈሳዊ አገልግሎት መግባት አይገባም። የአገልግሎቱ ሥራ የተከበረ ስለሆነ በቀ. መዘጋጀት አስፈላጊ ነው። በብሉይ ኪዳን የፋሲካን በዓልም ሆነ ሌሎች አበይት በዓላትን ለማክበር የመዘጋጀት ቀን ነበራቸው። እስራኤላውያን በምድረ በዳ እያሉ እግዚአብሔር በሲና ተራራ ስለሚገለጥ ከእግዚአብሔር ጋር መገናኘትና በፊቱ መቆም እንዴት እንደሚችሉ እንዲህ ያለ የዝግጅት ጊዜና መመሪያ ሰጥቷቸው ነበር።

እግዚአብሔርም ሙሴን አለው «ሙሴ ወደ ሕዝቡ ሂድ ዛሬና ነገም ቀድሳቸው ልብሳቸውንም ይጠቡ በሦስተኛው ቀን ሕዝብ ሁሉ ሲያዩ እግዚአብሔር በሲና ተራራ ላይ ይወርዳልና ለሦስተኛው ቀን ይዘጋጁ። ወሰንም ለሕዝቡ በዙሪያው አድርግላቸው ወደ ተራራው

እንዳትወጡ ጫፉንም እንዳትነኩ ተጠንቀቁ ተራራውን የነካ ፈጽሞ ይሞታል የማንም እጅ እንዳይነካ።

ነገር ግን የሚነካው ሰው ሁሉ ይወገራል ወይም በፍላፃ ይወጋል እንሰሳ ወይም ሰው ቢሆን አይድንም በላቸው። ሳያቋርጥ የመለከት ድምፅ ሲነፋ በዚያን ጊዜ ወደ ተራራው ይውጡ። ሙሴም ከተራራው ወደ ሕዝቡ ወረደ ሕዝቡንም ቀደስ ልብሳቸውንም አጠቡ ሕዝቡንም ለሦስት ቀን ተዘጋጁ ወደ ሴቶቻችሁም አትቅረቡ አለ።» (ዘፀ 19፡10-5።)

ይህ የዝግጅት መመሪያ ለሕዝበ እስራኤልና ለአገልጋዮቹ ካህናት የተሰጠው እግዚአብሔር በእሳት አምሳል በሲና ተራራ በሚገለጥበት ወቅት ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት እንዲችሉ ነበር። የእሳቱ እቶን የሚጤሰው ጭስ፣ የተራራውን መንቀጥቀጥ፣ የመለከቱን ድምፅ ከተሰማ በኋላ በተራራው ራስ ላይ የተገለጠው እግዚአብሔርን ባለሟሉ ሙሴ በመቅረብ ሲያነጋግረው የቀሩት የእስራኤል ወገኖች ደግሞ በተራራው ግርጌ ማዶ ነበሩ። ምንም እንኳን ዝግጅቱን ቢያደርጉም የተራራውን ጫፍ የነኩ እንደሆነ ይሞታሉ። ይህ የሚያመለክተው የእግዚአብሔርን ክብር ታላቅነትንና የሙሴን ባለሟልነት ነው።

በዚያን ዘመን ከነበረው የሕግ መንጻት ዝግጅት ተዘጋጅተው የተራራውን ጫፍ መንካት አልቻሉም። ከተፈቀደለት ከሙሴ በስተቀር ጦደ ተራራውም አናት መውጣት አልተቻላቸውም። ነገር ግን አሁን ደግሞ በአዲስ ኪዳን ዘመን የእርሱን ሥጋና ደም ለመቀበል ምን ያህል የተጠነቀቀ ዝግጅት ማድረግንና ነፍሳችንን መመልከት እንዳለብን ያስረዳናል። በመቀጠልም ምሥጢረ ቁርባንን ስንቀበል የምናደርገውን ዝግጅት በማነፃፀር እንማራለን።

4.2. ኃሳብን መቁረጥ

እስራኤል በሙሴ አማካኝነት የመዘጋጀት ትዕዛዝ ሲሰጣቸው ይህ በረከት እንዲያመልጣቸው ስለማይሹ ለመዘጋጀት ሃሳባቸውን ቆረጡ። ነገር ግን እኛ መንጻት አንችልም ደህና ሆነን መዘጋጀት ያቅተናል ብለው ምክንያት ቢያቀርቡ ኖሮ የተሰጣቸው ቀነ ገደብ ያልፍ ነበር።

እኛም ዛሬ ሥጋውን እና ደሙን ተዘጋጅተን መቀበል ሲገባን፤ ለመቀበል የተገባን እስክንሆን ድረስ በማለት በማሳበብ መራቅ አይገባም። ከኃጢአት የተመለሰን መሆናችንን ካወቅን እግዚአብሔር በቶሎ ልብሳችንን እንድናጥብ ንስሐ እንድንገባ ንጹሕ ሆነን ለመኖር ኃጢአትን ባለን አቅም ሁሉ እንድንዋጋት፤ ሀሳባችንን እንድንቆርጥ ይፈልጋል።

በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኩ የተጻፈው ከባለ ጦጋ አባቱ ቤት ድርሻውን ተካፍሎ የጠፋው ልጅ ተጸጽቶ ወደ አባቱ ቤት ለመመለስ ሲወስን አዲስ ልብስ ለመግዛት እራሱን ንጹሕ ለማድረግ እስኪችል ድረስ ልዋል ልደር ብሎ አልቆየም።

እንደዚያው እንደነበረ ሆኖ ከሠራው በደል የተነሳ ልጅ ለመባል የማይገባው መሆኑን ስለተረዳ፤ አባቱ እንደ አንዱ አነስተኛ አገልጋዩ አድርጎ ቢቀበለው እንደታላቅ ክብር በመቁጠር ደካማነቱን ለሀሊናው አሳምኖ ወደ አባቱ ቤት ለመሄድ የመጀመሪያውን ዝግጅት ሃሳብን መቁረጥ አደረገ።

ወደ አባቱም ቤት ተመለስ ዛሬም ሥጋውና ደሙን ለመቀበል ከምናደርጋቸው ዝግጅቶች መካከል ወደ አባታችን ወደ እግዚአብሔር ቤት መመለስ ሲሆን ይኸውም ቀርጥ ውሳኔ የሚያስፈልገው ነው።

በሁለት ሃሳብ ባለመሆን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ ያለውን የዚህን ዓለም ሃሳብ መናቅና መተው ይገባል። «እልፍ በሉ እልፍ በሉ

ከዚያ ውጤት ርኩሱን ነገር አትንኩት ከመካከልዎ ውጤት ንጹሐን ሁኑ።» እንዳለ። ኢ.ሳ.52÷11 ።

እግዚአብሔር አብርሃምን ከካራን፤ ያዕቆብን ከሴኬም ተለይታችሁ ውጤት ባላቸው ጊዜ በቀርጥ ሃሳብ ሳያመነቱ እንደወጡ ዛሬም ከኃጢአት ከተማ መውጣት ያስፈልጋል። ዛሬ ብዙ ምዕመናን ከምሥጢረ ቀርባን መቀበል ደረጃ ያልደረሱት ኃጢአትን ደግመው ደጋግመው ስለሚያጣጥሙት መላቀቅ ቀላል ስለማይሆንላቸው ነው። ኃጢአትን ከመላመድ የተነሳ የጸና መከራ ቢያመጣባቸው እንኳን ለመተው ዛሬ ነገ በማለት በቀጠሮ፤ በማመንታት ሃሳባቸውን ቆርጠው ወደ እግዚአብሔር መመለስ ይቻገራሉ።

4.3. ዛሬና ነገ ቀድሳቸው/ለውነታችሁንም ንጹሕ አድርጉ/

እስራኤል በሙሴ አማካኝነት የተላለፈላቸው ሌላው ትዕዛዝ እግዚአብሔር የሚገለጠው ከነገ በስቲያ ነውና ዛሬና ነገ ተቀደሱ የሚል ነበር። ይህን ቅድስና ያገኙት የነበረውም ልብሳቸውን በማጣብ፤ ከሲቶቻቸው በመራቅ ገላቸውንም በመታጠብ የሦስት ቀናት ዝግጅት በማድረግ ነበር። ከዚህ ዝግጅትና መቀደስ በኋላ ነበር የእግዚአብሔርን ክብር ለማየት የቻሉት።

✦ ልብሳቸውን ማጣብ

እስራኤላውያን የእግዚአብሔርን ክብር ለመመልከት ይችሉ ዘንድ ልብሳቸውን በማጣብ ንጹሕ አድርገዋል። የልብስ አደፋነት በኃጢአት የመቆሸሽ ምሳሌ ነው። በትንቢተ ዘካ 3÷1 «እርሱም ታላቁን ካህን ኢያሱን በእግዚአብሔር መልአክ ፊት ቆሞ አላየኝ ሰይጣንም ይከሰው ዘንድ በስተቀኝ ቆሞ ነበር። እግዚአብሔርም ሰይጣንን እግዚአብሔር ይገስፅህ ኢየሩሳሌምን የመረጠ እግዚአብሔር ይገሥፅህ። በውኑ ይህ ከእሳት የተነጠቀ ትንታግ አይደለምን አለው።

ኢየሱስም እድፋም ልብስ ለብሶ በመልአኩ ፊት ቆሞ ነበር። እርሱም መልሶ በፊቱ የቆሙትን እድፋሙን ልብስ ከእርሱ ላይ አውልቁ አላቸው። እርሱም እነሆ አበላህን ከአንተ አርቀልሃለሁ ጥሩ ልብስም አለብሽሃለሁ አለው።

ደግሞም ንጹሕ ጥምጥም በራሹ ላይ አድርጉ አለ። እነርሱም በራሱ ላይ ንጹሕ ጥምጥም አደረጉ ልብሱንም አለበሱት የእግዚአብሔር መልአክ በአጠገቡ ቆሞ ነበር።» በእግዚአብሔር ፊት የቆመውን ካህኑ ኢየሱስን ሰይጣን በድፍረት የከሰሰው በዚያ ቅዱስ ስፍራ እድፋም ልብስ ለብሶ በመቆሙ የተነሳ ነው። እድፋም ልብስ የተባለው አበሳ፣ በደልና ኃጢአት ሲሆኑ አዳፋውን ወስደው አደሱን ማልበላቸው ደግሞ ይቅርታን የማግኘት ምሳሌ ነው።

ሐዋርያውጳውሎስም «ፊተኛ ኑሯችሁን እያሰባችሁ እንደሚያታልል ምኞት የሚጠፋውን አሮጌውን ሰው አስወግዱ በአእምሯችሁም መንፈስ ታደሱ ለእውነትም በሚሆን ጽድቅና ቅድስና እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረውን አደሱን ሰው ልበሱ»። በማለት በኃጢአት የጎሰቆለና ያደፈ ማንነታችንን በንስሐ በማስወገድ ተለወጡ ሲል ነው። ኤፌ 4፡23-24።

ዛሬም ምሥጢረ ቁርባንን በመቀበል አዲሱን ልብስ ጌታችንን ከመልበሳችን በፊት ቅድስናን ለማግኘት የምናደርገው ዝግጅት ውስጥ በኃጢአት ያደፈው ሰውነታችንና ኃጢአታችንን ለካህናት በመናገር ከላያችን ላይ ማስወገድ ይገባል። ይህን ደግሞ ከቁርባን በፊት በንስሐ መዘጋጀትን የሚያመለክት ነው።

• ለሦስት ቀናት ከሴት መራቅ

እስራኤልም ሁሉ እያዩ በሲና ተራራ ላይ እግዚአብሔር ሊገለጥ ስለሆነ ሙሴም ሕዝቡን ለሦስት ቀናት ከሴት በመራቅ ዝግጅት አድርጎ በማለት እዘዛቸው።

ለመንፈሳዊውም ሆነ ለሥጋዊ ተግባር ጊዜ ስላለው ወደተቀደሰ አገልግሎትና መንፈሳዊ ተግባር ከመግባት በፊት ሰውነታቸውና ሀሊናቸው ከሥጋዊ ሀሳብ ነጻ ይሆን ዘንድ በፍጹም ልብ እግዚአብሔርን እንዲያገለግሉ ለሦስት ቀን ከሴት መራቅ የተገባ ነበር።

እስራኤል በቅዱሱ በእግዚአብሔር ፊት በሚቆሙበት ጊዜ በሥጋዊ ፈቃድ እንዳይረክቡ ይህ ትዕዛዝ ተሰጣቸው ይህም ትዕዛዝ በዚያ ጊዜ ብቻ ተወስኖ የቀረ ሳይሆን በጾም ወራት እና ጠላቶቻቸውን ድል ለማድረግ በሚያስቡበት ጊዜ ሁሉ የእግዚአብሔር አጋዥነት እንዳይለያቸው ከሴቶች በመከልከል ይቆዩ ነበር።

ለምሳሌ «ዳዊትም ወደ ካህኑ ወደ አቢሜሌክ ወደ ኖብ መጣ። አቢሜሌክም እየተንቀጠቀጠ ዳዊትን ሊገናኘው መጣና ስለምን አንተ ብቻህን ነህ? ከአንተ ጋር ስለ ምን ማንም የለም? አለው። ዳዊትም ካህኑን አቢሜሌክን የተላከህበትን ነገር እና የሰጠሁህን ትዕዛዝ ማንም አይወቅ ብሎ ንጉሡ አንድ ነገር አዝዞኛል። ስለዚህም ብላቴኖቼን እንዲህ ባለ ስፍራ ተውሏቸው። አሁን በእጅህ ምን አለ? አምስት እንጀራ ወይም የተገኘውን በእጄ ስጠኝ አለው።

ካህኑም ለዳዊት መልሶ ሁሉ የሚበላው እንጀራ የለኝም ነገር ግን የተቀደሰ እንጀራ አለ፤ ብላቴኖች ከሴቶች ንጹሐን እንደሆኑ መብላት ይቻላል አለው። ዳዊትም ለካህኑ መልሶ በእውነት ከመጣን ጀምረን እኛ ሰውነታችንን ከሴቶች ሦስት ቀን ጠብቀናል የብላቴኖቼም ዕቃ የተቀደሰች ናት ስለዚህ ዛሬ እቃቸው የተቀደሰች በመሆንዋ እንጀራው እንደሚበላ እንጀራ ይሆናል አለው። ካህኑም በእርሱ ፋንታ ትኩስ እንጀራ ይደረግ ዘንድ ከእግዚአብሔር ፊት ከተነሳው ከገጹ ንብስት በቀር ሌላ እንጀራ አልነበረም እና የተቀደሰውን እንጀራ ሰጠው» 1ኛ-ኤፌ 21፡1-6 ።

በአራቱ ሥርዓት መሠረት በእግዚአብሔር ፊት ከሚቀመጠው የተቀደሰ ኅብስት ካህናት የሚመገቡት ቢሆንም ይህን ለመመገብ ከሚደረገው ዝግጅት መካከል ከሴት ሦስት ቀናት መራቅ መሆኑን ከዚህ ታሪክ መረዳት እንችላለን። የተቀደሰውን ኅብስት የበሉት የዳዊት ወታደሮች ሰውነታቸውን በንጹሕ የጠበቁ ነበሩ። ለዚህኛው ኅብስት እንዲህ አይነት ክብር የሚገባ ከሆነ እውነተኛውን የጌታችን ሥጋ እና ደም ለመቀበል ደግሞ የበለጠ ዝግጅትና ጥንቃቄ የሚገባ መሆኑ የሚታመን ሀቅ ነው። ዘፀ 25፡30።

ዳዊት የወታደሩን የእርዮንን ሚስት በማስነወር በኃጢአት ከወደቀ በኋላ ኃጢአቱን ለመሸፈን ታማኝ ባሪያውን እርዮንን ከጦር ሜዳ አስጠርቶ ካበላውና ካጠጣው ካስከረውም በኋላ ወደ ሚስትህ ግባ አለው።

ንጉሥ ዳዊት ይህን ያደረገበት ምክንያት ጽንሱን የእርዮን ነው ለማስባል ነበር። ነገር ግን እርዮን ዳዊትን «ታቦቱና እስራኤል ይሁዳም በጎጆ ተቀምጦታል የጌታዬ ኢየሱስና የጌታዬም ባሪያዎች በሰፊ ሜዳ ሰፍረዋል እኔ ልበላ እና ልጠጣ ወይም ከሚስቴ ጋር ልተኛ ወደ ቤቴ እሄዳለሁን? በሕይወትህና በሕይወቴ ነፍስህ እምላለሁ ይህን ነገር አላደርገውም» አለው 2ኛው 11፡11።

ይህ ንጹሕ የእግዚአብሔር ሰው እርዮን በጦርነት ወቅት ከሴት መራቅ የተለመደ ስለሆነ የቃል ኪዳኑ ታቦት በጦር ሜዳ ከመሆኑ የተነሳ ለታቦቱ ክብር፣ ለሌሎችም የእስራኤል ጀግኖች ክብር ሲል ሕጋዊ ከሆነች ሚስቱ ጋር ለማደር እራሱን ከለከለ።

እንደሚታወቀው አመንዝራነት ኃጢአት ነው። በጋብቻ ግን ከሴት ጋር መገናኘት የተፈቀደ ነው። ነገር ግን ስለ እስራኤል ሠራዊት ክብር ስለ ቃል ኪዳኑም ታቦት ድል የሚያደርጉበትን ኃይል እግዚአብሔር ይሰጣቸው ዘንድ ለጸሎት ከባለቤቱ ከመገናኘት እራቀ ይህንንም በመደገፍ ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ

ምዕመናን «ለጸሎት ትተጉ ዘንድ ተስማምታችሁ ለጊዜው ካልሆነ በቀር እርስ በርሳችሁ አትከላከሉ እራሳችሁንም ስለመግዛት ሰይጣን እንዳይፈትናችሁ አብራችሁ ሁኑ» በማለት ባል እና ሚስት በመኝታ የሚለያዩት ለጸሎት ወቅት ብቻ መሆኑን ጽፏል። 1ቆሮ 7፡5።

ከላይ ባየናቸው ምሳሌ መሠረት ሰዎች ቅዱስ ሥጋውንና ደሙን ከመቀበላቸው በፊት ሦስት ቀን ከቀርባን በኋላ ለሁለት ቀናት ከዚህ እንዲርቁ ይህን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትምህርት መሠረት ያደረገ ሥርዓተ-ቤተክርስቲያን ያዛል።

4.4. የዝግጅት ጉድለት

በቸልተኝነት፣ በንቀት፣ ካለምንም እምነት ሳይዘጋጁ እና ንስሐ ሳይገቡ ከኃጢአት ሳይነጹ ከመንፈሳዊው ምሥጢራት መካፈል የሚያሰጠው ምንም በረከት የለም። «ወደ እግዚአብሔር ቤት በገባህ ጊዜ እግርህን ጠብቅ ...» መክ5፡1 ተብሎ እንደተጻፈ በድፍረት ያለዝግጅት የትነው የምረግጠው? በምን አይነት መንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ ነው ያለሁት? ሳይሉና ራስን ሳይመረምሩ ወደ ማናቸውም መንፈሳዊ አገግሎት መግባት አይገባም።

ያለ ዝግጅት በድፍረት በሠርግ ቤት የተገኘውንና ወደ ውጭ ወዳለው ጨለማ አውጦት የተባለውን ሰው ታሪክ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ሲል አስተምሯል «መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ሠርግ ያደረገ ንጉሥን ትመስላለች...ንጉሡም የተቀመጡትን ለማየት በገባ ጊዜ በዚያ የሠርግ ልብስ ያልለበሰ አንድ ሰው አየና ወዳጄ ሆይ የሠርግ ልብስ ሳትለብስ አንዴት ወደዚህ ገባህ? አለው እርሱም ዝም አለ በዚያን ጊዜ ንጉሡ ለአገልጋዮቹ እጅን እና እግሩን አስራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት በዚያም ለቅሶ እና ጥርስማፋጩት ይሆናል አለ። የተጠሩት ብዙዎች የተመረጡት ግን ጥቂቶች ናቸውና።» ማቴ22፡11።

ይህ በሠርግ ቤት የነበረው ሰው የሠርግ ልብስ ባለመልበሱ ምክንያት ከግብዣው ሳይካፈል ወጣ። እንዲሁ ወጥቶ ብቻ አልቀረም የንጉሡን ግብዣ በመናቀፍ በማቃለሉም ተጠያቂ እንደሆነ መገንዘብ ይገባል። ሐዋርያው ጳውሎስም «ስለዚህ ሳይገባው ይህን እንጀራ የበላ ወይም የጌታን ዕዋ የጠጣ ሁለኛ የጌታ ሥጋና ደም እዳ አለበት። ሰው ግን ራሱን ይፈትን እንዲሁም ከእንጀራ ይበላ ከጸዋውም ይጠጣ ሳይገባው የሚበላና የሚጠጣ የጌታን ሥጋ ስለማይለየው ለራሱ ፍርድን ይበላልና ይጠጣልምና» በማለት ከቅዱስ ቀርባን በፊት አስፈላጊውን ዝግጅት ማድረግ እንደሚገባ ግልጽ። 1ቆሮ 11:27-29።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ሳይገባው ይህን እንጀራ የበላ ወይም የጌታን ጽዋ የጠጣ ሁሉ የጌታ ሥጋና ደም ዕዳ አለበት። ሲል ባለማመናቸው ምክንያት ከሃይማኖት ውጪ ያሉትን ብቻ ማለተ ሳይሆን በሃይማኖት ውስጥም ሆነው እንደ እግዚአብሔር ፍቃድ የማይመላለሱ፤ ስለ መንፈሳዊ ሕይወታቸው ንስሐ ለመግባት ፈቃደኛ ሳይሆኑ ቀርተው ከኃጢአትና ከበደል ያልነጹትንና ይልቁንም በልባቸው ጥርጣሬ ያለባቸውን መለኮት የተዋሃደው ነፍስ የተለየው አማናዊ መሆኑንና ፍጹም መለወጡን የማያምኑትን ሳይገባቸው የሚቀበሉ ናቸውና ዕዳ አለባቸው በማለት ያሳስባል።

የዝግጅት ጉድለት ያለባቸው በድፍረት ቢቀርቡ እንደሚፈረድባቸው እና ዕዳም እንዳልባቸው ለማስገንዘብ ነው እንጂ ሕይወት ከሚገኝበት ከዚህ ምሥጢር በፍርሃት ምክንያት ለማራቅ ለማሸሽ አይደለም ነገር ግን ሰው ሁሉ እራሱን ፈትኖ ከእንጀራውም ከጸዋውም ይቀበል የሚለው የሐዋርያው ቃል ተዘጋጅታችሁ ቅረቡ ማለት እንደሆነ ያስረዳል።

በሌላም ስፍራ « በሃይማኖት ብትኖሩ እራሳችሁን መርምሩ እራሳችሁን ፈትኑ ወይንስ ምን አልባት የማትበቁ ብትሆኑ...» 2ቆሮ 13:5 በማለት ሐዋርያው እንዳስተማረው ያልበቁ እንደሆኑ

ለመብቃት ያልነጹ እንደሆነ ለመንጸት፤ ያልተናዘዙት እንዳለ ለመናዘዝ፤ በሃይማኖት መስመር ውስጥ ሆነው ሃይማኖት የሚፈቅደውን መሥራቱን፤ አለመሥራቱን ወዴት እንደወደቁ እራሱን ይመርምር ይፈትን «ነገር ግን እያንዳንዱ የዝግጅት ሥራውን ይፈትን ከዚያም በኋላ ስለ ሌላው ሰው ያልሆነ ስለ ራሱ ብቻ የሚመካበትን ያገኛል እያንዳንዱ የዝግጅት ሥራውን ሽክም ሊሸክም ነውና» ገላ 6:4።

4.5. ራሳችንን በመርመር እንዴት እንዘጋጃለን?

ምሥጢረ ቁርባን ለኃጢአተኞች የኃጢአት ይቅርታ የሚያስጥ መሆኑ በክርስቲያኖች ዘንድ የታመነ ነው። ኃጢአትን በሚገባ ማወቅና ራስን በመመርመር ደካማ ጉን ወዴት እንዳለ መረዳት ታላቅ ጸጋ ነው።

ኃጢአታችንን ሳንተው ሳንናዘዘው ከልባችን የኃጢአት ፍቅር ፈጽሞ ሳይጠፋልን ከዚህ ምሥጢር መካፈል አይቻለንም። ብንቀበልም ወደ ቀደምው ሥራችን እንመለሳለን እራሳችንን ለእግዚአብሔር ብንስጥ ኃጢአታችንን ለማሸነፍ መፍትሔ እናገኛለን «አቤቱ መርምረኝ ልቤንም እወቅ ፈትነኝ መንገዴንም እወቅ በደልን በእኔ ውስጥ ብታገኝ እይ የዘላለም መንገድን ምራኝ»። በማለት ክቡር ዳዊት እንደተናገረ በንስሐ፤ በጸሎት በእግዚአብሔር ፊት ይህን ተማጽኖ በማቅረብ ራስን መመርመር ይገባል። መዝ138:23-24።

እግዚአብሔር ደግሞ «የሰው ልብ ከሁሉ ይልቅ ተንኮለኛ ነው እጅግም ከፋ ነው ማንስ የውቀዋል? እኔ እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ እንደመንገዱ እንደሥራውም ፍሬ እስጠው ዘንድ ልብን እመረምራለሁ ኩላሊትንም እፈትናለሁ ይላል » ኤር17:10 ስለዚህ ልብን የሚመረምረውን አምላክ አቤቱ ፈትነኝ መርምረኝም ኩላሊቴን እና ልቤን ፈትን ምህረትህ በዓይኔ ፊት ነውና በእውነት ተመለሰሁ እንበለው።

እግዚአብሔር የሰው ልጆችን የልብ ሃሳብ የሚመረምረው በቃሉ ነው «የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና የሚሠራም ሁለት እፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው። ነፍስን እና መንፈስን ጅማትን እና ቅልጥምን እስኪለያይ ድረስ ይዋጋል። የልብንም ስሜትና ሀሳብ ይመረምራል እኛን በሚቆጣጠር በእርሱ አይኖች ፊት ሁሉ ነገር የተራቀተና የተገለጠ ነው እንጂ በእርሱ ፊት የተሰወረ ፍጥረት የለም» ዕብ 4፡11-13። በማለት የእግዚአብሔር ቃል የሰዎችን ልብ እንዴት እንደሚመረምር ያስረዳናል።

ስለዚህ ነው ከዝግጅቶች መካከል እራስን መፈተን የመጀመሪያው የሆነው። እራሳችንን የምንፈትነውም የልባችንን ሀሳብ በሚመረምረው በእግዚአብሔር ቃል ነው። በዚህ ቃል ደግሞ መንገዳችንና የልባችንን ሀሳብ እንፈትሻለን « መንገዳችንን እንፈትን ወደ እግዚአብሔርም እንመለስ ልባችን ከእጃችን ጋር በሰማይ ወዳለው ወደ እግዚአብሔር እናንሳ » ሰቆኤር 3፡40።

• የእግዚአብሔር ልጆች ስለመሆናችን እራሳችንን እንመርምር

በእግዚአብሔር ፊት እነዚህን ጥያቄዎች በመጠየቅ እራሳችንን እንመረምራለን። በአርባ ቀን፣ በሰማንያ ቀን ከእብራክ መንፈስ ቅዱስ ከማጎፀኑ የርዳኖስ ተጠምቀን የእግዚአብሔር ልጆች ሆነናል። ነገር ግን ይህን የልጅነት ጸጋ አውቀነዋል ወይ? እንደ ልጅነታችን የአባታችንን ፈቃድ በመፈጸም እንኖራለን ወይ? በዚህ እራሳችንን እንመርምር? እግዚአብሔር በእርእያውና በአምሳሉ የፈጠረን አመስግነው ከብሩን እና መንግስቱን እንድንወርስ ነው።

• ስለጸሎት እራሳችንን እንመርምር

ይህን ጸጋ ስላደለን የምናመስግነው በጸሎት በመትጋት ነው። ስለጸሎት እራሳችንን እንመርምር።በየዕለቱ፣ በየሰዓቱ እግዚአብሔርን እናመስግንዋለን ወይ? ጸሎታችን የእፍ ጸሎት የተለመደ ነው? ወይስ

ከልብ የመነጨ በተመስጦ የሚቀርብ ጸሎት ነው? ጸሎታችን በእግዚአብሔር ፊት የተወደደ ነው? ወይስ መልስ የማያስገኝ ከደመና በታች ሆኖ የሚቀር ነው? በቤተክርስቲያናችን የጸሎት ጊዜያት፣ በቤተሰብ ጸሎት እና በግላችን ጸሎት እንተጋለን ወይ? በዚህ እራሳችንን ልንመረምር ይገባል።

• የእግዚአብሔርን ቃል ስለ መማር እራሳችንን እንመርምር

ሰው በእንጀራ ብቻ አይኖርም በእግዚአብሔር ቃልም ጭምር ነው እንጂ። ማቴ4፡4 ተብሎ እንደተፃፈ ለሥጋዊ ሕይወታችን መብላት መጠጣት ለመንፈሳዊ ሕይወታችን ደግሞ የእግዚአብሔርን ቃል መስማት ያስፈልገናል።

ይህን የሕይወት ቃል እንሰማለን የሰማነውንስ ምን ያህሉን በሥራ ላይ እናውለዋለን? በዚህ እራሳችን ልንጠይቅ ልንመረምር ይገባል። ሐዋርያው ያዕቆብም በመልዕክተ እንዲህ በማለት ይመክረናል «ቃሉን የምታደርጉ ሁኑ እንጂ ራሳችሁን እያሳታችሁ የምትሰሙ ብቻ አትሁኑ። ቃሉን የሚሰማ የማያደርገውም ቢኖር የተፈጥሮ ፊተን በመስታወት የሚያይ ሰው ይመስላል። ራሱን አይቶ ይሄዳልና ወዲያውም እንደምን እንደሆነ ይረሳል። ነገርግን ነጻ የሚያወጣውን ፍጹም ሕግ ተመልክቶ የሚጸናበት ሥራንም የሚሠራ እንጂ ሰምቶ የሚረሳ ያልሆነው በሥራ የተባረከ ይሆናል።» ያዕ1፡22-25።

• ለእግዚአብሔር ቅርብ ስለመሆናችን እራሳችንን እንመርምር

በጸጋ አባታችን ፈጣሪያችን ከሆነው ከእግዚአብሔር ያለን አንድነትእና ኅብረት፣ ስምምነት እንዴት ነው? በልባችን በመንፈሳዊ ሕይወታችን ለእግዚአብሔር ቅርብ ነን?ወይስ በከንፈራችን፣ በልባችን ፍፁም ከእርሱ እርቀናል።

በእኛ እና በእርሱ መካከል የሚለያይ የኃጢአት ግድግዳ መሥርተናል? በመጽሐፍ እንዲህ በማለት እንደተጻፈው «ነገር ግን በደላችሁ በእናንተ እና በአምላካችሁ መካከል ለይታለች እንዳይሰማም ኃጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ሰውሮታል። እጃችሁ በደም ጣታችሁም በበደልም እረከባለች ከንፈራችሁጭ ሐሰትን ተናግሯል ምላሳችሁም ኃጢአትን አሰምቷል» ኢሳ 59፥2-3 በዚህ እራሳችንን ልንመረምር ይገባል።

• ስለ ሰውነታችን እራሳችንን እንመርምር

በዋጋ የተገዛ ሰውነታችን ለራሳችን ሳይሆን የእግዚአብሔር ማደርያ ቅዱስ ቤተመቅደስ መሆኑን አውቀናል ወይ? ይህ የእግዚአብሔር ቤተመቅደስ የሆነው ቅዱስ ሰውነታችን በኃጢአት አላቆሽሽንም ወይ? የሰውነታችንን ህዋሳቶች በሙሉ በኃጢአት አላረከስናቸውም ወይ? ዓይኖቻችን ንፁህን ናቸው? ለዝሙት ወደ አተፈቀደላቸው ነገር አላዩም ወይ? የእግዚአብሔር ቃል «ወደሴት ያየ የተመኛትም በልብ አመነዘረ» ይላልና በዚህ ራሳችንን እንመርምር።

አንደበታችን ንጹሕ ነው ወይ? አልዋሽም? አላጭበረበረም? ሐሰት መናገርን አለመደም? «ሐሰተኞች ሁሉ ዕድል ፋንታቸው በዲን በእሳት ወደ ተሞላ ባሕር ነው» ራዕ 21፥8 ወንጌልም «ሰዎች ስለሚናገሩት ከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡበታል» በማለት ያስተምራል በዚህ እራሳችንን ልንመረምር ይገባል እንዲሁም ከቃልህ የተነሳ ትጽድቃህ፣ ከቃልህ የተነሳ ትኩሃናህ ተብሏልና። ከንግግራችን የተነሳ እንዳይፈረድብን በዚህ ማንነታችንን እና ድካማችንን እንመርምር ። ማቴ12፥36-37።

• ስለ እጆቻችን ንጽሕና ራሳችንን እንመርምር

እጆቻችን ንጽሕን ናቸው? የሰው ደም በማፍሰስ የወንድማችንን ንብረትበመውሰድ፣ በመሰረቅ የእግዚአብሔርን ሕግ አልተላለፍንም? ጠብ እና ክርክር ነፍስ ማጥፋት በእኛ ዘንድ ይኖሩ ዘንድ አይገባም።

እግዚአብሔር እርሱ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትእዛዜ ይህች ናት በማለት ነው ያስተማረን። የምናየውን ወንድማችንን ባንወድ እግዚአብሔርን እንወደዋለን ማለት አይቻለንምና። ስለዚህ በሁሉም ሰዎች ዘንድ ሰላማዊ ግንኙነት ይኑረን በዚህ እራሳችንን ልንመረምር ይገባል።

4.6. ወደ ልባችን በመመለስ እንዘጋጅ

እራሳችንን መመርመር ያስፈለገበት ምክንያት እውነተኛ ዝግጅት ለማድረግ እና በፍፁም ልባችን ወደ እግዚአብሔር ለመመለስ ነው። ይህ ከሆነ የተዘጋጀልንን ግብዣ ለመቀበል ምንም የሚያግደን ነገር አይኖርም። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን የጠፋው ልጅ ታሪክ ነው

«እንዲሁም አለ አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት እርሱም ታናሹ አባቱን አባት ሆይ ከገንዘብህ የሚደርሰኝን ክፍል ስጠኝ አለው። ገንዘቡንም አካፈላቸው። ከጥቂት ቀን በኋላ ታናሹ ልጅ ገንዘቡን ሁሉ ሰብስቦ ወደ ሩቅ ሀገር ሄደ ከዚያም እያባከነ ገንዘቡን በተነ ሁሉንም ከከሰረ በኋላ በዚያች ሀገር ጽኑ ረሀብ ሆነ።

እርሱም ይጨነቅ ጀመር ሂደም ከዚያ ሀገር ሰዎች ከአንዱ ተጸበለ እርሱም እሪያ ሊያሰማራ ወደ ሜዳ ሰደደው እሪያዎችም ከሚበሉት አስር ሊጠግብ ይመኝ ነበር። የሚሰጠው አልነበረም ወደ ልቡም ተመልሶ እንዲህ አለ እንጀራ የሚተርፋቸው የአባቴ ሙያተኞች ሰንት ናቸው እኔ ግን እዚህ በረሀብ እጠፋለሁ ተነሰኜም ወደ አባቴ እሄዳለሁ እና አባቴ ሆይ በሰማይ እና በፊትህ በደልኩህ

ወደፊትም ልጅ ልባል አይገባኝም ከሙያተኞቹ እንደ አንዱ አድርገኝ እሳለሁ።

ተነስቶም ወደ አባቱ ቤት መጣ እርሱም ገና እሩቅ ሳለ አባቱ እየውና አዘነለት እርጦም አንገቱን አቀፈውና ሳመው ልጁም አባቱን በሰማይ እና በፊትህ በደልኩ ወደፊትም ልጅህ ልባል አይገባኝም አለው አባቱ ግን ባርያዎቹን አለ ፈጥኝሁ ከሁሉ የተሻለ ልብስ አምጡና አልብሱት ለእጁ ቀለበት ለእግሩም ጫማ ስጡ የሰባውን ፍሪዳ እምጥታችሁ እረዱት እንብላም ደስም ይበለን ይህ ልጅ ሞቶ ነበር ደግሞም ሕያው ሆኗል ጠፍቶም ነበር ተገኝቷልም። ደስም ይላቸው ጀመር። ሉቃስ15:11።

ከአባቱ ቤት የጠፋው ልጅ ከዚያ በረሃብ ከሚሰቃይበት አገር ለመውጣት ካስበ በኋላ፤ በማሰብ ብቻ እንዳይቀር በመጀመሪያ አሁን ያለበትን ሕይወት እኛ ቀድሞ የነበረበትን ሕይወት በማነፃፀር እራሱን መረመረ። እንጀራ የሚተርፋቸው የአባቱ ሙያተኞች ስንት ናቸው? እኔ ግን እዚህ በረሃብ እስቃያለሁ ስለዚህ ወደ አባቴ ቤት ሄጄ ልጅህ ልባል አይገባኝም ከሙያተኞቹ እንደ አንዱ አድርገኝ እለዋለሁ በማለት የሚገባውን ዝግጅት አደረገ።

ይህ ስው ከሁሉ የበለጠ እራሱን ብቻ በመመርመር ብቻ ሳያበቃ ማንነቱን ተረድቶ፤ የልብ መዘጋጀት በማድረግ ወደ ልቡ ተመልሶ፤ ወደ አባቱ ቤት ባዶ እጁን የተራቆተ ሰውነቱን፤ የአደፈ አካሉን መክሳት እና መገርጣትን ይዞ ወዲያውኑ ለመመለስ ወሰነ። ነገር ግን ከነገ በስተቀር፤ ሌላ ጊዜ ወይም እንዴት እንደዚህ ሆኜ እመለሳለሁ ብሎ ሳይሸማቀቅ በልቡ መዘጋጀት አባቴ ከአገልጋዮቹ እንደ አንዱ ቢቆጥረኝ ታላቅ ሞገስ ክብር ነው። በማለት ወደ አባቱ ቤት መጣ።

የዚህ ልጅ አባት በደስታ የጠፋውን ልጁን እንዲቀበለው ያደረገው በፍፁም ልቡ ወደ አባቱ በመመለሱ ነው። ዝግጅቱም ከልብ በመሆኑ በቁርጠኛ ሃሳብ እራሱን መርምሮ ወደ አባቱ መመለሱን

ስላወቀ አቀፈው ሳመውም የሚለብሰው ልብስና የሚረገጠው ጫማ ሰጠው።

ይህ ከአባቱ ቤት የጠፋው ልጅ ለማድረግ የቆረጠውን በፍጥነት ፈጸመው። ኃጢአተኛ መሆንን ማወቅ ወይም ራስን መመርመር ብቻ ዋጋ አይኖረውም። በልባችን መመለስ ወደ አባታችን ግብዣ ለመመምጣት መወሰን ነው እንጂ። ሁልጊዜ እየተቆጩ ሳይወስኑ ከመቀመጥ ይልቅ አሁኑኑ በመወሰን ከልባችን እንመለስ። የሚመጣው ወር፤ ከነገ በስተቀር እንበል። ነገ ወይም ከነገ በስተቀር ከአንድ ሰዓት በኋላ የተመቸ ጊዜ እናገኝም ይሆናል።

ነቢዩ ኤልያስ ወደ ህዝብ ሁሉ ቀርቦ እስከመቼ ድረስ በሁለት ሃሳብ ታነክሳላችሁ? እግዚአብሔር አምላክ ቢሆን እርሱን ተከተሉ በአል ግን አምላክ ቢሆን እርሱን ተከተሉ በማለት የእስራኤል ቤት ወደ ልባቸው ይመለሱ ዘንድ መክሯል። ዛሬም በሁለት አሳብ የምንጓዝ ሁሉ በፍጹም ልባችን ወደ እግዚአብሔር እንመለስ።

እኛ ብቻ እራሳችንን ለመመርመር በልባችን መዘጋጀት ወደ እርሱ እንመለስ። ከብዙ ጊዜ ጀምሮ ይመለሳሉ ብሎ ይጠብቀናል። «እነሆ በደጃፍህ ቆሜ እንኳኳለሁ ማንም ድምዴን ቢሰማ ቢከፍትልኝ ወደ እርሱ እገባለሁ ከእርሱ ጋርም እራት እበሳለሁ» ራእይ 3:20 ደጁን እንክፈት ጌታ ከእኛ ጋር አብሮ ሊሆን ራት ሊበሳ ቀርቧል። ሁሉ ነገር ተዘጋጅቷል። ምሥጢረ ቁርባንም ተሰናድቷል።

4.7. ንጹሕ ሆኖ መቅረብ

አስቀድመን በስፋት ያየናቸው ዝግጅቶች የሚረዱን ሰዎች ሁሉ ከኃጢአታቸው ንጹሕ ሆነው መቅረብ ስለሚገባቸው፤ ለዚህ የበቁ ይሆኑ ዘንድ ነው። ነገር ግን በአንዳንድ ሰዎች ዘንድ መቼም ቢሆን መንጻት የሚችሉ ስለማይመስላቸው ንጹሕ አይደለሁም እና

ከምሥጢረ ቊርባን መሳተፍ የለብኝም ይላሉ ለመሆኑ ንጹሕ መሆን ማለት ምን ማለት ነው? የሚለውን በሚገባ እንመልከት።

እግዚአብሔር ለቤተእስራኤል «እኔ አምላካችሁ እሆን ዘንድ ከግብፅ ምድር ያወጣኋችሁ እግዚአብሔር ነኝ። እንግዲህ እኔ ቅዱስ ነኝ እና እናንተም ቅዱሳን ሁኑ።»^{ዘሌ11÷14} በማለት እንደተናገረ ንጹሕ እና ቅዱስ መሆናቸው በእግዚአብሔር ጸጋ እንደሆነና ከፈጣሪያቸው የራቁ እንደሆነ ንጹሕነታቸው ጠፍቶ ቅድስናቸው በርኩሳት ሲተካ እናያለን። በብሉይ ኪዳን ዘመን ቅዱሱን እግዚአብሔር በማምለካቸው የተነሳ ንጹሐን ቢሆኑም በተለያዩ ምክንያት ሕጉን በመተላለፋቸው ቅድስናቸው ይቀር እና ይረክሱ ነበር። ከዚህም ለመንጸትና ለመቀደስ ሰውነታቸውንና ልብሳቸውን ማጠብ ዘሌ15÷8 የረከሰውን ነገር ማቃጠል ዘሌ12÷6-8 ሥርዓታቸው ነበረ።

በኃጢአት የረከሰው ነቢዩ ኢሳይያስም «ከሱራፌልም አንዱ እየበረረ ወደ እኔ መጣ በእጁም ከመሠዊያው በጉጠት የወሰደው ፍም ነበረ። አፌንም ዳሰሰበት እና እነሆ ይህ ከንፈሮችህን ነክቷል በደልህም ከአንተ ተወገደ ኃጢአትም ተሰረዋልህ አለኝ።»^{ኢሳ6÷6}

ከላይ በዝርዝር የጻፍናቸው ሰዎች በብሉይ ኪዳን ዘመን ሕግንና ሥርዓትን በመተላለፍም ሆነ በተለያዩ ኃጢአትና ርኩሳት ረከሰው ሲገኙ እንዴት እንደሚነጹ ነበር። በብሉይ ኪዳን ዘመን ሰውን የሚያረክሰው በአፍአ ካሉ ነገሮችን በመንካት፣ በመዳሰስ ሲሆን በአዲስ ኪዳን ዘመን ሰውን የሚያረክሰው በልብ የሚታሰበው ጭምር ነው።

ቀድሞ በብሉይ ኪዳን ዘመን ሕግጋትን ባለመጠበቃቸው በሙሴ አማካኝነት «አትስረቁ አትካዱም ከእናንተም እርስ በርሳችሁ ሐሰት አትነጋገሩ በሰሜ በሐሰት አትማሉ የአምላካችሁንም ስም አታርክሱ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።» ይላቸው ነበር። ዘሌ19÷11።

■ በባልንጀራህ ግፍ አታድርግ አትቀማውም የሞያተኛው ዋጋ እስከ ነገ ድረስ ከአንተ ዘንድ አይደርብህ። ደንቆሮውን አትሳደብ በዕውርም ፊት እንቅፋት አታድርግ ነገር ግን አምላክህን ፍራ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።

■ በፍርድ ዓመፅ አታድርጉ ለድህ አታድላ ባለጠጋውንም አታክብር ነገር ግን ለባልንጀራህ በእውነት ፍረድ በሕዝብም መካከል በሽንጋይነት አትዘር በባልንጀራህም ደም ላይ አትቁም እኔም እግዚአብሔር ነኝ።

■ ወንድምህን በልብህ አትማው በባልንጀራህ ምክንያት ኃጢአት እንዳይሆንብህ ገስጸው። አትበቀለው በሕዝብም ልጆች ቂም አትያዝ ነገር ግን ባልንጀራህን እንደራሱ ውደድ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።

■ ምድሪቱ ከግልሙትና በርኩሳትም እንዳትሞላ ሴት ልጅን ታመነዝር ዘንድ አታርክሳት። ሰንበታቴን ጠብቁ መቅደሴንም አክብሩ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።

■ ወደመናፍስት ጠሪዎች ወደ ጠንቋዮች አትሂዱ እንዳትረክሱባቸው አትፈልጓቸው እኔ እግዚአብሔር አምላክ ነኝ።

■ በሽበታሙ ፊት ተነሣ ሽማግሌውንም አክብር አምላክህን ፍራ እኔ እግዚአብሔር ነኝ። በአገራቸው ውስጥ ከእናንተ ጋር አንድ እንግዳ ሊቀመጥ ግፍ አታድርጉበት። እናንተ በግብፅ ምድር እንግዶች ነበራችሁና ከእናንተ ጋር የሚቀመጥ እንግዳ እንደ አገር ልጅ ይሁንላቸው እርሱንም እንደራሱ ውደድ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ። ከላይ በተዘረዘረው ሕግ መሠረት ከሚያረክሳቸው ነገር ይጠበቁ ዘንድ አዟቸው ነበር።

ኔታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰውን የሚያረክሰው በውጭ ያለ ነገር ብቻ ሳይሆን በውስጥ ሰውነታችን የልብ አለመንጸት መሆኑን እንዲህ በማለት አስተምሯል «ከውስጥ ከሰው

ልብ የሚወጣ ክፋ አሳብ ዝሙት፤ መስረቅ፤ መግደል፤ ምንዝርነት፤ መጥምጀትም፤ ክፋት፤ ተንኮል፤ መዳራት፤ ምቀኝነት፤ ስድብ፤ ትዕቢትና ስንፍና ናቸው ይህም ክፋው ሁሉ ከውስጥ ይወጣል ሰውንም ያረክስዋል።» በማለት ሰው በልብ ሃሳብ በሚፈጽመው ኃጢአት ቅድስናን በማጣት እንደሚረክስ ያስረዳናል። ማር 7:20።

ሐዋርያው ያዕቆብም ንጹሕ በመሆን እንዴት መጠበቅ አንዳለብን ሲያስረዳ «ንጹሕ የሆነ ነውርም የሌለበት አምልኮ በእግዚአብሔር አብ ዘንድ ይህ ነው። ወላጆች የሌላቸውን ልጆች፤ ባልቴቶቻችንንም በመከራቸው መጠየቅ በዓለም ከሚገኝ እድፍ ሰውነቱን መጠበቅ ነው» በማለት አስተምሯል።

መድኃኒታችንም ከኃጢአትና ሰውነትን ከሚያረክሱ በዓለም ከሚገኝ እድፍ ሰውነታችንን፤ ልባችንን ንጹሕ በማድረግ የሚገኘውን በረከት ሲያስረዳ «ልብ ንጹሐች ብዑዓን ናቸው እግዚአብሔርን ያዩታልና» ማቴ 5:8 ብሏል።

ንጹሕ የሆነ ማለት ፈጽሞ ከኃጢአት የነጻ ቅዱስ የሆነ ተደርጎ ይታሰብ ይሆናል። በምሳሌ እንኳን ብዝሃው አንድ ያደፈ ልብስ ስለቆሸጸ ንጹሕ ያልሆነ ይባላል። ሲታጠብ ግን ቆሻሻው ስለሚርቅ ንጹሕ ይሆናል። ንጹሕ ለመባል ያበቃው ልብሱ ያመጣው ለውጥ ኖሮ ሳይሆን መታጠቡ ነው። እንዲሁም የሰው ልጆች ባሕርያቸው ለኃጢአት የሚሰማ ስለሆነ ኃጢአትን ይሠራሉ ነገር ግን እውነተኛ ንስሐ በመግባት ከበደላቸው ይነጻሉ።

በእግዚአብሔር ንጽህናና ቅድስና ፊት የሰው ንጽሕና ምን እንደሚመስል ኢዮብ ሲያስረዳ «ሰውስ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ይሆን ዘንድ ከሴትስ የተወለደ ንጹሕ ይሆን ዘንድ እንዴት ይችላል? እነሆ ጨረቃ እንኳን ብሩህ አይደለም ከዋክብትም በፊቱ ንፁህን አይደለም ይልቁንስ ብስብስ የሆነ ሰው ትልም የሆነ የሰው ልጅ ምንኛ ያንስ?» ኢዮ25:4 በማለት ገልጿል።

ንጹሕ ስለመሆን በዝርዝር የተመለከትንበት ዐቢይ ምክንያት ከምሥጢረ ቁርባን ለመቀበል ከሚደረጉት ቅድመ ዝግጅቶች መካከል ዋናው በመሆኑና ከዚህ ምሥጢር የሚቀበሉ ሰዎች ከኃጢአት በዓለም ከሚገኝ ዕድፍ ለመንጸት ነው። ጉልህ የሆነውን ኃጢአት ካህን ዘንድ ቀርቦ በመናዘዝ፤ ረቂቁንና የተሰወረውን ኃጢአት ደግሞ ከጌታችን ሥጋና ደም በመቀበል ይነጹ ዘንድ ነው።

አባ ሕርያቆስ በቅዳሴ ማርያም ድርሰቱ ላይ ቁጥር 140 «ንጹሕ ያልሆነ ሰው ቢኖር ይወገድ በኃጢአት የወደቀ ሰው ቢኖር አይርሳ የማይረሳ ነውና» በማለት ሰው የሠራውን ኃጢአት የወደቀበትን በደል ሳይዘነጋ በንስሐ ይቅርታ በመጠየቅ መንጸት ይገባዋል። ነገር ግን ይህን ሳያደርግ ወደ ምሥጢረ ቁርባን በድፍረት የሚቀርብ ቢኖር አይቅረብ ይከልከል በማለት ያሳስባል።

በቤተክርስቲያን ሥርዓተ ቅዳሴም ላይ ካህኑ «ንጹሕ የሆነ ይቀበል። ንጹሕ ያልሆነ ግን አይቀበል። ለሰይጣንና ለመላክተኞች በተዘጋጀ በመለኮት እሳት እንዳይቃጠል በልቦናው ቂም የያዘ፤ ልዩ ሃሳብና ዝሙት ያለበት ቢኖር አይቅረብ። እጄን ከአፈዊ እድፍ ንጹሕ እንዳደረግሁ እንዲሁ ከበደላችሁ ንጹሕ ነኝ። ደፍራችሁ ወደ ክርስቶስ ሥጋና ደም ብትቀርቡ ከእርሱ ለመቀበላችሁ መተላለፍ የለብኝም። ኃጢአታችሁ በራሳችሁ ይመለሳል እንጂ በንጽሕና ሆናችሁ ባትቀርቡ እኔ ከበደላችሁ ንጹሕ ነኝ» በማለት ያውጃል።

ይህ ማሳሰቢያ ለማስፈራርያ የሚነገር ወይም ንጹሕን ናቸው ብለን የምንገምታቸው ሰዎች ብቻ መቀበል አለባቸው ለማለት እንዳይደለ ልንገነዘብ ይገባል። ካህኑ በሌሎች ሰዎች ሳይገባቸው መቅረብ ተጠያቂ እንዳልሆነና ኃጢአታቸውን ሳይናዘዙ በድፍረት ለሚቀርቡት የሚያስጠነቅቅበት ግልጽ ማሳሰቢያ ነው። ይህንንም በማወቅ ኃጢአትን ለካህን ተናዞ ንጹሕ ሆኖ ወደ ሕይወት መድኃኒት መቅረብ ይገባል።

የካህኑን አዋጅ እንደማስፈራሪያ በመቀጠር ለቅዱስ ቁርባን የተገባሁ አይደለሁም በማለት መራቅ አይገባም። ነቢዩ ኢሳይያስም «ኑ እንዋቀስ ይላል እግዚአብሔር ኃጢአታችሁ እንደ አለላ ብትሆን እንደ አመዳይ ትነጻለች እንደ ደምም ብትቀላ እንደ ባዘቶ ትጠራለች» ኢሳ 1፡18 በማለትና አምነው ራሳቸውን በእግዚአብሔር ፊት ለሚወቅሱና ለሚናዘዙ እንደሚያነጻ ተናግሯል።

አርባ ዘመን በበርሃ ወድቆ ይኖር የነበረ አንድ ባሕታዊ ነበረ። የእግዚአብሔር መልአክም ተገልጾለት «ሥጋዬን ያልበላ ደሜን ያልጠጣ የዘላለም ሕይወት የለውም» ይላልና ይህን ካልተቀበልክ ምግባር ተፋፋትህ አይረባህም አይጠቅምህም። መሥዋዕት ከሚሠዋበት ቅዳሴ ከሚቀደስበት ቤተክርስቲያን ሄደህ ሥጋውን ደሙን ተቀበል አለው።

ያም ባሕታዊ ከቤተክርስቲያን ገብቶ ቁሞ ሲያስቀድስ ካሁ «ቅድሳት ለቅዱሳን» ሥጋው ደሙ የተሰጠ ከኃጢአት ለነጹት ለበቀ ነው በቅቻለሁ የሚል ይምጣ ይቀበል በማለት ሲያውጅ ባሕታዊው እኔ «አሁንም አልበቃሁም አልነጻሁም» ብሎ ወደ ነበረበት ይመለሳል። በድጋሚያም የእግዚአብሔር መልአክ ተገልጾለትና ሥጋውንና ደሙን ካልተቀበልክ ዘላለማዊ ሕይወት የለህም የእግዚአብሔርንም መንግስት አትወርስም ቢለው ተመልሶ ወደ ቤተክርስቲያን ሄደ። ቅዳሴ ሲያስቀድስ አሁንም «ቅድሳት ለቅዱሳን» ቢል በቅቻለሁ ነጽቻለሁ ብል እፍዱ ይሆንብኛል ብሎ ሊወጣ ሲል መላኩ ተቀበል ብሎት ቆርቧል። ከዚህ ባሕታዊ ታሪክ የምናስተውለው ሥጋውንና ደሙን ለመቀበል ፍጹም ቅድስናን እስካገኝ እያሉ ነገ ዛሬ ማለት እንደማይገባና ማንኛውም ክርስቲያን የሚገባውን ዝግጅት አድርጎ መቀበል እንደሚገባው ነው።

ሥልጣን ከህነት ያላቸው ካህናት ንጹህ የሆነ ይቀበል ንጹህ ያልሆነና ያልተዘጋጀ አይቀበል ብለው የመከለል መብትና ስልጣን አላቸው። ለዚህ ምሳሌ የሚሆንን ቅዱስ ድሜጥሮስ ነው።

አርማስቆስ ና ደማስቆስ የሚባሉ ደጋግ ወንድማማቾች ነበሩ። ደማስቆስ ልእልተወይን የምትባል አንድ ሴት ልጅ ነበረችው በጠና ታሞ ወደ ሞት በቀረበ ጊዜ ለወንድሙ ለአርማቆስ አደራ ሰጥቶ አለፈ።

ልእልተወይን ከአርማስቆስ ልጅ ከድሜጥሮስ ጋር አፈር ሲፈጩ ውሃ ሲራጩ በአንድነት አደጉ። ቅዱስ ድሜጥሮስ ለአቅመ አዳም በደረሰ ጊዜ ዘመኑ አህዛብ የበዙበት ዘመን ስለነበረ ከአጎተ ልጅ ከልእልተወይን ጋር አጋቡት። የሰርግ ዕለት ሲበላ ሲጠጣ ተዋለና ወደ ማታ አካባቢ ሥርዓተ መራት መራዊ ያድርሱ ብለው መጋረጃ ጥለው ሕግ እንደፈጽሙ ጥለዋቸው ወጡ።

በመኝታ ላይ እንዳሉ ሙሽራዊ ወንድሜ ሆይ ለመሆኑ ይህን ነገር ያደረከው የእርሷ ዝምድና ምን ይጠቅመኝ ብለህ ነው? ብላ ጠየቀችው። እርሱም ለዚህ ሳይሆን የእናትና የአባቴን ትዕዛዝ ለመፈጸም ብዬ ነው ብሎ መለሰላት። አሁንም ቢሆን ፈቃድህ ከሆነ ለምን አንተወውም? ስትለው በጣም እስማማበታለሁ ነገር ግን አፋተን ያልን እንደሆነ አንቺንም እኔንም ለሌላ ሰው ይድፋልና በአንድ ላይ እንኑር መካን ቢሆኑ ነው ልጅ ያልወለዱት ይላሉ እንጂ አልተጋብሞ አይሉንም ብለው ተስማምተው በአንድላይ እየዋሉ እያደሩ ለአርባ ስምንት ዓመት በንጽህና ኖረዋል። መልአኩ ቅዱስ ሚካኤል አንድ ከንፉን በእርሷ ላይ አንድ ከንፉን በእርሱ ላይ አድርጎ ያድርና ጠዋት ሲነጋ በመስኮት ሲወጣ ያዩ ነበር።

በዚያን ዘመን የነበረው ሊቀ ጳጳስ የሚሞትበት ጊዜ ሲቀርብ በእኔ ፋንታ በቅዱስ ማርቆስ ወንበር የሚተካው ማን እንደሆነ

ምልክት ተነግሮኛል። ይህም ያለጊዜው የሚያፈራ ወይን ይዞ የሚመጣ ሰው ነው ብሎ ለምዕመናን ያውጃል።

ቅዱስ ዲሜፕሮስ ተክል አጽድቆ የሚኖር ሰው ነበርና በአንድ ወቅት ከማላው ላይ ካለጊዜው ያፈራች ወይን ያይና ይህንንስ ብቻዬን አልበላውም። ከባለቤቴ ጋር ልብላው ብሎ ሲወስደው። ባለቤተ ልእልተወይን ይህንን ወደ ቤተ ለእግዚአብሔር መውሰድ ይገባል ስትለው ወደሊቀ ጳጳሱ ዘንድ ይዞ ሔዶ አበረከተ። ሊቀጳጳሱም ምልክተኑን ሲያይ ወደያውኑ በእርሱ ቦታ ሾሞት አልፎአል።

ቅዱስ ዲሜፕሮስ ቀድሶ የሚያቆርብበት ቀን ሲሆን በደጀሰላም ይቀመጣል። ምዕመናን ወደ ቤተክርስቲያን ለመቀረብ ሲመጡ የሕዝብ ኃጢአት እየታየው አንተ በቅተህል ግባ። አንተ አልበቃህም አትግባ እያለ ይከልክላቸው ነበር። በደንብ ተዘጋጅተው ንስሐ ገብተው ለመቀረብ የሚመጡትን ብርሃን ለብሰው ብርሃን ተነጻጽፈው ይታዩታል። ያልበቀ እንደሆነ ጨለማ ለብሰው ሲያያቸው ቆዩ ተዘጋጁ ንስሐ ግቡ ይል ነበር። የተከለከሉትም በምን አውቆ ከለክለን እንደያውም ጽጽስና አይገባውም ሕጋዊ ነው ብለው ያሙት ጀመር።

የእግዚአብሔር መልአክ ለቅዱስ ዲሜፕሮስ ተገልጾ እንግዲህ ሕዝብ እየተሰናከለ ነውና ከብርሀን ግለጽ ይለዋል። እንግዲያውስ ፈቃደ እግዚአብሔር ከሆነ ብሎ ደመራ አስደምሮ ቅዳሴ ይገባና ቀድሶ ሲፈጽም በነደደው ደመራ ውስጥ ቆሞ አንድ ሰዓት ጸለየ። ልእልተወይንንም አሰጠርጥቶ ልብሰሽን ዘርጊው ብሎ ፍሙን እያፈሰ ቀሚሷ ላይ ቢያደርገው ልብሷን ሳያቃጥለው ሳይፈጃት በማየታቸው ንጽሕናቸውን አረጋግጠዋል።

ከቅዱስ ቀርባን ለመቀበል ከላይ የተዘረዘሩትን መንፈሳዊ ዝግጅቶች የፈጸመ ማንኛውም ክርስቲያን ከዚህ በታች የተዘረዘሩትን ጥንቃቄዎች ከመቀበሉ በፊትም ሆነ በዕለተ ሊፈጽማቸው ይገባል።

፩ በሚገባ የእግዚአብሔርን ቃል መማር

አምስተ አዕማደ ምሥጢር፤ ሰባተ ምሥጢራት ቤተክርስቲያን ክርስቲያናዊ ሥነምግባር፤ አሸካሪ ትዕዛዛት፤ ስድስተ ቃላት ወንጌል እንዲሁም ትምህርተ ንስሐን መማር ይገባል።

ቀ መንፈሳዊ ሕይወትን መለወጥ

በተማሩት ቃል መሠረት ከቀም ከበቀል ከተንኮል ልቦናን ንጽሕ ማድረግ ይገባል ምክንያቱም ሰውነታችንን ንጽሕ መሥዋዕት አድርገን ለእግዚአብሔር የምንሰጥበት ምሥጢር ስለሆነ ነው። በወንጌልም ጌታችን ሲያስተምር «እንግዲህ መባህን በመሠዋያው ላይ ብታቀርብ በዚያም ወንድምህ አንዳች በአንተ ላይ እንዳለው ብታስብ በዚያ በመሠዋያው ፊት መባህን ትተህ ሂድ አስቀድመህም ከወንድምህ ጋር ታረቅ በኋላም መጥተህ መባህንአቅርብ ::» ማቴ 5,24 ይላልና።

፪ ለንስሐ አባት የሠሩትን ኃጢአት በሚገባ መናዘዝ።

«ኃጢአተን የሚሰውር አይለማም የሚናዘዝባትና የሚተዋት ግን ምህረትን ያገኛል ::» ምሳ 28÷13

ቀ ከክህናት የሚሠጠውን ቀኖና መቀበል።

ጤናማ የሆነ ሰው ሁሉ ስለፈጸመው ኃጢአት የሚሰጠውን ቀኖና ማለትም ጸምጻሎት ፣ ስግደት ፣ ምጽዋት በሚገባ መፈጸም ይገባዋል። ነገርግን ንሥሐ የገባው ሰው ህመምተኛ ከሆነ ቀኖና መቀበል ባለመቻሉ የተነሳ ከምሥጢረ ቀርባን ከመቀበል አይከለክልም። በቅርብ አብሮት ያለ ሰው ቀኖናውን ስለ ታማሚው ሰው ሲወስድለት ይችላል። አለበለዚያም ደግሞ የታመመው ሰው ፍጹም ጤንነተ ሲመለስለት ቀኖናውን መፈጸም ይገባል። ከዚህ በተጨማሪ አንድ ሰው በንሥሐ ላይ እያለ ለሞት በሚያደርስ ሕመም ቢታመም ቀኖናውን ሳያጠናቅቅ ከቅዱስ ቀርባን መቀበል ይችላል።

- የጤናው ሁኔታ የተስተካከለ መሆን ይኖርበታል።
- ትንሻ ተሕዋሲያን ወደ አፋ ያልገባበት መሆን ይኖርበታል።
- አስራ ስምንት ሰዓት መጽም ይገባዋል።

አስራ ስምንት ሰዓት ድሬስ ከእህል ከውሃ መከልከል ይህም ጌታችን ሐሙስ ማታ ሦስት ሰዓት ይዘውት ዓርብ ዘጠኝ ቅድስት ነፍሱን ከቅዱስ ሥጋው እስኪ ለይበት ያለውን የመከራ ሰዓት በማሰብ ነው።

- ሰውነትን ታጥቦና ንጹህ ልብስ ለብሶ መዘጋጀት።
- ከኪዳን ጀምሮ ሙሉ ቅዳሴ ማስቀደስ

ይህም ሲባል እግዚአብሔርን በመፍራት የጌታችን መከራ መስቀል እያሰቡ ልቡናን በመሰብሰብ በተመስጦ ስለ ሠሩት ኅጢአት ምህረትን ይቅርታን እየጠየቁ መጸልይ ማስቀደስ ይገባል። ከዚያም በሰዓቱ በፍርሀትና በዕምነት ሥጋውንና ደሙን መቀበል።

- በጋብቻ የሚኖሩ ከሆነ ምንጣፍ መለየት

በጋብቻ የሚኖሩ ሰዎች ከሆኑ ከመቀበላቸው በፊት ሦስት ቀናት ከተቀበሉ በኋላ ደግሞ ሁለት ቀናት ከሥጋዊ ፈቃድ መከልከል አለባቸው።

- ከሴቶች ልማድ መንጻት

ሴቶች ከሴቶች ልማድ ሳይነፁ ወደ ቤተመቅደስ መግባት እንደሁም ሥርዓተ ተክሊል መፈጸምም ሆነ ምሥጢረ ቀርባን መቀበል አይችሉም። ምክንያቱም ይህ የተፈጥሮ ሁኔታ ምንም እንኳን ጊዚያዊ ቢሆንም ቅዱስ ሥጋው ክብር ደሙ ለሚፈተትበት የቅድስናው ስፍራ ለማክበር ነው።

- በሕሊና ማንጻት

በሕሊና የነላ ሥጋዊ ፈቃድና ፍትወት እንደሁም በመኝታ ጊዜ ከሚያጋጥም በህልም ከሚሆን ሥጋዊ ፈቃድ ንጹህ መሆን ይገባል።

▣ ከተቀበሉ በኋላ የሚደረግ ጥንቃቄ

በዕለቱ ጭ እጅ እግርን ሰውነትን መታጠብ አይገባም።

- መስገድ አይገባም ምክንያቱም በዚያን ዕለት ሊታሰብ የሚገባው በቸርነቱ ይቅርታን ማግኘታችን እንጂ በእኛ ተራፋት ኃይል እይደለምና የተራፋት ሥራ የሆነው ሥግደት ለዚያን ቀን የተከለከለ ነው።

- መራቆት አይገባም።

- መትፋት የሚከለክልበት ምክንያት ለሥጋውና ለደሙ ክብር ሲባል ነው። በጸድቀ አቡነ ሃብተማርያም ገድል ላይ የተጻፈው ታሪክ ይህን ያስረዳል።

አቡነ ሃብተማርያም ከዕለታት በአንድ ቀን በሰንበት ዕለት ቀርባን ተቀበለና ወደ ቤቱ ገባ እንደልማዱ ወንጌል ቃሉን ያለመጠን ከፍ አድርጎ ሲያነብ ምራቅ ከአፋ ወጣና ወደቀ ደንግጦ ስለቅዱስ ቀርባን ክብር ምራቁን ከነአፈሩ አነሳውና ጉረሰው ።

ጌታችንም በሚያስፈራ ግርማ ተገልጦ ሀብተማርያም ሆይ ሁለት ታላቅ ኃጢአት በአንድ ቀን ሠራህ። እነዚህም አንደኛ ቀርባን በተቀበልክበት ዕለት ያለመጠን እየጮህ ወንጌል ጸልይ ብሎ ማን አስገደደህ። ሁለተኛ ምራቅህ ከወደቀ በኋላ ለመምህርህ ንስህ ሳትናገር ማን ምራቅህን ከመሬት አንስተህ ከነ አፈሩ ጉረሰ አለህ። በል እንግዲያው አሥር ሺ ሰገድ ራስህን ለካህን አሳይ ብሎ ቀኖናውን ከሰጠው በኋላ ተሰወረው።

አባ ሃብተ ማርያምም በስንፍናዬ ፈጣሪዬን አሳዘንኩ ብሎ መራራ ለቅሶን አለቀሰ። ወደ ካህንም ቀርቦ ከመጀመሪያ እስከመጨረሻ ያደረገውንና በእርሱ ላይ የተፈጸመውን ነገረው። መምህረ ንሥሐውም ሦስት ጊዜ ብቻ ስገድ አለው። የጌታዬን ቃል ወይስ የመምህረ ንሥሐዬን ቃል እሰማለሁ ብሎ ሲጨነቅ ጌታችን ተገልጦ በምድር ያሰራችሁት በሰማይ የታሰረ ይሁን የሚል ስልጣን ሰጥቻቸው የለምን? ቃሌ ከሚያልፍ የሰማይና ምድር ማለፍ ይቀላል ብሎ ካህኑ ያዘዙህን ፈጽሞ በማለት ነግሮቸዋል።

በቤተክርስቲያን ታሪክም መቃርዮስ የተባለ ጸድቅ ከቅዱስ ቅርባን ከተቀበለ በኋላ ለስልሳ ዓመታት ምራቁን ሳይተፋ ኖሯል።

መቃሪዎስ ሊቀ ቆርቦ በተሰፋ

ስልሳ ዓመት ኖረ ምራቁን ሳይተፋ። እንዳለ ገጣሚ።

- ሰውነትን ማድማት መታጠብ፣ ጥፍርን መቆረጥ፣ ራስን መላጨት።
- የሚያደክም ጉዞ መሄድ ።
- ከሰው ጋር መጨቃጨቅ መካሰስ ፍርድ ቤት መሄድ።
- ከአፍ የሚወጣ ነገርን መመገብ ለምሳሌም ሸንኮራ፣ አጥንት ወዘተ።
- የቆረብበትን ልብስ መቀየር አይገባም።

ምዕራፍ አምስት

5. ቅዱስ ቅርባን ላለመቀበል ከሚቀርቡ ምክንያቶች

በዓርባና በሰማንያ ቀን ተጠምቀው የእግዚአብሔር ልጆች የሆኑ ምዕመናን በሕፃንነት ጊዜያቸው ከምሥጢረ ቅርባን ከተቀበሉ በኋላ በቀሪው የሕይወት ዘመናቸው ግን ብዙዎች ከመቀበል በመራቅ ሲዘናጉ ይታያል። እነዚህ ሰዎች ከዚህ ምሥጢር ለመራቃቸው አያሌ ምክንያቶችን ቢያቀርቡም በእግዚአብሔር ቃል ሲመዘኑ ግን ሚዛን የማይደፉ ይሆናሉ።

ምክንያት ማቅረብ ከተጠያቂነት ነፃ አያወጣም። ለምናቀርባቸው ምክንያቶች በሙሉ መፍትሄ መፈለግና ችግሮችን ማስወገድ ከምዕመናን ይጠበቃል። ቤተክርስቲያንም ከምዕመናን ለሚቀርቡት ምክንያቶች መጽሐፍ ቅዱሳዊ መፍትሄና ትምህርት በመስጠት የሚገባውን ዝግጅትና ጥንቃቄ አድርገው ወደዚህ ሕይወት እንዲቀርቡ ታስተምራለች። በመቀጠል የምክንያቶችን መገኛ በዝርዝር እንጠቅማለን።

5.1. ከመንፈሳዊ ሕይወት መራቅ

በአንደበታቸው እንጂ በሥነ-ምግባራቸው እግዚአብሔርን የማይፈሩ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ፍጹም ከእግዚአብሔር ቤት የራቁ ብዙ ምዕመናን አሉ። ሌሎች ደግሞ በመጠኑም ቢሆን ስለሃይማኖታቸው እያወቁ ነገር ግን ከመንፈሳዊ ጸጋ ከመራቆታቸው የተነሳ በሃይማኖት በሥነምግባር መልካም ፍሬ ላለማፍራታቸው በቀ ያልሆነ ምክንያት ሲያቀርቡ ይገኛሉ። ነቢዩ ኢሳይያስም «ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያመልከኛል ልቡ ግን ከእኔ ፈጽሞ የራቀ ነው።» ኢሳ29፡13። በማለት ቤተእስራኤልን እንደተናገረ ዛሬም የእግዚአብሔርን ስም የሚጠሩ

ነገር ግን በልባቸው ከእግዚአብሔር የራቁ የስም ክርስቲያኖች ብዙዎች ናቸው።

በበዓላት፣ በለንበት፣ በክርስትና፣ በቀብር ካልሆነ በስተቀር አስበውና ተዘጋጅተው እግዚአብሔርን በመፈለግ ወደ ቤተክርስቲያን አይቀርቡም። ከበረቱ እንደሸፋ በግ የሚቅበዘበዙ ሆነው እግዚአብሔርን በማሳዘን የክርስትና ሃይማኖት ለማይፈቅዳቸው ኃጢአት ይዳረጋሉ። ከዚህም በተጨማሪ ከምሥጢረ ቀርባን ላለመቀበል የሚያቀርቧቸው ምክንያቶች፡

• ለማይጠቅም ባህልና ልማድ ተገዥ መሆን

ብዙ ምዕመናን ከእግዚአብሔር ትዕዛዝና ፈቃድ ይልቅ ለማይጠቅም ባህልና ልማድ ተገዥ ይሆናሉ። ሴት ልጅ ለአቅመ ሔዋን ደርሳ የሴቶች ልማድ ማየት ከጀመረች ከምሥጢረ ቀርባን መቀበል የለባትም ምክንያቱም ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን ታረክላለች በሚል የተሳሳተ ልማድ ልጆቻቸውን ከዚህ ምሥጢር የሚከለክሉ ወላጆች አሉ።

ይህም የእግዚአብሔርን በጎ ስጦታና መልካም ፈቃድ ካለመረዳት የተነሳ ከመሆኑም ባሻገር ለባህልና ልማድ ትኩረት መስጠታቸውን የሚያመለክት ነው። በሥርዓተ ቤተክርስቲያን እንደተደነገገውም በሴቶች ልማድ ወቅት ለክርስቶስ ሥጋና ደም፣ ለቅድስት ቤተክርስቲያን ክብርና ንጽህና ሲባል ለተወሰኑ ቀናት ወደ ቤተመቅደስ መግባት አይፈቀድም። ይህም ለአጭር ጊዜያት የሚሆን እንጂ ለሁል ጊዜ ቤተመቅደስ ከመግባትም ሆነ ከምሥጢራተ ቤተክርስቲያን ከመካፈል ፈጽሞ የሚያግድ አለመሆኑ ሊታወቅ ይገባል።

• መንፈሳዊ ያልሆነ ፍርሃት

ወደ ቤተክርስቲያን ለመግባት፣ የእግዚአብሔርን ቃል ለመማር፣ ስልጣንና ክብር ካላቸው ካህናት ዘንድ ቀርበው ኃጢአታቸውን ለመናዘዝ፣ እንዲሁም በተለይ ምሥጢረ ቀርባን ሲባል ፈጽሞ ዕውቀቱና ትምህርቱ ሳይኖራቸው በደፈናው የሚያስፈራቸው ክርስቲያኖች አሉ። በሃይማኖት ትምህርት ፍርሃትን መንፈሳዊና ሥጋዊ ፍርሃት በማለት በሁለት እንከፍለዋለን።

ከፍቅርና ከመንፈሳዊነት የሚመነጭ ፍርሃት መንፈሳዊ ነው። መንፈሳዊ ፍርሃት እግዚአብሔርን እንደ እግዚአብሔርነቱ በመፍራት የሚገባውን ክብር በመስጠት ትዕዛዙን በመጠበቅ መኖር ነው። ታላቁ አባት አብርሃም እግዚአብሔርን እንደሚወድ እንደሚፈራ የሚወደውን አንድ ልጁን ይስልቅን ለመሥዋዕት በማቅረብ መታዘዙን አሳይቷል። ዘፍ22፥1። የመቶ አለቃ የነበረው ቆርሴኔዎስ «እግዚአብሔርን የሚያመልክና የሚፈራ ለሕዝቡም እጅግ ምጽዋት የሚያደርግ ወደ እግዚአብሔር ሁል ጊዜ የሚጮህ ነበረ» በማለት መጽሐፍ እግዚአብሔርን በመፍራት የሚሠራውን ሥራ በመግለጽ ተናግሯል። የሐሥ 10፥1-2።

ሥጋዊ ፍርሃት የምንለው የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ከመተላለፍ የሚመጣ ነው። አዳምና ሔዋን የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ በመተላለፋቸው የተነሣ ፈሩ «እግዚአብሔር አምላክም አዳምን ወዴት ነህ አለው በገንት ድምፅህን ሰማሁ ራቁቴንም ስለሆንኩ ፈራሁ ተሸሽግሁም።» ዘፍ3፥11። በማለቱ አዳም በኃጢአቱ ምክንያት መፍራቱን እንገነዘባለን። ጢሊቡ ሰሎሞንም «ኃጢአ ማንም ሳያሳድደው ይሸሻል ጸድቅ ግን እንደ አንበሳ ያለፍርሃት ይኖራል።» ምሳሌ 28፥1 በማለት ኃጢአተኛ ሰው ከሠራው ኃጢአት የተነሳ ሥጋው በፍርሃት እንደሚዋጥ ይናገራል። ቅዱስ ዮሐንስም በራእይ ላይ «ዳሩ ግን የማያምኑ የሚፈሩ የርዕሳንም የነፍስ ገዳዮችምየሀሰተኞችም ሁሉ ዕድላቸው በዲንና በእሳት በሚቃጠል ባህር ነው።»

በማለት ኃጢአትን ሠርተው የፈሩ ሰዎች የሚደርስባቸውን ቅጣት ተናግሯል።

ሰው እግዚአብሔርን መፍራት፣ ኃጢአትን መጥላት ይኖርበታል። ዲያብሎስ ሰውን ከሚዋጋባቸው መንገዶች መካከል ከኃጢአት መላቀቅን፣ ንስሐ መግባትን፣ ከካህን ዘንድ ቀርቦ ስፊሥሩት በደል መናዘዝን፣ ተገቢውን ቀኖና መቀበልን፣ ከቅዱስ ቀርባን መሳተፍን፣ አስፈሪና አስጨናቂ በማስመሰል ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታ እንደማይገኝ አድርጎ በአዕምሮ በመቅረጽ ነው።

ነገር ግን የእግዚአብሔር መንፈስ የፍርሃት መንፈስ አይደለምና «እኔ ነኝ አትፍሩ።» ማቴ 14፥27 «ልባቸው አይታወክ አይፍሩም።» ዮሐ14፥27 እንዳለን የሚያረጋጋ እና የሚያጽናና አምላክ መሆኑን እንገነዘባለን። አስቀድሞም ቢሆን እግዚአብሔር ሲኦልና ገሃነመ እሳትን የፈጠረው ለሰይጣንና ለሠራዊቱ ነው እንጂ ለሰው ልጆች አልነበረም። በመጽሐፍ እንዲህ እንደተባለ «በዚያን ጊዜ በግራ ያሉትን ደግሞ ይላቸዋል እናንተ ርጉማን ለሰይጣንና ለመላእክተ ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ሂዱ።» ማቴ 25፥41።

በዓለም ካለው ከሚያስፈራን ከክፉ መንፈስ ኃይል የተነሳ መጠራጠርና መታወክ አይገባም። ንጉሥ ዳዊት ጎልያድን ሳይፈራ ሊያሸንፈው የቻለው በእግዚአብሔር ኃይል በመታመኑ ሲሆን በመዝሙሩም «እግዚአብሔር ብርሃኔና መድኃኒቴ ነው። የሚያስፈራኝ ማን ነው? እግዚአብሔርም የሕይወቴ መታመኛ ነው። የሚያስደነግጠኝ ማን ነው?» መዝ 26፥1 በማለት ዘምሯል። ስለዚህም እጅግ በሚበልጠው በእግዚአብሔር ኃይል በመታመን መጠራጠርና መታወክን ማስወገድ ይኖርብናል።

ለዚህም መሠረታዊ ለሆኑ የመንፈሳዊ ሕይወት ችግሮች መፍትሔ በመጠቀም ትልቅ ድርሻ ያላቸው የአንድ ቤተሰብም ሆነ የምዕመናን ሁሉ እረኛ የሆኑት ካህናት አባቶች ናቸው። ካህናት ለንስሐ ልጆቻቸው የምሥጢረ ቀርባንን ጥቅም በማስተግርና ምዕመናንን በመጠበቅ፣ በመምክር ያለባቸውን ፍርሃት በማራቅ፣

ማረጋጋት ይጠበቅባቸዋል። ምዕመናንም አላዋቂ የሆኑ ሰዎችን ወፊ እየሰሙ ከመፍራት ይልቅ ከንስሐ አባታቸው ጋር በመመካከር ወደ እግዚአብሔር በንስሐ መቅረብ ይገባቸዋል። «እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተገዙ ዲያብሎስን ግን ተቃውሙት ከእናንተም ይሸሻል ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ ወደ እናንተም ይቀርባል» ተብሏልና። ያዕ 4፥7።

5.2. መንፈሳዊ እውቅት ማነስ

«ሕዝቤ እውቀት ከማጣተኑ የተነሳ ጠፍቷል።» በማለት ነቢዩ ሆሴዕ 4፥6 እንደተናገረው ብዙ የሰም ክርስቲያኖች መንፈሳዊ እውቀት በማጣታቸው የተነሳ በነፍሳቸውና በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ሲጎዱ እንመለከታለን።

እግዚአብሔር ለሰው ሥጋዊ ሕይወት መብል፣ ለነፍሱ ደግሞ የሕይወትን ቃል ሰጠን። ከብዙ ወርቅና ብር ይልቅ እጅግ የሚልቀውን ቃሉን እንማር ዘንድ መምህራንን እና መጽሐፍትን እዘጋጃለን። የእግዚአብሔር ቃል ጥበብና ማስተዋልን ስለሚሰጥ ብርሃንና ጨለማውን ከፋውንና ደጉን እንለይ ዘንድ ያስችለናል።

ማንኛውም ክርስቲያን በዚህ ዓለም በሚኖርበት ወቅት ለሥጋዊ ሕይወተኑ ሕልውና ከሚሠራው ሥራ፣ ከሚሮጠው ሩጫ፣ ባሻገር ተቀዳሚ ተግባሩ ሊሆን የሚገባው በቤተ እግዚአብሔር ተገኝቶ የእግዚአብሔርን ቃል መማር፣ የተማረውንም በሥራ መግለጽ ነው። ከእግዚአብሔር ቃል የራቀ ሰው በሥጋዊውም በመንፈሳዊውም ሕይወተኑ የተጎዳ ይሆናል። ይለቁንም ደግሞ በክርስትና ጉዞ እንዴት መመላለስ እንዳለበት ማወቅ የሚችለው በመንፈሳዊ ትምህርት በሚያገኘው እውቀትና ጥበብ ነው።

ለዚህም ነው ብዙ ምዕመናን ከመንፈሳዊ ዕውቀት ማነስ የተነሳ ምሥጢረ ቀርባን ለማን? እና ለምን? እንደተሰጠ፣ እንዲሁም የሚሰጠውን ጸጋና ጥቅም ባለማወቅ የተለያዩ ምክንያት በመደርደር

ለመቀበል ከማሰብራሳቸውን የሚከለክሉት። በአጠቃላይ ከመንፈሳዊ እውቀት ማነስ የተነሳ የሚቀርቡ ምክንያቶችን በአንድነት እንጽፋለን።

ሀ. ወጣት ስለሆንኩ

የወጣትነት ዕድሜ ከአቅሙ አዳም እስከ ጎልማሳነት ዕድሜ ሲሆን ከአስራ አምስት እስከ ሰላሳ ዓመት ያለውን ዕድሜ ይወክላል። ይህ ወቅት ክፉ የሆኑ ሥጋዊ ፍላጎት የሚያይሉበትና ለአያሌ ኃጢአት የምንጋለጥበት ለማህበራዊው ሆነ ለመንፈሳዊው ሕግ ለመገዛት የምንቸገርበት ጊዜ ነው። ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስን ጠባቂነቱን ጠብቅ ብሎ ያሳለበው ከዚህ የተነሳ ነው። ዮሐ 21፡16።

በወጣትነት ዘመን የወደፊት ሕይወትን በክርስቲያናዊ ቅዱስ ጋብቻ ወይም በምንኩስና ሕይወት ለመወሰን ራስን በንጽሕና መጠበቅ ይገባል። ብዙ ወጣቶች ራስን በመገዛት ከጋብቻ በፊት ከሚደረግ ተገቢ ካልሆነ የጾታ ግንኙነት እንዴት መጠበቅና የሥጋችንን ፈቃድ በመቃወም እንቢኝ ልንል እንችላለን? የሚል ጥያቄን ያቀርባሉ። ክቡር ዳዊት «ጉልማሳ መንገዱን በምን ያነጻል?» በማለት ጠይቆ ራሱ ሲመልሰውም «የእግዚአብሔርን ቃል በመጠበቅ ነው።» ብሎ ካስረዳ በኋላ «አንተን እንዳልበድል ቃልህን በልቤ ሰወርሁ» መዝ 118፡11 እንዳለን እኛም በወጣትነታችን ወራት የእግዚአብሔርን ቃል በመማር ከኃጢአት መጠበቅ እንደምንችል እንገነዘባለን።

ጠቢቡ ሰሎሞን «ልጄ ሆይ ቃሌን ጠብቅ ትዕዛዜንም በአንተ ዘንድ ሸሽግ ትዕዛዜን ጠብቅ በሕይወትም ትኖራለህ። ሕጌንም እንደ ዓይንህ ብሌን ጠብቅ በጣቶችህ እስራቸው በልብህ ጽላት ጻፋቸው።» ምሳሌ 7፡1-3 በማለት በወጣትነት ዘመን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በመመላለስ በሕይወት ለመኖር እንደ ዓይን ብሌን የፈጣሪያችንን ትዕዛዝ መጠበቅ በልባችን ውስጥም መሸሸግ እንደሚኖርብን በጥብቅ ያሳስበናል።

መንፈሳዊ ዕውቀትና ጥበብ የጎደለው ማንኛውም ወጣት በመልካም ጎዳና እግዚአብሔርን በመፍራት ለመመላለስ እጅግ በጣም ይቸገራል። ለዚህም ነው ዛሬ ብዙ ወጣቶች ከጋጣው ከቤተክርስቲያን ርቀው ከሥነ-ምግባር ውጭ በመሆን ስለመንፈሳዊ ሕይወት እጅግ ቸልተኞች የሚሆኑት። ሌሎች ደግሞ ወደ እግዚአብሔር ቤት በመምጣት የተሻሉ ቢሆኑም የእግዚአብሔርን ቃል በሚገባ ባለመማር የጉብዝናቸውን ወራት እንዴት ማሳለፍ እንዳለባቸው ስለማያውቁ ከመንፈሳዊነት ይልቅ ሥጋዊነት በላያቸው ሰልጥኖ ከንስሐ ሕይወት ከምሥጢረ ቀርባን ለመራቅ ወጣትነታቸውንና የሥጋቸውን ደካማነት በምክንያትነት ሲያቀርቡ ይደመጣሉ።

በወጣትነት ወራት የእግዚአብሔርን ቃል እየተማርን በምግባር በሃይማኖት ታንጾን ነፍሳችንን ከሥጋ ባርነት ነፃ በማውጣት በምክረ ካህን በፈቃድ እግዚአብሔር በመመላለስ የእግዚአብሔር ማደሪያ የሆነው ሰውነታችንን በዘመኑ ሁሉ ንጹህ መቀደሻ ሆኖ ላይቆሽሽ ከኃጢአት በመጠበቅ ታላቅ መንፈሳዊ ተጋድሎ እያደረግን መኖር ይጠበቅብናል።

በቅዱሳት መጻሕፍት ተጽፎ እንደምናነበው ለአባቱ ለአብርሃም በቅንነት የታዘዘው ይስሐቅ፣ እግዚአብሔርን መፍራተን ኃጢአትን በመናቅ ያሳየው ዮሴፍ፣ ሥጋዊ ፍላጎቱን በማሸነፍ፣ ሰማዕት በመሆን ደግሞ ቅዱስ ጊዮርጊስ፣ እነርሱን የመሳሰሉት ሁሉ በወጣትነት ዘመናቸው አኩሪና መንፈሳዊ ጀብዱ በመፈጸማቸው ለአብነት የሚጠቀሱ ናቸው። ከእኛ ከዘመኑ ክርስቲያኖችም በወጣትነታችን የሚጠበቀው ሰማዕትነት የሥጋ ፈቃዳችንን በመቆጣጠር በንጽህናና በቅድስና መኖር መቻልን ነው።

በጊዜአቸው እንደፈለጉት ይዙኑ በማለት፣ በኃጢአት እንደልባቸው እንዲፈነጩ በመፍቀድ፣ ከብርሃን ወደ ጨለማ፣ ከጽድቅ ወደ ኃጢአት እንዲሄዱ ወጣቶችን ነፃነት መስጠት አይገባም። ለወደፊት ሥጋዊውም ሆነ ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው የሚጠቅማቸውን ለይቶ የማሳወቅ፣

የማስረዳት፣ የማስተማር፣ የወላጅ፣ የአሳዳጊ ብሎም የንስሐ አባት ኃላፊነት ነው።

ለ. ስለምመኝ

የሚገባ መልካምና የማይገባ ክፉ በማለት ምኞትን በሁለት ዓይነት ከፍሎ ማየት ይቻላል። አንድ ነገርን ከፍ ባለ ሰሜት በመመኘት፣ በመሻትና በመውደድ ሰው ለመልካም ወይም ለክፉ ምኞት ባሪያ ይሆናል። ብዙውን ጊዜ አዛውንቶች ከምኞት ይልቅ በትዝታ ሲኖሩ ይታያሉ። ወጣቶች ደግሞ ከትዝታ ይልቅ በምኞት መቃጠል ያጠቃቸዋል።

የኃጢአት ሁሉ መነሻው ምኞት ነው። ክፉን ማየትና ማሰብ ወደ ምኞት የሚያደርሱ ዋዜማዎች ናቸው። ምኞት ከተጸነሰች በኋላ ቀስ በቀስ ታድጋለች። በመጨረሻም የኃጢአትን ደሞዝ ሞትን ትወልዳለች። ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብ እንዲህ እንዳለ «ነገር ግን እያንዳንዱ በራሱ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ይፈተናል። ከዚህ በኋላ ምኞት ጸንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች ኃጢአትም ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች።» ያዕ1፡15።

በጣም ኃይለኛ ተናካሽ ውሻ የነበረው አንድ ሰው ነበር። ይህ ሰው ውሻው ሰዎችን እንዳይነክስ በወፍራም ሰንሰለት ዘወትር ያስረዋል። ምንም እንኳን ውሻው በሰንሰለት ቢታሰርም የሚወጣውንና የሚገባውን ባዩ ቁጥር ለመናከስ ስለሚፈልግ እጅግ በጣም ይወራጫል፤ ይጮካል።

ከሰንሰለቱ ውፍረት የተነሳ ሊበጥሰው ስላልቻለ ማንንም ሰው ነክሶ አያውቅም። የውሻው ባለቤትም «ውሻዬን በወፍራም ሰንሰለት በማሰር፣ ሰዎችን እንዳይነክስ ከመከልከል በስተቀር እንዳይጮህ ማድረግ አይቻለኝም» በማለት ተናገረ።

ከመንፈሳዊ ሕይወት በመራቅ ወደ ሥጋዊ ምኞት ልሂድ ልሂድ የሚለው ሥጋዊ ፈቃዳችንን፣ ልናከስ ልናከስ በሚለው ውሻ ልንመስለው እንችላለን። ሕገ እግዚአብሔርን መጠበቅ፣ ጸም፣ ጸሎትና ሰግደት ደግሞ በወፍራም ሰንሰለት ይመሰላሉ። የሥጋ ፈቃድ ሁል ጊዜም ሥጋዊ ምኞትን እያሳሰበ ወደ ዝሙት፣ ስካር፣ ስርቆት ልሂድ እያለ ይመኛል። በጸም፣ በጸሎትና በሰግደት በመነሸም በእግዚአብሔር ቃል የሥጋን ፈቃድ በመለገም ለነፍስ ፈቃድ እንዲገዛ ማድረግ ይገባል።

ከፍ ብለን እንደተመለከትነው የኃጢአት ሁሉ መነሻው ክፉ ምኞት ነው። ሰው የሆነ ሁሉ ደግሞ መልካምን ወይም ክፉን ይመኛል። መልካምና በጎ ምኞት ወደ እግዚአብሔር ያቀርባል። በአንጻሩ ደግሞ ክፉና የማይገባ ምኞት ከእግዚአብሔር ያርቃል። የሰው ምኞት ፈጽሞ እርካታ የለውም። ስለዚህ መንፈሳዊ ሰው አግባብ የሌለውን ምኞት ሊያርቅ፣ ሊዋጋ ብሎም ሊሸሸው ይገባል። «ከክፉ የጎልማሳነት ምኞት ግን ሽሽ በንጹሕም ልብ ጌታን ከሚጠሩ ጋር ጽድቅን፣ ዕምነትን፣ ፍቅርን፣ ሰላምን፣ አጥብቀህ ተከተል።» 2ኛጢሞ 2፡22።

ሐ. በሥርዓተ ተክሊል መጋባት ስለምፈራ

ቅድስት ቤተክርስቲያን ለልጆቿ በቅዱስ ቀርባን ሥርዓተ ተክሊልን በመፈጸም ተጋቢዎችን አንድ ታደርጋለች። ነገር ግን አንዳንድ ምዕመናን በወጣትነት ዘመኔ በእንዲህ ያለ ሕይወት መታሰር አልፈልገውም ሲሉ ይሰማሉ።

እንደ ምክንያትም ከሚያቀርቧቸው መካከል ማግኘት ወይም ማጣት ሰውን ስለሚለውጥ፣ ያገባሁት ወይም ያገባኋት ያልጠበቅሁትን አደስ ባህርይ ቢያመጣስ ? ብታመጣስ ? እንዲሁም በፈለግን ጊዜ መፋታት አንችልም የሚሉት የሚጠቀሱ ናቸው።

ከላይ ለጠቀስናቸው ምክንያቶች መሠረተ ምዕመናን በቂ መንፈሳዊ እውቀት ስለሌላቸው ነው። ጋብቻ ቅዱስ የሆነ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው። መሥራቾችም ራሱ እግዚአብሔር ሲሆን «እግዚአብሔር አምላክም ከአዳም የወሰዳትን አጥንት ሴት አድርጎ ሠራት ወደ አዳምም አመጣት። አዳምም አለ ይህች አጥንት ከአጥንቴ ናት ሥጋም ከሥጋዬ ናት ይህችም ሴት ትባል ከወንድ ተገኝታለችና። ስለዚህም ሰው አባተንና እናተን ይተዋል በሚሰተም ይጣበቃል ሁለተም አንድ ሥጋ ይሆናሉ።» ዘፍ 2፡22-24 በማለት ጋብቻ ለሰው ልጅ እንደተሰጠ እንመለከታለን።

እንዲሁም በሐዲስ ኪዳን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሠርግ ቤት በመገኘት ጋብቻን ባረክ ምሥጢርነትንም አጸደቀ። ዮሐ2፡1-11። ጌታችን በሠርግ ቤት ተገኝቶ ተጋቢዎችን ከመባረኩ በተጨማሪ በመዋዕለ ትምህርተኑ የሐዲስ ኪዳን የጋብቻ ምስጢር ያልገባቸው ፈሪሳውያን ስለባልና ሚስት ሕይወት መፋታት ወይም አለመፋታት ጠየቀት።

እርሱም የጋብቻን ዓላማና ቅዱስነት እንዲሁም በእግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ጋብቻ እንደሚባረክ ተጋቢዎች አንድ ይሆናሉ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም ብሎ መልሶላቸዋል። ማቴ19፡3። ዛሬም እንደፈሪሳውያን ሥርዓተ-ተክሊልን በመፈጸም በቅዱስ ቀርባን በመጋባት፣ የሁለት አካል አንድ አካል የመሆን ታላቅ ምስጢርን ማመንና መቀበል የሚከብዳቸው ሰዎች አሉ። ይህ ደግሞ በእግዚአብሔር ፈቃድ የሚመሠረተውን ጋብቻ እግዚአብሔር እንደሚባርከው ካለመረዳት የተነሳ ነው። ተጋቢዎች አንድ ሥጋ ናቸው ለዚህም የሚያበቃቸው ጋብቻውን የሚባርከው ፈጣሪ ነውና በመካከላቸው ምንም የሃሳብ መለያየት፣ አለመግባባት ጎልቶ አይታይም።

ፈሪሳዊያን ይህን የወንጌል ትምህርት ያጥላሉበት ምክንያት፣ በማግባትና በመፍታት ለሥጋ ፍላጎታቸው እንደመቻቸው እንደነበር

ሁሉ ዛሬም ብዙዎች ወደ ምሥጢረ ተክሊል ለመቅረብ የሚያስፈራቸው ዋና ምክንያታቸው በትንሹም በትልቁም ምክንያት መፋታትን ስለሚወዱ፣ ፍቅራቸው መንፍሳዊ ሳይሆን ሥጋዊ በመሆኑ ነው። ይህ ደግሞ በጌታችን ትምህርት መሠረት ዝሙት ነው። ማቴ 5፡32።

ስይጣንም ይህን የሰዎችን ደካማ ጎን ስለሚያውቅ በቅዱስ ቀርባን በሥርዓተ-ተክሊል በእግዚአብሔር ፈቃድ ከሚገኘው አንድነት እንዳያስተውሉ እያደረገ የፍርሐትና የጭንቀት ሃሳብ በማልበስ፣ ይልቁኑ በአፍቅሮት ነዋይ በመሳብ፣ በውጫዊ ውብት በመማረክ፣ በዓለማዊ ፍቅር ላይ ገሚመሠረት ጋብቻ እንደተሳሰሩ ያደርጋል።

ይህን የስይጣንን ተንኮል ያልተገነዘቡ ምዕመናን በቂ መንፍሳዊ ዕውቀት ስለሌላቸው በእግዚአብሔር በረከትነት ከሚመሠረተው ጋብቻ ሲሸሹ እንመለከታለን። ስለዚህ ምዕመናን በነፍሳችንም በሥጋችንም እንዳንጎዳ ወደ እግዚአብሔር እንቅረብ ቃሉን በመማር መንፈሳዊ ሕይወታችንን እናስተካክል።

መ. በዝሙት ስለምፈተን

የዝሙትን ኃጢአት በሶስት ደረጃ ከፍሎ ማየት ይቻላል። እነርሱም ዝሙት፣ አመንዝራነትና ሴሰኝነት ናቸው።

ዝሙት ለኑሮ ገቢ ማስገኛ ወይም መተዳደሪያነት እንደ ሥራ አድርገው የሚፈጽሙት ነው። አመንዝራነት ደግሞ ትዳር እያላቸው በድብቅ በትዳራቸው ላይ የሚሸፍጡ /ወደ ሌላ የሚሄዱ/ ሰዎች ሲሆኑ፣ ሴሰኞች ደግሞ ስስታም፣ የማይረኩ፣ ስግብግብ ስለሆኑ በአንድ ሴት ወይም ወንድ አይረጉም። ወደ አዩት ሁሉ መድረስ ይሻሉ።

እነዚህን የከፉ ኃጢአት የሚሠራ ሰው በዝሙት ሥጋው ላይ ኃጢአትን በመሥራት እግዚአብሔርን እጅግ ያሳዝናል። የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ

የሆነ ሰውነተኛም ያሳድፋል። አታመንዝር የሚለውን የእግዚአብሔርን ሕግ በመተላለፉም ከቅጣት አያመልጥም።

የእግዚአብሔር ሰው በጸም፣ በስግደትና ዘወትር በጸሎት ራሱን በዝሙት ኃጢአት ከመውደቅ ሊጠብቅ፣ ሥጋውን እየሸመ ለእግዚአብሔር ሊያስገዛ ይገባዋል። ወደ ዝሙት ከሚወስዱት የተለያዩ ፈተናዎች ራሱን ማሸሽም ይጠበቅበታል። ቅዱስ ጳውሎስ «ከዝሙት ሸሸ»። 1ኛ ቆሮ6፥18 በማለት እንደተናገረው።

ስለዚህ እግዚአብሔር ቀድሶ በሰጠን የጋብቻ ሕይወት በመወለን በንጽሕና መኖር ይገባል። በትዳር ተወስኖ መኖር እስከሚቻልበት ጊዜ ድረስ ግን ቅድመ ጋብቻ የሆነ ግንኙነት ዝሙት መሆኑን ማወቁ ከሰሐተት እንዲሁም ከቅጣት ያድናል።

ብዙዎች ዛሬ መጋባታችን አይቀርም በሚል ምክንያት በእጮኝነት ጊዜአቸው ከመንፈሳዊ ዕውቀት ማነስ የተነሳ የዝሙት ኃጢአት ይፈጽማሉ። ይህ ስህተታቸው በራሱ ጥፋትነት ሳያንስ ለሌሎች መንፈሳዊ ተግባራት እንቅፋት ይሆንባቸዋል።

ምዕመናን ከቅዱስ ቀርባን ለመራቅ አቢይ አድርገው የሚያቀርቡትን ምክንያት ለማረም የሚቻለው የእግዚአብሔርን ቃል በመማር፣ ከዝሙት የራቀ ንጹህ የሆነ ቅዱስ ጋብቻን እስኪመሠርተው በቅዱስ ቀርባን ተወስነው ራሳቸውን በመግዛት ሲቆዩ ብቻ ነው። «መጋባት በሁሉ ዘንድ ከቡር መኝታውም ንጹህ ይሁን ሲለኛችንና አመንዝሮችን ግን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል።» ዕብ 13፥4።

ሠ. አለባበሴን ማስተካከል ስላቃተኝ

አለባበስ የሰውን ማንነት የሚገልጥበት ሁኔታ አለ። ለምሳሌ ሰዎች ንስሐ ሲገቡ ማቅ፣ /ከበግ ጠጉር የሚሰራና የሚኮስኩስ ልብስ/ መታጠቂያ የወንዶች ልብስ፣ መሳናጸፊያ፣ ራስ ማሰሪያ፣ ቀጻላ፣ አይነ ርግብ፣ የሴቶች ልብስ፣ መታጠቂያ፣ መጠምጠሚያ፣ ቆብ፣

ኤፋድ፣ የካህናት ልብስ፣ እንዲሁም የሠርግ፣ የበዓል፣ የወታደር ...የመሳሰሉት በማለት የልብስ ዓይነቶችን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከነ አገልግሎታቸው ተጽፈው እናገኛቸዋለን።

በቅዱሳት መጽሐፍትም ሆነ በቤተክርስቲያን ሥርዓት ሁሉም ነገር በአግባቡ መሆን እንዳለበት ይታወቃል። ነገርግን በዘመናችን ከሥርዓት የወጣ እጅግ የሚያሳዝን ሃይማኖትንም ባሕልንም ያልጠበቀ አለባበስ በወጣቶች ላይ ይታያል። በከፊል እርቃን አካልን ማሳየት፣ የውስጥ አካል ቅርጽን ሊያስዩ የሚችሉ በጣም ስስና ከሰውነት ላይ የሚጣበቁ ልብሶችን መልበስ፣ በሰው ሰራሽ ጌጦች እጅግ ማጌጥ... የመሳሰሉት በተለይ በሴቶች ላይ ጎልተው የሚታዩ አግባብነት የሌላቸው አለባበሶች ናቸው።

ከእነዚህ ወጣቶች መካከል አብዛኞቹ አለባበሳቸው ከሥርዓት ውጪ እንደሆነና ሰዎችንም እንደሚያስናክል ያውቃሉ። ለመተውና ሥርዓትንጠብቀው ለመኖር ግን መወሰን ያዳግታቸዋል። ምክንያቱም ከልብሱ በስተጀርባ ያላቸው ዓላማ የተለየ በመሆኑ ነው። ለመጥቀስም ያህል ከባልንጀሮቻቸው ላለማነስና እነርሱን መስለው ለመታየት፣ በተቃራኒ ጾታ ዘንድ ተፈላጊ ለመሆንና ከዓይን ለመግባት፣ ለድብቁ ሥጋዊ ፍላጎታቸው እንደመጥሪያነት /መጋባቸው/ ይጠቀሙበታል።

በብሉይ ኪዳን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ላይ ትዕማር የምትባል አንደኛ ሴት የአማቷን የያዕቆብን ልጅ የይሁዳን ዘር ለማስቀረት በመፈለግ የዘማውያንን መሳናጸፊያ በመጠቀም እንዳስናክላቸው እንመለከታለን።

ይሁዳ ወደ ተምና ወጣ። ትዕማርም የአማቷን ወደዚያ መምጣት ሰምታ የመበለትዋን ልብስ አወለቀች። መጐናፀፊያውንም ወሰደች፣ ተሸፋፈነችም ወደ ተምና በሚወስደው መንገድ ዳር ተቀመጠች። ይሁዳም ባያት ጊዜ ጋለሞታ መሰለችው። ወደ እርሷም አዘነበለና «እባክሽ ወደ አንቺ ልግባ» አላት። ምራቱ የልጁ ሚስት ትዕማር መሆኗን አላወቀም

ነበርና። እርሷም «ወደ እኔ ብትገባ ምን ትሰጠኛለህ?» አለችው። «የፍየል ጠቦት ከመንጋዬ እሰድልሻለሁ» አላት። እርሷም «እስክትልክልኝ ድረስ መያዢያ ምን ትሰጠኛለህ?» አለችው። «አንቺ የምትሺውን አላት።» እርሷም «ቀለበትህን፣ አምባርህን፣ በእጅህ ያለውን በትርህን» አለችው። እርሱም ሰጣትና ከእርሷዋ ደረሰ ፀነሰችም።

ከዚያም ቃል የገባውን ፍየል በመልዕክተኛ ቢያስልክ ያጣታል። ከሦስት ወርም በኋላ ለይሁዳ፣ ትዕማር በዝሙት ፀነሰች ብለው ነገሩት። ይሁዳም ምራኩን አውጧትና በእሳት ትቃጠል አለ። እርሷም ወደ አማቷ እንዲህ ብላ ላከች ለዚህ ባለገንዘብ ነው የፀነሰኩት። ይህ ቀለበት፣ ይህ አምባር፣ ይህ በትር የማነው።? ይሁዳም አወቀ፣ ከእኔ ይልቅ እርሷ እውነተኛ ሆነች እለ። ዘፍ 38፥1-30።

እንደሁም በመጽሐፈ ሔኖክ 2፥19 «ጌጽና አምባሮችን ቅንድብ መሸለልና ዓይን መኳልን ከተመረጠ ከከበረ ዕንቁ ሁሉ የሚበልጥ ዕንቁንም እንሰሰላ መሞቅን ሁሉም የዓለምን ለውጥ አሳዩዋቸው።» በማለት አዛዝኤል የተባለው ጋኔን አግባብነት የሌለው ጌጣጌዎችን ለሰዎች እንዳስተማረ ተጽፏል።

የክርስቲያኖች አለባበስ መንፈሳዊነትን ሊያሳይና ወደ እግዚአብሔር ሊያቀርብ ይገባል እንጂ ሊያሰናክል አይገባም። የማያምኑ ሰዎች አሕዛብ በልብሳቸው እንደሚታወቁ፣ ክርስትያኖችም አለባበሳችን ውሳጣዊ ማንነታችንን ሊገልጽ ይገባል። አለበለዚያ እንደ ጽዮን ቆነጃጂት በምንወደውና ከሥርዓት ውጪ በሆነው አለባበሳችን እንጠፋለን። ኢሳ 3፥16።

የጌታችን ልብስ ሕሙማንን ይፈውስ እንደነበር፣ የአባቶቻችን የሐዋርያትም ልብስ ኃይልና ፈውስ ነበረው። ዛሬም የክርስቲያኖች ልብስ ባይፈውስ እንኳን የድኅነት ምክንያት መሆን ይጠበቅበታል። ሰዎችን ካስናክልን ደግሞ በወንጌል «መሰናከያ ከምትሆን ይልቅ የወፍጮ ድንጋይ በእንጉትህ ታስሮ ወደ ባህር ብትጣል ይሻልህ ነበር» ይላልና የሚበልጠውን መንፈሳዊ ነገር ለማድረግ እንትጋ።

መንፈሳዊ ሰው ሁለንተናው አለባበሱ ጭምር የሚያንጽ መሆን አለበት። ሥርዓት ጠብቆ የማይለብስ ክርስቲያን ጥፋተኛነቱ ስለሚታወቀው በፍጹም መንፈሳዊነት ወደ ቤተ እግዚአብሔር መቅረብም ሆነ ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያንን ለመፈጸም አለባበሱ እንቅፋት ሲሆንበት ይኖራል። ለዚህም ምክንያት የሚሆነን የክርስትናን ሃይማኖት በጥልቀት አለመረዳትና ከእግዚአብሔር ቃል መራቅ / የሰሙትን አለመፈጸም/ ነው።

ረ. ከባልንጀሮቹ መለየት ስለማልችል

የሰው ልጅ በዚህች ምድር በሚኖርበት ጊዜ ሁሉ ችግሩንም ሆነ ደስታውን የሚጋራለት ባልንጀራ ያሻዋል። አበው ሲተርተ «ከአንድ ብርተ ሁለት መድኃኒት» እንደሉ። ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም። ጌታችንም ደቀመዛሙርተን ለወንጌል አገልግሎት ሲልካቸው ይረዳዱና ይተጋዝዙ ዘንድ ሁለት ሁለት አድርጎ ነበር ያሰማራቸው። ማቴ 10፥1።

ከባልንጀርነት መረዳዳትና መፋቀር ብቻ ሳይሆን ክፉ ጠባይ ጭምር ይወረሳል። ለዚህም «ባልንጀራህን ንገረኝና አንተ ማን እንደሆንክ እነግርህለሁ» የሚለው አባባል ለእኛ ማንነት ባልንጀሮቻችን ትልቅ አስተዋጽኦ እንዳላቸው ያሳያል። ከዘማዊ፣ ከዘፋኝ፣ ከቀማኛ፣ ከሰካራም፣ ባልንጀራ የሆነና አብሮ የሚውል ቀስ በቀስ ክፉውን ኃጢአት መማሩ አይቀርም። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም «አትሳተ ክፉ ባልንጀርነት መልካሙን አመል ያጠፋል» በማለት መልካም አመል በክፉ ባልንጀርነት የተነሳ እንደሚጠፋ አስተምሯል። 1ኛ ቆ 15፥33።

የዕቆብና ልጆቹ በከነዓን ምድር ባለች በሴኬም ከተማ ድንኳናቸውን ተክለው ሲኖሩ የያዕቆብ ልጅ ደናም ከዚያ አገር ሴቶችን ለማየት ወጣች ተወዳጆችም። የዚያ አገር አለቃ የኤዋር ልጅ ሴኬም አያት ወሰዳትም ከእርሷም ጋር ተኛ አስነወራትም።

እንዲሁም ከአገሩ ሰዎች የአሕዛብን ብዙ ክፉ ነገር ተማረች። ሌሎችም የያዕቆብ ልጆች የሴኬማውያንን የምንዝር ጌጥና እንግዶችን አማልክት የእነርሱ ልማድ በማድረግ ተከተሏቸው። ይህን ሁሉ የተመለከተው እግዚአብሔር ከአሕዛብ ክፉ ልማድ የተነሳ የያዕቆብ ልጆች እንዲጠፉ አልፈለገምና «ታነሰተህ ወደ ቤቴል ውጣ በዚያ ኑር» አለው። ዘፍ 33÷18።

መንፈሳዊ ሰው በዚህ ዓለም ሲኖር በጥበብ ሊመላለስ ይገባዋል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለኤፌሶን ምዕመናን እንዲህ በማለት እንደ መከራቸው። «እንግዲህ እንደ ጥበበኞች እንጂ ጥበብ እንደሌላቸው ሳይሆን እንዴት እንድትመላለሱ በጥንቃቄ ተጠበቁ ቀኖች ክፉዎች ናቸውና ዘመኑን ዋጁ።» ኤፌ5÷15-16 ጌታችንም በወንጌሉ «እንደ እባብ ልባሞች እንደ ርግብም የዋሆች ሁኑ» ማቴ10÷16። በማለት ክርስቲያኖች በማያምኑት መካከል በመንፈሳዊ ጥበብ ከኃጢአት እንዲጠበቁ አስተምሯል።

መንፈሳዊ ሰው ከአምላክ በሚሰጠው ጥበብ እነማንን ባልንጀራ ሊያደርግ እንደሚገባው ጠንቅቆ መረዳት አለበት። ክፉ ባልንጀሮች ቢኖሩት እንኳን እነርሱን ወደ መንፈሳዊነት ሊለውጥ እንጂ እነርሱ እርሱን ወደ ዓለማዊነት ሊለውጡት አይገባም ። ይህን የማድረግ መንፍሳዊ ብርታተና ብስለቱ ከሌለም ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳስተማረን ከክፉ ባልንጀርነት መለየት ይገባል። «አሁን ግን ወንድሞች ከሚባሉ አንዱ ሌቦኛ ወይም ገንዘብ የሚመኝ ወይም ጣዖት የሚያመልክ ወይም ተሳዳቢ ወይም ሰክር ወይም ነጣቂ ቢሆን ከእርሱ ጋር እንዳትተባበሩ ጽፈላችኋለሁ » 1ቆሮ 5÷15።

ሰው አብሮ የሚውለውን ነው የሚመስለው በዚህ ዓለም ስንኖር በግላችን ማድረግ ስላለብን መንፈሳዊ ተግባር ሙሉ ነፃነት አለን። ከክፉዎች ጋር መተባበርና ያለመተመባበር መብታችን በእጃችን ነው። ሐዋርያው ጳውሎስም «ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ እንዳትጠመዱ

ጽድቅ ከአመስፅ ጋር ምን ተካፋይነት አለውና? ብርሃንም ከጨለማ ጋር ምን ኅብረት አለው? ክርስቶስስ ከቤልሆር ጋር ምን መስማማት አለው? ወይስ የሚያምን ከማያምን ጋር ምን ክፍል አለው?።» 2ኛቆሮ6÷14። በማለት ከሚጠራጠሩ ከማያምኑ ጋር ምንም ስምምነት አንድነት እንደሌለን ያስረዳል። የባልንጀሮቻችን ክፉ ተጽዕኖ ከመንፈሳዊ አቋማችን ሊለውጠን የሚችለው ከእግዚአብሔር በመራቅ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ስንደክም ነውና በእንዲህ አይነት ፈተና እንዳንሰናከል የእግዚአብሔርን ቃል ዕለት ዕለት በመማር መንፈሳዊ ሕይወታችንን ልንጠብቅ ይገባል።

ሰ. የአካባቢ ተጽዕኖ ስላለብኝ

አካባቢ የምንለው የመኖሪያ ስፍራ፣ መዋያ ሲሆን ቦታውን ብቻ ሳይሆን በውስጡ ያቀፈውን ሕብረተሰብ ሁሉ ያካትታል። በአንድ አካባቢ የሚኖር ሕብረተሰብና የማኅበረሰብ ትስስር መግባባት አብሮ በመኖር ይገለጻል። ስለዚህም ለአንድ ሰው ስብዕና /ባሕርይ/ ከቤተሰብና ከጓደኛ በመቀጠል አካባቢ ታላቅ ተጽዕኖ አለው። ስለዚህም ከአካባቢያችን መልካም ወይም ክፉ ነገር በቀላሉ እንማራለን።

እግዚአብሔርን በሚፈራ መልካም ማኅበረሰብ ውስጥ ብዙ መልካም ነገር ይገኛል። ለመጥቀስም ያህል የታመመ መጠየቅ፣ የተቸገረ መርዳት፣ ቅድመ ጋብቻ በንጽህና መኖር የመሳሰሉት ሲሆኑ፣ ክፉ ልማድ ባላቸው አካባቢ መኖር ደግሞ የራሱ የሆኑ ተጽዕኖዎች አሉት። ለመጥቀስም ያህል ጫት በሚቃምበት፣ ዝሙት በሚዘወተርበት፣ ዳንኪራ በሚረገጥበት፣ ወደ እግዚአብሔር ቤት መሄድ እንደሞኝነት በሚቆጠርበት አካባቢ በመዋላቸው የተነሳ የመንፈሳዊ ሕይወት ፍላጎትና መሻት እያላቸው በአካባቢ ተጽዕኖ ከክርስቲያኖች ሕይወት የራቀ ብዙዎች ናቸው።

ክርስቲያኖች በአካባቢያቸው ተጽዕኖ ሥር ሊወድቁ አይገባም። አብርሃም ከካራን፣ ያዕቆብ ከሴኬም መንደር ተለይተው እንደወጡ ክርስቲያኖችም በመጥፎ አካባቢ ቢውሉና ቢያድሩም በምግባራቸው ግን ተለይተው የወጡ በመሆናቸው ከክፉዎች ጋር አይተባበሩም። የአካባቢያቸውም ትጽዕኖ ከማናቸውም መንፈሳዊ ተግባር ሊያግዳቸውም አይችልም። ይልቁንም ትጋትና ብርታትን ከሚሰጥ ከቅዱስ ቀርባንና ከትምህርተ ወንጌል ባለመራቅና ባለመለየት ከአካባቢያቸው የሚመጣቸውን ፈተና በድል በመወጣት፣ የዓለም ብርሃን በመሆን በእነርሱ መልካምነት የተነሳ ሰዎች እግዚአብሔርን እንዲያመሰግኑ ምክንያት ይሆናሉ እንጂ። ማቴ 5:16።

5.3. የመንፈሳዊ ጽናት ማነስ

በመንፈሳዊ ሕይወት ስንመላለስ ከጽናታችን ሊያናውጡን የሚችሉ ብዙ ፈተናዎች ይገጥሙናል። የተለያዩ ፈተናዎችን ምክንያት በማድረግ ከመንፈሳዊ ጽናት መናወጽና ከእግዚአብሔር ቤት መራቅ ከቅጣት አያድንም። ይልቅስ ከፈተና ጋር መውጫን የሚያዘጋጅ እግዚአብሔርን ተስፋ በማድረግ በጽናት መጠበቅ ይገባል እንጂ። «በጊዜውም አለ ጊዜውም ጽና» በማለት ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳስተማረን በማንኛውም ጊዜ መጽናት የክርስቲያኖች ተግባር ሊሆን ይገባል። 2ኛ ጢሞ 4:2።

ሀ. ቤተሰቦቼ እንድቆርብ አይፈቅዱልኝም

በሕፃንነቴ ጊዜ ወደ ቤተክርስቲያን እንድመጣ፣ ትምህርት እንድማር፣ ቅዳሴ እንዳስቀድስ፣ ቀርባን እንድቆርብ ቤተሰቦቼ ያስገድዱኝ ወይም ይዘውኝ ይመጡ ነበር። ነገር ግን ወጣትነት ዘመን ላይ ስደርስ ቤተሰቦቼ በተለይም ከቅዱስ ቀርባን እንድቀበል ፈቃደኞች አይደሉም። ወደ ቤተ እግዚአብሔር ከምሄድ ይልቅ ወደ

ዓለማዊ መዝናኛ ቦታ እንድሄድ ይመርጣሉ። ይህ የብዙ ወጣቶች ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው ጽናት ማጣት ምክንያት የሆኑባቸው ነገሮች እንደሆኑ ሲናገሩ ይደመጣሉ።

እንደሚታወቀው ወላጆች ወይም ቤተሰብ ለአንድ ወጣት የወደፊት ሕይወት መቃናት ትልቅ አስተዋጽኦ ያደርጋሉ። ወላጆች ለልጆቻቸው ሃብትና ንብረታቸውን ብቻ ሳይሆን የሚያወርሷቸው ባሕርያቸውንም ጭምር ነው። ስለዚህ ለልጆቻቸው ሕይወት መቃናት መልካም ምሳሌ የሆኑ ወላጆች እንዳሉ ሁሉ ልጆቻቸውን መልካም ባልሆነ ብተሳሳተ እመለካከት እንዲተባበሯቸው ግድ የሚሉ ወላጆችም አሉ።

ወጣቶች ከመልካም ወላጆቻቸው ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው የሚጠቅመውን ሁሉ እየመረመሩ ሊሰንቁ ይገባል። እንደዚሁም ከመንፈሳዊ ሕይወት ሊያናውጻቸው የሚችል ፈተና ከቤተሰባቸው በሚቀርብ ጊዜበጥሩ መንፈሳዊ ብልሃትና ጥበብ ማምለጥ ይገባል እንጂ ፈተናውን ምክንያት በማድረግ አትቀረቡ ቢሉ፣ መቀረብ እየቻሉ መከላከል የለባቸውም። የእስራኤል ንጉሥ የነበረው ሳኦል በቅንአት መንፈስ ተነሳስቶ ዳዊትን ለመማደል በሚያሳድድበት ወቅት ልጁ ዮናታን ወላጅ አባቴ ነው በማለት ከሳኦል ጋር በክፉ ሥራው አልተባበረም። እንዲያውም እግዚአብሔር የሚወደውን በጎ ሥራ ለዳዊት ፈጸመ እንጂ።

ለ. በሌሎች ሥነ ምግባር መሰናከል

ከጌታችንና ከመድኃኒታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም ከተካፈሉት ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት መካከል ይሁዳ አንዱ ነው። ከጌታችን ሥጋና ደም ከተቀበለ በኋላም በገንዘብ ጌታውን አሳልፎ ሰጥቷል። የይሁዳን ክፉ ሥነ-ምግባር የተመለከተው ወንድሞቹ ሐዋርያት፣ በሥራው እጅግ ቢያዝኑም፣ በይሁዳ ሕይወት ሳይሰናከሉ

በጽናት ከመንፈሳዊ ዓላማቸው ወደኋላ ሳይሉ እስከ መጨረሻ ድረስ እግዚአብሔርን ዓላማ አድርገው በንጽህናና በቅድስና በመኖር ለክብር በቅተዋል።

ይሁዳ ከቅዱስ ቀርባን ከተቀበለ በኋላ ከአሥራ ሁለት ሐዋርያት መካከል እንክርዳድ ሆኖ እንደተገኘ ዛሬም ከብዙዎች ቆራቢዎች መካከል የክርስቲያናዊ ሥነ-ምግባር ጉድለት ያለባቸው ቢገኙ እያስደንቅም። አንድ ከዚህ ምሥጢር የተቀበለ ሰው ቢያጠፋና ቢሳሳት፤ ወደፊት ከዚህ ምሥጢር የሚቀበል ሁሉ እንደ እርሱ ያጠፋል፤ ይወድቃል ብሎ ማመንና ማሰብ ፈጽሞ ከክርስቲያኖች የሚጠበቅ አይደለም።

ክርስቲያኖች ሁሉ በሚገባ ሥርዓት ሆነው ከዚህ ምሥጢር ቢካፈሉ፤ የዘላለም ሕይወት እንደሚወርሱ የሚያውቀው ዲያብሎስ በመቀረባቸው ምሳሌነታቸው ጎልቶ የሚታዩ እኔም እንደነርሱ ንስሐ ገብቼ፤ ሥጋውና ደሙን ተቀብዬ፤ ጸጋ እግዚአብሔር በለበስኩ፤ በተጎናጸፈኩ የሚያስብሉ ብዙ በጎ ምሳሌዎች እያሉ እንድንሰነካከል፤ የሳተ እና ያጠፉትን አጉልቶ ያሳየናል።

ስለዚህ ክርስቲያኖች ይህን የዲያብሎስ ስውር ደባ በማወቅ፤ ከሰዎች ላይ ዓይናችንን በማንሳት፤ ወደ እግዚአብሔር ብቻ መመልከት እና በክርስትና ሃይማኖት መጽናት ይገባናል። እንዲሁም ከቆረብን በኋላ በኃጢአት የወደቅን እንደ ይሁዳ ተስፋ ልንቆርጥ ሳይሆን ከልብ በመጸጸት በንስሐ ልንመለስ ለሰዎችም እንቅፋት ከመሆን ልንጠበቅ ይገባል።

ሐ. በቀላሉ በኃጢአት ስለምሸነፍ

ዘወትር ኃጢአት መሥራትና ሁሌ የእርሷ ባርያ በመሆናችን መንፈሳዊያን ሰዎች ለመሆን እጅግ ተቸግረናል። ከኃጢአት ነጻ ያልሆንን ሰዎች፤ የመልካም ሥራ ጉድለት እያለብን እንዴት ወደዚህ

ታላቅ ምሥጢር እንቀርባለን?። በመንፈሳዊ ሕይወታችንም ላለመጽናትና ከእግዚአብሔር ቤት ለመራቅ ትልቅ እንቅፋት የሆነብን ለኃጢአት መሸነፋችንና የእግዚአብሔርን ሕግ መተላለፋችን ነው።

ከኃጢአት ነፃ ለመሆን ደግሞ ኃጢአት ምንድነው? እንዴትስ ይሠራል? ኃጢአትስ ከሠሩ በኋላ ምን ማድረግ ይገባል? የሚሉትን ዋና ዋና ነገሮች ማወቅ ይገባል።

ኃጢአት ምንድን ነው ?

ኃጢአት ማለት የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ መተላለፍ፤ አለመፈጸም ነው። የእግዚአብሔር ትዕዛዝ ሲባል አስርተ ትዕዛዛት፤ ስድስተ ቃላት ወንጌልን፤ እንዲሁም በእግዚአብሔርም፤ በሰውም ዘንድ መልካምና በጎ የሆነውን ነገር ማድረግና መፈጸም ነው። ሐዋርያው ያዕቆብ መልካምና በጎ የሆነውን ነገር አውቆ አስማድረግ ኃጢአት መሆኑን ሲገልጽ ያዕቆ 4÷17 «እንግዲህ በጎ ለማድረግ አውቆ ለማይሠራው ኃጢአት ነው» በማለት ያስተምረናል። ይህም ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር አለማመን፤ መጠራጠር ኃጢአት ነው።

† የኃጢአት ደረጃዎች

ኃጢአት ድርጊተ ይለያይ እንጂ በሰዎች ሁሉ ላይ ይገኛል። የለው ልጆች ኃጢአትን በማወቅ ሆነ ብለው ለጊዜው በሚገኝ ሥጋዊ እርካታና ጥቅም ይፈጽሙታል። አለበለዚያም ኃጢአት በደል መሆኑን ሳያውቁት በስህተት ይፈጽሙታል። በአጠቃላይ ግን በሶስት ዋና ዋና ክፍል እንከፍለዋለን።

1) በሕሊና የሚታሰብ ኃጢአት

ምንም እንኳን በድርጊት ባይፈጽምም ሁኔታዎች ቢመቻቹ ኖሮ የሚፈጸሙ፤ ሕሊና ዘወትር የሚያስባቸው የሚያወጣቸውና የሚያወርዳቸው ናቸው። ከዚህ ኃጢአት ከእመቤታችን ከቅድስት

ድንግል ማርያም በስተቀር ማንም ሰው ነፃ አይሆንም። ቅዱሳን ንጹሕ ሕሊና ለማግኘት አብዝተው መንፈሳዊ ምግባራትን ይፈጽማሉና ከማሰብ ኃጢአት ይቀንሱ እንደሆነ ነው እንጂ ፈጽሞ አይነጹም።

2) የአንደበት ኃጢአት

የአንደበት ኃጢአት በንግግር የሚፈጸም ኃጢአት ነው። ይህን በማስመልከት ጌታችን በወንጌል «እኔ ግን እላችኋለሁ በወንድሙ ላይ የሚቆጣ ሁሉ ፍርድ ይገባዋል ወንድሙንም ጨርቃም የሚለው ሁሉ የሸንጎ ፍርድ ይገባዋል ደንቆር የሚለው ሁሉ የገሃነመ እሳት ፍርድ ይገባዋል።» ማቴ5:22። እንዳለ ከፋ ንግግር ለፍርድ የሚያበቃ በደል ኃጢአት ነው። ሐዋርያው ያዕቆብም «አንደበተን ሳይገታ ልቡን እያሳተ እግዚአብሔርን የሚያመልክ የሚመስለው ማንም ቢኖር የእርሱ አምልኮ ከንተ ነው» ያዕ1:26። በማለት እንደተናገረው ከአንደበት የሚወጣ ንግግር ኃጢአት ነው።

3) በሥራ የሚገለጽ ኃጢአት

ብዙ ጊዜ ሰው ወደ ማመንዘር ፣መስረቅ ፣መግደል፣ ወደ መሳሰሉት የኃጢአት ሥራ ከመሄዱ በፊት በኃሳቡ መመኘትን ያስቀድማል። በመቀጠል በሀሳብ ደረጃ የነበረ ኃጢአት እያደገ በመሄድ በአይን ሊታይ በሚችል በሥራ የሚገለጽ ኃጢአት ይሆናል።

እግዚአብሔር የሰውን ደካማነት ስለሚያውቅ በኃጢአታችን እንድንጠፋ ፈቃዱ ስላልሆነ ኃጢአታችንን አምነን በንስሐ ወደ እርሱ እንድንመለስ ይሻል። «እንቅፋት እንዳይሆንባችሁ ከኃጢአታችሁ ተመለሱ የበደላችሁትንም ሁሉ ከእናንተ ጣሉ፤ አዲስ ልብና አዲስ መንፈስም ለእናንተ አድርጉ ለምን ትሞታላችሁ? የሚቶን ሞት አልፈቅድም ይላል ጌታ እግዚአብሔር ስለዚህ ተመለሱና በሕይወት ኑሩ።» በማለት እንደተናገረ። ሕዝ18:30-31።

በማወቅ ሆነ ብለን የሠራነውን ኃጢአት ወዲያውኑ ከዘዘን ዘንድ ቀርቦን ሳናውል ሳናሳድር መናዘዝ ይገባል። ሳናውቅ ማለትም ኃጢአት መሆኑን ሳንረዳ የምንፈጽመው ከሆነ ኃጢአት መሆኑን ባወቅን ጊዜ መናዘዝ ይገባል። በአሪት ሕግም «ማናቸውም ሰው ሳያውቅ ክፉንም ወይንም መልካምን ያደርግ ዘንድ ሳያስብ በከንፈሩ ቢምል ሳያስብ የማለውን ስለማናቸውም ነገር ቢሆን በታወቀ ጊዜ ከነዚህ ነገር በአንዱ በደለኛ ይሆናል። ከነዚህ ነገሮች በአንድተ በደለኛ ሲሆን የሠራውን ኃጢአት ይናዘዛል።» ዘሌ 5:4።

በአጠቃላይ ኃጢአት በማወቅም ሆነ ባለማወቅ ወይም በማሰብ፣ በመናገር፣ በመሥራት ይፈጸማል። ነገር ግን ኃጢአትን በመሥራታችን ብቻ አይደለም የምንወቀሰው፣ ጥፋታችንን አውቀን ይቅርታ ባለመጠየቃችንም ጭምር ነው እንጂ።

✦ የኃጢአት ባሕርያት

1. ኃጢአት ሽክም ነው

አንድ ሰው የተሸከመ እንደሆነ ሮጦ ማምለጥ፣ ታግሎ ማሸነፍ እንደማይችል እንደሁ ኃጢአትን የተሸከመ ሰው ሽክሙን ከራሱ አስካላረገፈ ድረስ ከጠላት ጋር ታግሎ ማሸነፍ፣ ሮጦ ማምለጥ አይችልም።

ወንድሙን የገደለው ቃዋል በተቅበዘበዘ ወቅት የተናገረው እንዲህ በማለት ነበር። «እግዚአብሔርም አለው ወንድምህ አቤል ወዴት ነው? እርሱም አለው አላውቅም የወንድሜ ጠባቂ እኔ ነኝን? አለውም ምን አደረገህ? የወንድምህ የደሙ ድምፅ ከምድር ወደ እኔ ይጮሃል አሁንም የወንድምህን ደም ከእጅህ ለመቀበል አፍዋን በስፈተች ምድር ላይ ኮብላይና ተቅበዝባሽ ትሆናለህ። ቃዋልም እግዚአብሔርን አለው ኃጢአቴ ልሽከማት የማልችላት ታላቅ ናት እነሆ ከምድር ፊት አሳደድከኝ ከፊትህም እስወራለሁ በምድር ላይ

ኮብላይና ተቅባላቸው እሆናለሁ የሚያገኘኝም ሁሉ ይገድለኛል» ዘፍ 4:9::

ከቃየል ሕይወት እንደምንረዳው የወንድሙን ነፍስ በማጥፋት ኃጢአት ሸክም ሆኖበታለች:: ከዚህ የሚላቀቅበት መንገድ ሸክሙን በመናዘዝ ማራገፍ ብቻ ነው:: ዛሬም ብዙ የኃጢአት ሸክም ያለባቸው ኃጢአት ዕረፍት የነላቸው ሰዎች አሉ:: ጌታችን እንደነዚህ ያሉ ሰዎችን በወንጌሉ «እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ ወደ እኔ ኑ እኔም አባርፋችኋለሁ:: ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ እኔ የዋህ በልቤም ትሁት ነኝና ለነፍሳችሁ እረፍት ታገኛላችሁ ቀንበሬ ልዝብ ሸክሜም ቀሊል ነውና» ብሏል:: ማቴ11:29-30::

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም ለዕብራውያን ምዕመናን «እንግዲህ እነዚህን የሚያሁሉ ምስክሮች እንደ ደመና በዙሪያችን ካሉልን እኛ ደግሞ ሸክምን ሁሉ ቶሎም የሚከበንን ኃጢአት አስወግደን የእምነታችንንም ራስና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልክተን በፊታችን ያለውን ፍጫ በትዕግስት እንሩጥ:: እርሱ ነውርን ንቆ በፊተም ስላለው ደስታ በመስቀል ታግሶ በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጧልና::» ዕብ 12:1-2:: በማለት በፍጥነት የኃጢአትን ሸክም ማስወገድ እንደሚገባ ያስተምራል::

2. ኃጢአት ትልቅና ትንሽ የለውም

ኃጢአት ሁሉ ሥጋን በማሳደፍና ሕሊናን በማርከስ ከእግዚአብሔር ጸጋ ያርቃል ::ምንም እንኳን ከባድና ቀላል በማለት የኃጢአትን ዓይነቶች በሕግጋት ደረጃ ብናገኛቸውም ከባድ የሆኑትን ጠብቀን ቀላሎቹን ብንሠራ ከሕግጋት አንዱን መተላለፋችን ኃጢአት ሆኖ ይቆጠርብናል::

አንድ ቤት ብዙ በሮች ቢኖሩትና ሁሉም ተዘግተው አንዱ ክፍሉን ቢሆን ሌላ በተከፈተው በር ከመግባት ወደ ጓላ አይልም::

እንደዚሁ ሁሉ ብዙውን ትዕዛዛት ጠብቀው እንዲተኑ ቢተላለፉ ከኃጢአት ነፃ መሆን አይቻልም:: እንደያውም እያደገ እየሰላ ሌላውን ሁሉ መልካም ሥራ ያጠፋል እንጂ::

ስለዚህ ነው ብዙ ጊዜ ከምንፈራቸውና ከምንጠብቃቸውም ሆነ ከምንንቃቸው ጥቃቅን ኃጢአት አማካኝነት ወደከፋ በደል የምንተላለፈው::ስለዚህ ሁሉም እኩል በደል መሆናቸውን አውቀን ልንጠነቀቅባቸው ይገባል::

3. ኃጢአት ትባላለች

አንድ ሰው አንድ ኃጢአት የሠራ እንደሆነ እየዋለ እያደረ እየሰፋ እየበዛ ይሄዳል:: በመጀመሪያ የሰከረ እንደሆነ በመቀጠል ኃጢአቱ እየሰፋች ሰውን ይሳደባል፣ ይጣላል፣ ነፍስ ያጠፋል ወይንም ያመነዝራል:: ብቻ አንድ ኃጢአት ለሌላኛው መንገድ እየከፈተ፣ እየተራባ ይመጣል::

ለዚህ ምሳሌ የሚሆነን ንጉሥ ዳዊት ነው:: በመጀመሪያ ተመኝ በመቀጠል የራሱ ካልሆነችው ሴት ጋር አመነዘረ:: በዚህ መካከል ስለፀነሰች ያን በደሉን ለመሸፈን ሲል ታማኝ የጦር አዛዥን አርዮንን አስገደለው:: በመጀመሪያ የተፈፀመችው ኃጢአት እየተራባች እየበዛች መጣች:: 2ሳሙ-24:10 ሐዋርያው ያዕቆብ «ምኞት ፀንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች» እንዳለ:: ይህን የኃጢአት ባሕርይ ካወቅን ሳይበዛና ሳይሰፋ በአጭሩ ማስቀረት ይቻላል::

✧ ከኃጢአት እንድንርቅ ምን እናድርግ ?

ከኃጢአት ለመራቅ ቀርጠኝነትና መወሰንን ይጠይቃል:: ብዙዎች ኃጢአትን ላለመፈፀምም ሆነ ለመራቅ ይወስናሉ:: ነገር ግን ኃጢአትን የማራቅ ብቃት አይኖራቸውም:: ዋናው ምክንያት ኃጢአትን በመጥላት ከልብ ወደ እግዚአብሔር በመመለስ ስለማንታገልና ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋዥ ስለማናደርግ ነው::

ኃጢአትን መተው የምንቸለው ገና ከጅምሩ ነው እንጂ ካጣጣምነውና ከለመድነው በኋላ አይደለም። ከኃጢአት ባርነት ነፃ ለመውጣት መሻት ያለብን እግዚአብሔርን በመፍራትና ለትዕዛዙ በመገዛት ነው እንጂ ባመነዝር በሽታ ይይዘኛል፤ ብጣጣ ገንዘቤ ያልቃል፤ ብሰርቅ እታሰራለሁ፤ ካልሆነም ከሐሊና ወቀላ እድናለሁ እና በመሳሰሉት ምክንያት ብቻ ከኃጢአት መራቅ ለእግዚአብሔር መገዛትን አያሳይም። ስለዚህ ለእግዚአብሔር በቅንነት በመገዛትና እርሱን አጋዥ በማድረግ የሰለጠነብንን ኃጢአት ከእኛ በማራቅ በቅድስናና በንጽህና መኖር እንችላለን።

5.4. መንፈሳዊ ዓላማ ማጣት

ሰው የመሆኑን ዓላማ የተረዳ ማንም ቢሆን ከየት እንደመጣ ወደ የትም እንደሚጓዝ ጠንቅቆ ያውቃል። እንዲህ ያለው ሰው በሥጋዊም ሆነ በመንፈሳዊ ሕይወት መልካምና በጎ ዓላማ አለው። ዓላማ የለሽ ሰው ግን እንዲህ አይደለም ለእርሱ መኖር ማለት መብላት፣ መጠጣት፣ ማግባት፣ መውለድ፣ ማርጀት፣ በመጨረሻም መሞት ነው።

መንፈሳዊ ሰው የመጀመሪያ ዓላማው እግዚአብሔርን እንደ እግዚአብሔርነት ማወቅ ለቃሉ መታዘዝ ስማያዊ ክብሩን ለመውረስ በንስሐ መዘጋጀት ነው። በመንፈሳዊ ሕይወት እየተመላለሱ ቅዱስ ቀርባንን ላለመቀበል የተለያዩ ምክንያቶችን መደርደር ደግሞ መንፈሳዊ ዓላማን ማጣት ነው። ዓላማን ከመሳት ከሚሰጡ ምክንያቶች ጥቂቶቹን እንመለከታለን።

ሀ. ከባለቤቴ ተለይቼ መቀረብ ስለማልችል

አንዳንድ ባለትዳሮች በሥርዓተ ተክሊል በቅዱስ ቀርባን ከተጋቡ በኋላ ቅዱስ ቀርባንን ከመቀበል ጭራሹን ሲርቁ የሚታዩ አሉ። በተለይ ባለትዳሮች ለምን እንደራቁ ሲጠየቁ ባለቤቴ ወደ

ቅዱስ ቀርባን ለመቅረብና ለመቀበል ፈቃደኛ እይደለኩም ስላለኝ ወይም ስላለችኝ ነው በማለት በምሬት ሲናገሩ ይደመጣል።

በክርስቲያናዊ ሥነ-ምግባር ከመንፈሳዊ ሕይወት ከመራቅ የተነሳ ዛሬም በብዙ ምሐመናን ዘንድ በትዳር ሕይወታቸው መካከል የሃሳብ መለያየት በጉልህ ሲንጸባረቅ ይታያል። ለዚህም ዋነኛው ምክንያት ከጅማሬው በሥርዓተ ቤተክርስቲያን በቅዱስ ቀርባን አንድ አለመሆናቸው ነው። ከሁለቱ አንዱ ወደ እግዚአብሔር በመመለስና ንስሐ በመግባት እኔ መቀረብ እፈልጋለሁ ሲል ሌላኛው ወገን ደግሞ የተለያዩ ምክንያቶችን በማቅረብ ወደ ቅዱስ ቀርባን ለመቅረብ አሻፈረኝ የሚል ሆኖ ሲገኝ ይታያል።

በመጀመሪያ ሥርዓተ ተክሊልን በመፈጸምና በቅዱስ ቀርባን በመታተም ጋብቻቸውን እግዚአብሔር አንድ ያደረገላቸው የመንፈስ አንድነት ብቻ ሳይሆን በምድራዊውም ሃሳብና ሥራ አንድነትን እንደሚያገኙ መገንዘብ ያስፈልጋል።

ይህን ከተረዳን ዘንድ የትዳር አጋራችን አልቆርብም ቢለን ብትለን እንኳን ላለመቀረብ የሚቀርበውን ምክንያት በእርጋታ በማድመጥና ከንስሐ አባት ጋር በመመካከር አንድ ላይ በመሆን ለመቀረብ መጣር ይገባል እንጂ ራሳችንን በመውደድ እርሱ /እርሷ/ የራሱ /ሷ/ ጉዳይ ነው በማለት ለብቻችን መቀርብ አይገባም። ለዚህ ትልቁ ምክንያት የቆረበው ካልቆረበው መኝታውን ሊለይ ስለሚገድድ ነው።

ከቀርባን ለመቀበል ሙሉ ፈቃደኝነት ሳይኖራቸው ባለቤታቸውን አጥበቀው እንደሚገር፣ እንደለወጥ ጥረት ሳያደርጉ ባለቤቴ ፈቃደኛ አልሆን አለኝ በሚል ስበብ የራሱ አያሌዎች ናቸው።

ከላይ እንደተመለከትነው ባልና ሚስት አንድ ናቸው በሚለው አምላካዊ መመሪያ መሠረት የባልና የሚስትን ተነጣጥሎ መቀረብ

ቤተክርስቲያን አትደግፍም፡፡ተነጣጥለው መቀረባቸው አንድነታቸውን የሚያጠፋ ራስ ወዳድነትን የሚያሳይ ነው፡፡ ሰው ከሰውነቱ አካል አንደኛው አልታዘዝም ቢለው አልታዘዝ አለኝ በማለት ቆርጦ አይጥለውም፡፡ ባል ሚስትን ደካማ ናት ብሎ ብቻውን መቀረብ፤ እንደዚሁም ሚስትም ባልን ደካማ ነው ብላ ለብቻዋ መቀረብ፤ በአንድ ቤት እየኖሩ ምንጣፍ ለይተው በማደር ሁለቱም ወገን ራሳቸውን ባለመግዛት ከባድ ፈተና ላይ ይወድቃሉ፡፡ አልፎ ተርፎም ለከፋው የዝሙት ኃጢአት ይጋለጣሉ፡፡

እንቢ ያለው ወገን በአባቶች ካህናት ተመክሮ፤ በሽማግሌ ተለምኖ፤አሻፈረኝ ቢል ወይም እኔ ፈቃደኛ ነኝ ምንም ተቃውሞ የለኝም ብሎ ለሚቆርበው ወገን ፈቃድ ቢሰጥ እንኳን ለየብቻ እንዲቆርብ ማድረግ ተገቢ አይደለም፡፡ የሚዋደዱና ለብዙ ዘመናት አብረው የኖሩ የትዳር ጓደኞችን መለያየት በተፈጥሯዊ ስሜት፤ በሞራል፤ በቤተሰብ አስተዳደር ላይ የሚያስከትለው ጉዳት ከባድ ነው፡፡

እንዲህ አይነት ስህተት እንዳይፈጸም የካህናት አስተዋጽኦ የላቀ ነው፡፡ ሰላማዊ ፍቅር በሞላበት ትዳር ውስጥ እየኖሩ ዕድሜአቸው ገፍቷል፤ ተስብስበዋል የምንላቸው ሰዎች እራሳቸውን መግዛት አቅጥቶው ሲያመነዝሩ እየተመለከትን ባልና ሚስት ነጣጥሎ ማቀረብ ለዝሙት ሰፊ ቀዳዳ መክፈት ነው፡፡

ለዚህ ዋቢ የሚሆነን አንድ እውነተኛ ታሪክ እናንሳ፡፡ ለሠላሣ ስድስት ዓመታት በትዳር ዓለም ቆይተው አስራ ሁለት ልጆችን ወልደዋል፡፡ ሚስት ዘወትር ቤተክርስቲያን የሚሄዱ፤ ቅዳሴ የሚያስቀድሱ፤ የሚጸሙ፤ የሚጸልዩ ሲሆኑ ባለቤታቸውም ጥሩ ክርስቲያን ናቸው፡፡

ሚስት ቤተክርስቲያን ሲሄዱ ሥጋዬን ያልበላ፤ ደሜን ያልጠጣ የዘላለም ሕይወት የለውም የሚለውን አምላካዊ ትዕዛዝ ሰምተው ወደ

ቤት በመምጣት ባለቤታቸውን እንቀረብ ብለው ይጠይቃሉ፡፡ ባልም እኔ ለዚህ ምሥጢር የበቃሁ አይደለሁም ገና ብዙ ደጅ መጥናት አለብኝ በማለት መልስ ይሰጣሉ፡፡ ሚስትም የንስሐ አባታቸውን ስለተፈጠረው አለመግባባት ያማክራሉ፡፡

ካሁኑም ባልና ሚስትን እንዲቆርቡ ትምህርት ይሰጣሉ፡፡ ነገር ግን ባል ሃሳባቸውን ሊቀይሩ አልቻሉም፡፡ ለብዙ ጊዜያት በሽማግሌም በካህናትም የተለመኑት ባል አስተሳሰቤን አሻሽያለሁ እኔ ስለማያገባኝ፤ የባለቤቴ ጭቅጫቃ መውጫ መግቢያ ስላላባኝ፤ ባለቤቴ ብቻዋን እንድትቆርብ ፈቅጃለሁ በእኔ በኩል ምንም ችግር የለም ብለው ለካህናትና ለሽማግሌዎች ያስረዳሉ፡፡

ይህ ጉዳይ የበለጠ የሚመለከተው የነፍስ አባትን ነው ብለው ሽማግሌዎች በዚህ ጉዳይ ከዚህ በላይ መቀጠል የለብንም በማለት ጉዳዩን ለነፍስ አባት ይተዋሉ፡፡ የነፍስ አባትም በጊዜው የሚስትን መጓጓትና መፈለግ ተመልክተው ቤተሰብም በዚህ ሁኔታ መታወክ የለብትም ብለው ሚስት ለብቻቸው እንዲቆርቡ ይፈቅዳሉ ፡፡

ከቀርባኑ ዕለት አንስቶ ባልና ሚስት ምንጣፍ ለይተው በተለያዩ አልጋ መተኛት ጀመሩ፡፡ሚስትም የቤተሰብ አስተዳዳሪነቱን በመዘንጋት ለብዙ ወራት በየገዳማቱ በመዞር ቤታቸውን ልጆቻቸውን ትተው ይቆዩ ጀመር፡፡ ለብዙ ዘመናት በፍቅር ይኖሩ በነበሩ ባልና ሚስት መካከል አለመግባባቱ እና መራራቁ እየተባባሰ ይሄዳል፡፡

ለዚህም ዋናው ምክንያት ሚስት ትዳራቸውን ትተው ለብዙ ጊዜያት ከባለቤታቸው በመለየታቸው እና ሥጋዊ ፍላጎታቸውን መቋቋም ባለመቻላቸው ወደ ሌላ ወንድ ዘንድ በመሄድ የዝሙትን ኃጢአት መፈጽማቸው ነበር፡፡ ባል ይህን በማየታቸው የተነሳ ወደፊት ለመቀረብ የነበራቸው ሃሳብ ላይ ፍርኃት አጠላበት ትዳራቸውም ፈረሰ፡፡ ልጆቻቸውም ተበተኑ፡፡

ሚስት ባላቸውን በትዕግስትና በፍቅር በጸሎት የእግዚአብሔር እርዳታን በመጠየቅ ደጅ ቢጠኑ ኖሮ ወደባለ ስህተት ውስጥ ባልገቡ

ነበር። ስለዚህ የባልና የሚሰጥ ተነጣጥሎ መቁረብ ሁለቱም አንድ ሥጋ ናቸው የሚለውን አምላካዊ ቃል ስለሚቃወም አይበረታታም።

እንዲህ አይነት ታላቅ ውሳኔ የመወሰን ሥልጣን ያላቸው ካህናት ናቸው። እንቢ ያለውን ወገን በትዕግስት ካለመስልቸት በመምከር አሳምኖ ወደ ቅዱስ ቁርባን እንዲቀርብ ማድረግ ይገባል ለዚህም ምሳሌ የሚሆነን ቅዱስ ባስልዮስ ነው።

ቅዱስ ባስልዮስ በነበረበት ዘመን አንድ የንጉሥ ባሪያ የሆነ ሰው ነበር። ይህ ሰው የጌታውን ልጅ ስትገባ ደረቷን ስትወጣ ባቷን እያየ ሰይጣን በልቡ ፍቅሯን አሳደረበት። ወደ አንድ መስሪ ሰው ዘንድ ሄዶም «የጌታዬን ልጅ አይወዱ ወድጄ ተቸግራለሁ» አለው። «እስካሁንም በነገርከኝ አደርግላህ አልነበረምን? አሁንም በል ስመ ከሀደትህን ጽፈህ ስጠኝ» አለው። ጽፎም ሰጠው ከመቃብረ አሕዛብ ሄደህ ፊትህን ወደ ምዕራብ አዙረህ ተቀመጥ ከእንግዲህ ወዲህ የእግዚአብሔርን ስም አትጥራ አታማትብ አለው።

ሄዶም ተቀመጦ ሰይጣንም ወደ እርሱ መጥቶ አደርግልሃለሁ ሂድ አለው። ወደ ላከውም ተመልሶ «ምንም የተደረገልኝ ነገር የለም አንድ ጥቁር ሰው ብቻ መጥቶ የተጻፈውን ደብዳቤ ወስደ እንጂ» አለው። ያም መስሪ ሰው «እንግዲያውስ የምትሻው ነገር ይሳካልህል» ብሎ አሰናበተው ።

የንጉሡ ባሪያ ወደ ጌታው ልጅም ቢሄድ ሰይጣን ፍቅሩን በልቦናዋ አሳድሮባት እንደ እሳት አቃጠላት፤ ዘለሽ ውደቂበት አሰኛት፤ ሳትፈራ ሳታፍር ንጉሡን «ከባሪያህ አጋባኝ አለበለዚያ ታንቂ እሞታለሁ አለችው።» አባቷ ንጉሥ ነውና አፈረ፤ ደነገጠም የማትታገስ ሆነችበትና ስትሞት ከማየት ብለው በአደባባይ አጋቧት።

ተጋብተውም ብዙ ዘመናት ከኖሩ በኋላ ግን ጠረጠረች። ቤተክርስቲያን እንሄድ ትለዋለች አንቺ ሂጂ እኔ በሌላ ጊዜ እሄዳለሁ ይላታል፤ ሥጋውና ደሙን እንቀበል ትለዋለች በሌላ ጊዜ እንቀበላለን ይላታል። እንደዚህ የምትለኝ ለምንድን ነው? ስትለው

ዝም ይላታል። ለጊዜው ነገሩን ቢሰውርባትም ብዙ ጊዜ ስትዘነገብው እንዲህ አላት «እንዲያው ያገኘሁሽ መስለሽ ወይ? እኔኮ የአባትሽ ሎሌ ነበርኩ ያገኘሁሽ ፈጣሪዬን ከጄ ነው» ብሎ ነገራት።

ደንግጣ ወዲያውኑ ለንስሐ አባቷ ለቅዱስ ባስልዮስ ሄዳ ነገረችው። እርሱም ባለቤቷን አስጠርቶ ነገሩን ከመጀመሪያው ጀምሮ እንዲነግረው ጠየቀው። ነገሩን ለምቶ «ልትድን ትወዳለህ ወይ?» አለው ሰውየውም «መዳን ከሆነልኝ አዎ» አለው። ቅዱስ ባስልዮስም «አይዞህ እግዚአብሔር ንስሐን ይወዳልና ጽና» ብሎ መከረው።

ከዚያም ጨለማ ካለበት ቤት አስገብቶ በየሶስት ቀን ምግብ ይዞ እየሄደ እንዲጸም፤ እንዲጸልይ፤ እንዲሰግድ አድርጎ «እንዴት ነህ? እንዴት ሆነሃል?» ብሎ ሲጠይቀው «ሰይጣን መጥቶ የሰጠሁትን ደብዳቤ እያሳየኝ ወዴት ጥለኸኝ ልትሂድ ነው? እያለ ደብድቦ መከራ አጸናብኝ አለው።» ቅዱስ ባስልዮስም አጽናንቶት ይመለሳል።

በስድስተኛው ቀን ሄዶ «እንደምን ሆነሃል?» አለው። «አሁንስ ድብደባቸው ታግሶልኛል» አለው። በአስራ ሁለተኛው ቀን ሄዶ «እንደምን ሆነሃል?» አለው። «ከግንቡ ከአጥሩ ወጥተዋል ከዚህም አካባቢ ርቀዋል» አለው። በአስራ አምስተኛውም ቀን ሄዶ «እንደምን ሆነሃል?» አለው። «ዛሬስ ከኔ በጣም ርቀዋል ድምጻቸውን እንጂ አካላቸውን አላየውም» አለው።

አርባ ቀን ሲሞላው ሄዶ «እንደምን ሰነበትክ?» አለው። እርሱም «ሰይጣኑ ከእንተ ጋር ሲታገል አንተም ስትጥለው ድል ስታደርገው አየሁ» አለው። «እንግዲያውስ ፈጣሪ ይቅር ብሎሃልና ከሱባኤው ውጣ» ብሎ ካህናትን መነኩሳትን ሰብስቦ አራት መቶ እግዚአታ ሲያደርስ ሰይጣኑ ቅዱስ ባስልዮስን «አትዘብዝበኝ።» ብሎ ሁሉም ሰው እያየው ደብዳቤውን አምጥቶ ጣለለት። አንስቶ አንብቦም በእሳት አቃጥሎ አጥፍቶታል።

በሰራው ኃጢአት የተነሳ በሰይጣን ወጥመድ ተይዞ የነበረውን ሰውነጽ በማውጣት፤ ከባለቤቱ ጋር በፍቅር፤ በአንድነት፤ በመንፍሳዊ

ሕይወት እንደጸና ቅዱስ ባስልዮስ እስከመጨረሻው ድረስ በጸሎት ያደረገው ጥረት ለካህናት አባቶች ታላቅ አርአያ ነው።

ያገባችው ባለቤቷ ወደ መንፈሳዊ ሕይወት አለመቅረቡ ያሳስባት ይህች ሴት የባለቤቷን ክፉ መሆን አውቃ በመንፈሳዊ ዓላማ ጽናት መንፈሳዊ እንደሆነና እንደድኑ የንስሐ አባቷን በማማከር ያደረገችው ጥረት መንፈሳዊ ጽናት በማጣት ራሳቸውን ብቻ በመውደድ ስለትዳር አጋርቻቸው መንፍሳዊ መሆን ከፍተኛ ጥረት ለማድረግ ትዕግስተና ጽናተ ለሌላቸው ታላቅ ትምህርት ይሰጣል።

ለ. የካህናት ማበረታታት ስለሚያንሰን

ክህነት በግዕዝ ቋንቋ ተክህነ አገለገለ ከሚለው ግስ የወጣ ነው። አገልግሎቱም ለሃይማኖት ብቻ ነው። ክህነትን የሰልጣኑ ስም ነው አገልጋዮች ካህናት ይባላሉ። ቤተክርስቲያንን የሚያገለግሉ ካህናት የአገልግሎት ስልጣን የሚቀበሉት ከመንፈስ ቅዱስ ነው።

የሰልጣኑ ክህነት ዋና ዓላማ የእግዚአብሔር በግ የሆኑትን ምዕመናን መጠበቅ፣ ማሰማራት፣ የራቀቱን ማቅረብ፣ በጸሎት በምክራቸውና በመንፈሳዊ ትምህርታቸው መንከባከብ፣ ቀድሶ ማቀራጠፍ እንደሆነ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ጴጥሮስ የዮና ልጅ ስሞአን ሆይ ከነዚህ ይልቅ ትወደኛለህን? በማለት ግልገሎቹን አሰማራ፣ ጠቦቶቹን ጠብቅ ፣ በኃቴን አሰማራ በማለት በእርሱ አማካኝነት ለካህናት አባቶች ኃላፊነትን ሰጥቷል።

ነገር ግን ብዙ ምዕመናን ከንስሐ አባቶቻችን የጠለቀና በቂ ትምህርት ማበረታቻ ማግኘት ሲገባን። በተቃራኒው ችግራችንን ለመስማትና መንፈሳዊ መፍትሔ ለመስጠት ቸልተኞች ይሆኑብናል። ስለ ቅዱስ ቀርባን ጥቅምና አስፈላጊነትም ትኩረት ሰጥተው በግልጽ አያስተምሩንም። ከዚህም በተጨማሪ የእንዳንድ ባህታውያን ትምህርትም በጣም የሚያስፈራና በወጣትነት ዘመን ያለ እጮኛ

መቀረብ ቅስፈት ነው ብለው ስለሚናገሩ ከቅዱስ ቀርባን እንድንሸሸ አድርጎናል በማለት ሲናገሩ ይደመጣል።

ከካህናት አባቶች ጋር ሳይመካከሩ ከቅዱስ ቀርባን መቀበል የሚገባ ስላልሆነ ካህናት ምዕመናን ወደ ቅዱስ ቀርባን እንደቀርቡ የማድረግ ድርሻቸው እጅግ ከፍተኛ ነው።

ከላይ የጠቀስናቸውን ምክንያቶች በጥቂት ካህናት ላይ በማየታቸው የተነሳ ብዙ ምዕመናን ሳለመቀረባቸው ምክንያት አድርገው ያቀርባሉ። ይህ ዓይነት ችግር በሁሉም ካህናት ዘንድ የሚንጸባረቅ ስላልሆነ ችግሩ በሚከሰትበት ወቅት በግልጽ እንደያስተምሩን እንደመክሩን ማድረግ ይህ የማይቻል ከሆነ ሥርዓተ ቤተክርስቲያን በሚያዘው መሠረት ኃላፊነትን በሚገባ ወደሚወጣ ችግራችንን ሊያዳምጠን ወደሚችል ሌላ አባት በመሄድ ለምሥጢረ ቀርባን የሚያበቃንን ትምህርት ማግኘት ይገባል።

ካህናትም የሰልጣኑ ክህነት ዋና ዓላማ የሆነውን የእግዚአብሔር ወንጌል መስብክ ለምዕመናን በቃልም በምግባርም አርአያ በመሆን ወደ መንፈሳዊ ሕይወት መምራት ይጠበቅባቸዋል። ምዕመናንም በካህናት እያሳበቡ ከምሥጢራተ ቤተክርስቲያን ከመሳተፍ ወደ ኋላ ማለት አይገባቸውም። ይልቁንም ብዙ የሚሆነውን የእኛን ኃጢአት የሚሸከሙት ካህናት እንደ እኛው ደካማ ሥጋ መልበሳቸውን ባለመከንጋት በጥቃቅኑ ኃጢአት እነርሱን በመንቀፍ በተሰጣቸው ሥልጣን አማካኝነት ከእግዚአብሔር ዘንድ የምናገኘውን መንፈሳዊ በረከት እንዳናጣ መጠንቀቅ ይገባናል።

ሐ. ስለ ቅዱስ ቀርባን ፈፅሞ አስቤ ስለማላውቅ

በሰማኒያና በአርባ ቀን ተጠምቀው ክርስቲያኖች ተብለው ከተሰየሙ ምዕመናን መካከል ሆነው ስለ ሃይማኖታቸው የማወቅ፣ ጠይቆ የመረዳት፣ ጊዜ ሰጥቶ የመማር ፍላጎት የላቸውም። ስለዚህም

ቅዱስ ቀርባንን ስለመቀበልም ሆነ አለመቀበል ፈጽሞ በሃሳባቸው ውስጥ የለም።

አንዳንዶቹም ቃሉን ቢያውቁም፣ ቤተክርስቲያን ቢመላለሱም ዘላለማዊ ሕይወት ከሚያስጠው ምስጢረ ቀርባንን ለመቀበል ዓላማውም ሃሳቡም የላቸውም። ነቢዩ ኢሳይያስ «ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል ልቡ ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው የሰውም ሥርዓት የሆነ ትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል» ኢሳ 29÷13 እንዳለ። በከንፈራቸው የእግዚአብሔርን ስም እየጠሩ በልባቸው ከእግዚአብሔር እርቀው ስለሚገኙ የእግዚአብሔርን ትዕዛዛት ከማሰብ ወደ ጓላ ያሉ ናቸው።

ለዚህ ሁሉ መንስኤው መንፈሳዊ ዓላማን ማጣት፣ መዘናጋት፣ የክርስትናን ጥቅምና ዓላማን አለመረዳትነው። ስለዚህ ወደ እግዚአብሔር በመቅረብ ፍቃዱን፣ ትዕዛዙን በመፈጸም ያዘጋጀልንን ጸጋና በረከት መውረስ ይገባል። ወደ እርሱ በመቅረብ የዘላለም ሕይወት ከሚሰጠን ከምስጢረ ቀርባንን እንቀበል።

መ. ልብስና መደገሻ ገንዘብ ስለሌለኝ

ነጭ ልብስ መላእክት የሚለብሱት ልብስ ስለሆነ በመንፈሳዊ በዓላት ጊዜ ይለበሳል። በሥርዓተ ቤተክርስቲያንም ቅዱስ ቀርባንን በምንቀበልበት ዕለት ንጹሕና ነጭ ልብስ እንድንለብስ ያዛል። ዮሐ 20÷12። ይህ ግን ነጭ ልብስ ማዘጋጀት ለሚችሉ ነው እንጂ አቅሙ ከሌላቸው ሰዎች በዚህ መገደድ የለባቸውም ባላቸው ልብስና ነጠላ ተጠቅመው ከምስጢሩ መቀበል ይኖርባቸዋል።

ምስጢረ ቀርባንን ከተቀበሉ በኋላ የሚደረገው ድግስ ወይም ግብዣ በፍቃደኝነት የሚደረግ እንጂ ግዴታ አይደለም። የድግሱ ዓላማ ታላቅ ደስታ ስለሆነ ደስታን ለመግለጽ አብሮ መብላትና መጠጣት ስለሚገባ፣ እንዲሁም ሌሎች የኛን አርአያ እንዲከተሉ፤

ከበፊተ መጥፎ ምግባራችን የተመለሰን መሆናችንን ለማሳወቅ፣ ለምስክርነት ሲሆን እንዲሁም ድሆች ነዳያንን በማብላት በረከት ለማግኘት ነው። ይህን ማድረግ አለመቻላችን ምስጢረ ቀርባንን ከመቀበል ወደ ጓላ ሊያስብለን አይገባም።

መምህራንም ሆኑ ካህናት በትንንሽ ምክንያት መንፈሳዊ ዓላማቸውን የሚዘነጉትን ምዕመናን መምከር፣ ምዕመናንም ስላልገባቸው ነገሮች ቤተክርስቲያንን ቀርቦ በመጠየቅ ከሚበልጠው ጸጋ መቀበል ይገባቸዋል።

ሠ . ቀስ ብዬ እደርሳለሁ ምን አስቸኮለኝ

ለመፈንሳዊ ሕይወት ጊዜን በአግባብ መጠቀም በአንዳንድ ምዕመናን ዘንድ የተለመደ አይደለም። ስለዚህም ችልተኛ በመሆን መንፈሳዊ ቀም ነገሮችን ቀስ ብሎ ይደርሳል በማለት ቀጠሮ ይሰጣሉ። መንፈሳዊ ተግባርን ሳይውሉ ሳያሳድሩ በፍጥነት መፈጸም ይገባል። ነገ ከነገ በስተታይ አደርገዋለሁ እፈጽመዋለሁ ብሎ ማለፍ ግን ነገ የሚሆነው ነገር ስለማይታወቅ አሁኑኑ ማድረግ የተሻለ ነው።

አብርሃም ሎሌውን ለልጁ ለይስሐቅ ሚስት ይዞ እንዲመጣ በላከው ጊዜ ከአገሩ ሴቶች ሊያመጣለት ሄደ። እግዚአብሔርም ፈቀደለትና ለይስሐቅ የምትሆን ሚስት አገኘ። ወደ ርብቃ ቤትም ሄዱ፣ በሉጠጡም ከዚያም አደሩ። ማልዶም ተነሳና ወደ ጌታዬ እሄድ ዘንድ አስናብተኝ አላቸው። የርብቃ ቤተሰቦችም «ብላቴናይተ አንድ አሥር ቀን ያህል እንኳን ከእኛ ዘንድ ትቀመጥ ከዚያም በኋላ ትሄዳለች» አሉት። እርሱም «እግዚአብሔር መንገዴን አቅንቶልኛልና አታዘግዩኝ» በማለት ሳይውል ሳያድር በመስገብ የሚመጣበትን ስለማያውቅ የታዘዘውን በፍጥነት ፈጽሞ ሄዷል። ዘፍ 24÷54-56።

ጌታችን በቅዱስ ወንጌሉ «ብርሃን ባለላችሁ በብርሃን ተመላለሱ ምንም መስራት የማትችሉበት ጊዜ ይመጣል» በማለት

እንደተናገረ መሥራት በምንችልበት ወቅት ብርሃን ሳያልፈን፤ ጨለማም ሳይመጣብን በመልካም ጊዜ ንስሐ መግባትና መቀረብ ይገባል። ብርሃን ሆኖላቸው መሥራት የሚችሉበትን ጊዜ ሳይጠቀሙበት በመቅረታቸው የተነሳ በነፍሳቸው የተነሱ ሰዎች አሉ። ለምሳሌም ታሪኩ በመጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈልን ነዌ የተባለ ባለጸጋ በምድር ባለበት ጊዜ ትንሽ እንኳን መንፍሳዊ ተግባር ባለመስራተኛ ሌላው ቀርቶ እዛው አጠገቡ የነበረውን አልዓዛርን ዕለት ዕለት እያየው ነገ ቀስብሎ ይደርሳል በማለት ሳይረዳው ቀረ።

ይህ ሰለ ጠጋ ጊዜው ካለፈ በኋላ በሲኦል ሆኖ አብርሃምን በነበልባል ተሰቃየሁ በጣሁ ውሃ እንደነክርልኝ አልዓዛርን ላክልኝ ብሎ ለመነ ነገር ግን ጊዜው ስላለፈ አልጠቀመውም። ሉቃ 16፡23-27።

ከቅዱስ ጳውሎስ ስለ ጽድቅና ራስን ስለመግዛት ስለሚመጣውም ኩነት ሲነጋገር ሳለ ፊልክስ ፈርቶ አሁንስ ሂድ በተመቸኝም ጊዜ ልኬ አስጠራሃለሁ ብሎ ቀጠሮ በመስጠት በዚያ ባጋጠመው ታላቅ መንፈሳዊ ዕድል ሳይጠቀም ቀርቷል። ሐሥራ 24፡23።

ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ፊሊጶስን ባገኘው ሰዓት ትምህርተኑን ሰምቶ ነገ ከነገ በስተያ ሳይል ወደያውኑ አስፈላጊውን ዝግጅት በማድረግ ተጠምቋል። ይህ ስለነገ ስለማናውቅ ዛሬ በተሰጠን በረከት እንጠቀም ዘንድ ታላቅ ትምህርት ይሰጠናል።

ሰይጣን ሰዎችን ከሚዋጋቸው መንገዶች መካከል አንዱ ጊዜአቸውን ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንዳይጠቀሙበት ማባከን ነው። ይህንንም ለሐዋርያነት በእግዚአብሔር ዘንድ የተመረጠውን ቅዱስ ጳውሎስን ለመንፈሳዊ አገልግሎት ወደ ተሰሎንቄ እንዳይሄድ ሰይጣን ያዘዘው እንደነበረ ሲገልጽ «እኔ ጳውሎስም አንድና ሁለት ጊዜ ሰይጣን ግን አዘዘዎን» በማለት ተናግሯል። 1ኛተሰሎ 2፡18። ስለዚህ ለሚበልጠው ቅድሚያ በመስጠት የሰይጣንን መሰናክልን በማለፍ

ሳንዘገይ ቀጠሮ ሳንሰጥ አሁኑኑ የሚገባውን ዝግጅት አድርገን ቅዱስ ሥጋውን ከቡር ደሙን መቀበል ይገባናል።

በሌላም ስፍራ ሐዋርያው ጳውሎስ «ተቆጡ ኃጢአትን አታድርጉ በቁጣችሁ ላይ ፀሐይ አይግባ ለዲያብሎስም ፈንታ አትሰጡት» ኤፌ 4፡26 በማለት ፀሐይ ሳትጠልቅ፤ ሳይውል ሳያድር የተቆጣችሁትን አርቁ ሰላምን መሥርተኑ በማለት አስተምሯል። ቁጣን ማሳደር ሰይጣን በመካከል እንደገባ ዕድል መስጠት ከሆነ የዘላለም ሕይወት የሚሰጠውን የጌታችንን ቅዱስ ሥጋና ከቡር ደም ለመቀበል ነገ ከነገ በስተያ ማለት ወደባሰ ክፉ ነገር ለመሄድና ለሰይጣን ምቹ ሆኖ መገኘት መሆኑን ያስረዳልና መንፈሳዊ ዓላማችንን ሳንዘነጋ በፍጥነት የዘላለም ሕይወት ወደሚያሰጠን ምሥጢር መቅረብ ይገባል።

ረ. ለሕመምተኛ ብቻ ነው ብዬ ስለማስብ

ዕድሜአቸው ከፍ ካሉ ሰዎች /አዋቂ/ ከሚባሉት አብዛኞቹ ሰዎች ከምሥጢረ ቀርባን መቀበል ያለባቸው በአልጋ ቀራኛ፤ በደዌ ዳኛ ከተያዙ ብቻ ነው እንጂ በጤና ጊዜ አስፈላጊ አይደለም ሲሉ፤ ሌሎች ደግሞ በጣር ለተያዙ በሽተኛ ሞተን ያፋጥነዋል በማለት እንደቆርብ ያደርጋሉ።

ሕመም በሦስት ዋና ዋና ምክንያቶች ይመጣል የመጀመሪያው በኃጢአት ምክንያት የሚመጣ ሲሆን በቅዱሳት መጻሕፍትም « ነገር ግን ባትለሙኝ እነዚህንም ትዕዛዛት ሁሉ ባታደርጉ ሥርዓቴንም ብትንቀ ትዕዛዛቴንም ሁሉ እንዳታደርጉ ቃል ኪዳኔንም እንድታፋርሱ ነፍሳችሁ ፍርዴን ብትጸዩ እኔም እንደህ አደርግባችኋለሁ ፍርሃትን ከላትንም ዓይኖችሁንም የሚያፈዝዝ ሰውነታችሁንም የሚያማስን ትኩሳት አወርድባችኋለሁ ዘራችሁንም

በከንቲ ትዘራላችሁ ጠላቶቻችሁ ይበሉታልና» ዘሌ26÷14-16። በማለት ያስረዳል።

በዚህ ቃል መሠረት የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ በመተላለፋቸው የተነሳ በሠሩት ኃጢአት ቅጣት የሚሆን በሽታ የያዛቸው ብዙዎች ናቸው። ለምሳሌ የታላቁ ነቢይ የሙሴ እህት፣ሙሴ ኢትዮጵያዊቷዋን ሴት በማግባቱ ምክንያት በምድር ላይ ካሉት ሰዎች ሁሉ ይልቅ እጅግ ትሁት የሆነውን ሙሴን በመሳደግ የተነሳ በለምጽ በሽታ ተያዘች። ዘሁ12÷4።

የእግዚአብሔር ሰው ኤልሳዕ ደቀመዝሙር የነበረው ግያዝ ከመምህሩ ፈቃድ ውጪ በመዋሽትና በማጭበርበር ከሶርያው ንጉሥ ገንዘብን በመውሰድ በሰራው ኃጢአት የተነሳ በለምጽ ሕመም ተይሏል። 2ነገስት 5÷27።

ሁለተኛው ሕመም የሚመጣበት ምክንያት በሰዎች ህመም የእግዚአብሔር ተአምራት ይገለጽ ዘንድ ነው። በወንጌልም ሲያልፍም ከመወለዱ ጀምሮ ዕውር የሆነው ሰው አየ። ደቀመዛሙርተም መምህር ሆይ ይህ ሰው ዕውር ሆኖ ይወለድ ዘንድ ኃጢአት የሰራው ማነው? እርሱ ወይስ ወላጆች? ብለው ጠየቁት። ኢየሱስም እንደህ ብሎ መለሰ የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ ይገለጽ ዘንድ ነው እንጂ እርሱ ወይም ወላጆች ኃጢአት አልሠሩም ቀን ሳለ የላከኝን ሥራ ላደርግ ይገባኛል ማንም ሊሠራ የማይችልበት ሌሊት ትመጣለችና። በዓለም ላለሁ የዓለም ብርሃን ነኝ። ይህንን ብሎ ወደ መሬት እንትፍ አለ በምራቁም ጭቃ አድርጌ በጭቃው የዕውሩን ዓይኖች ቀባና በሰሊሆም መታጠቢያ ታጠብ አለው ስለዚህም ሄደ ታጠብ እያየም መጣ። ዮሐ 9÷1-11።

የዚህ ከተወለደ ጀምሮ ዕውር የነበረ ሰው መታመም ምክንያት የነበረው ከላይ የጠቀስነው ድንቅ የእግዚአብሔር ሥራ ይገለጽ ዘንድ

ነው። ስለዚህ በሰዎች ላይ የተለያየ ሕመም የሚደርሰው እግዚአብሔር በሚያውቀው ድንቅ ተአምራት ይገለጽ ዘንድ ነው።

ሦስተኛው የሕመም ምክንያት ከገድል፣ ከትሩፋት የተነሳ የሚመጣ ሲሆን በቅድስናቸውም እንደመኩ ሥጋቸውን ለመኩሰም የሚሰጥ ነው። ለዚህም ምስክር የሚሆንን የቅዱስ ጳውሎስ ሕይወት ነው። ሐዋርያው በውጋት ሕመም ይሰቃይ እንደነበር በመጽሐፍ ተጽፎልን እናነባለን።

ምሥጢረ ቀርባን ከሚሰጠው ጥቅም መካከል መድኃኒተ ሥጋ፣ መድኃኒተነፍስ መሆኑን ነው። ለሥጋዊ ሕመም ፍጹም መድኃኒት ሲሆን ለመንፈሳዊ ሕይወትም የነፍስ ቀብል የሚያድን ነው። በመጽሐፍ «የጭንቅ ቀን ላይመጣ በጉብዝናህ ወራት ፈጣሪህን አስብ ደስ አያሰኙም የምትላቸውም ዓመታት ላይደርሱ ፀሐይና ብርሐን ጨረቃና ከዋክብት ላይጨልሙ ደመናትም ከዝናብ በኋላ ላይመለሱ.... ፈጣሪህን አስብ።» መክ12÷1 እንዳለ ፈጣሪያችንን የምናስበው መከራ ጭንቅ ሕመም በበዛብን ጊዜ መሆን የለበትም።

በርግጥ በሕመም ጊዜ ፈጣሪያችንን አናስብ ለማለት አይደለም ሐዋርያው ያዕቆብ «የታመመ ቢኖር የቤተክርስቲያን አባቶች መጥተው ይጸልዩለት ቅዱስ ዘይትም ይቀቡት» እንዳለ። ቤተክርስቲያንም ለሕመምተኞች ምሥጢረ ቀንደልን ትፈጽማለች። በችግራችን ወራት የምንቀርበውን አምላካችንን በጤንነታችን ጊዜ ልንቀርበው በዓላማ ጽናትም ልንገለግለው ይገባል።

ሰ. ቤተሰብ ስለማስተዳድር

ቤተሰብ ማለት በሕብረት በአንድ ቤት የሚኖሩ ኃላፊነት በተሰጠው የቤተሰብ አካል መሪነት መጋቢነት የሚተዳደሩ ሲሆኑ የቤተሰብ መሪም ፣ ቤተሰብ መምራትን፣ መመገብን፣ የማህበራዊ ሕይወት ኃላፊነትን ይወስዳል። በቤተሰብ ውስጥ ስለሚፈጠሩት

ነገሮች በሃይማኖትም፣ በዓለም ሕግም ተጠያቂ ይሆናል። ይህ ሁሉ ግን የቤተሰብ ማስተዳደር ኃላፊነት ያለባቸው ሰዎች መንፈሳዊ ሰው ከመሆን፣ እግዚአብሔርን ከመፍራት፣ ከማገልገል፣ ስለ ነፍሳቸው ከማሰብ አያግዳቸውም።

ለዚህም አርአያ የሚሆኑ ብዙ የቤተሰብ መሪዎች ታሪካቸው ትምህርት ይሆነን ዘንድ በመጽሐፍ ቅዱስ ተጽፎልናል። ለመጥቀስም ያህል ኢያሱ የተባለው የእግዚአብሔር ሰው «እኔና ቤቴ ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን» በማለት የቤተሰብ ኃላፊዎች ለሥጋዊ ሕይወት ኃላፊነት በመውሰድ ቤተሰብን እንደሚያስተዳድሩ ሁሉ ለመንፈሳዊው ሕይወትም ኃላፊነትን በመውሰድ ቤተሰቡ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር እንዲቀርብ መምራት እና ማበረታታት እንደሚገባቸው ያስተምረናል።

ቆርኔሌዎስ የተባለው የመቶ አለቃ ቤተሰብ ከማስተዳደር በተጨማሪ ጠንካራ መንፈሳዊ ሰው፣ ጸሎተኛ፣ ምጽዋት የሚሰጥ ስለነበር የእግዚአብሔር መልአክ መጥቶ አነጋግሮታል። በኋላም እርሱ ብቻ ሳይሆን ቤተሰቡ በሙሉ እርሱ ያገኘውን መንፈሳዊ ጸጋና በረከት ያገኙ ዘንድ ልጆቹን በሙሉ እንዲጠመቁ አድርጓል። የሐሥ 10፥8።

የመቶ አለቃው የብዙ ልጆች አባት፣ የቤተሰብ አስተዳዳሪ መሆኑ ለመንፈሳዊ ተግባራት እንቅፋት ሳይሆንበት በጽድቅ መኖር መቻሉ የልጆች እናት ወይ አባት ለሆኑ እና ቤተሰብ እንመራለን፤ እናስተዳድራለን ለሚሉ በዚህም ምክንያት መንፍሳዊ ዓላማቸውን ለሚሰሩ ታላቅ ትምህርት ነው።

ሸ . የሥራዬ ሁኔታ አይመችም

የሥራ ታላቅነትን ያወቅነውና የተማርነው ከእግዚአብሔር ነው። ለሰድስት ቀናት ሥነ ፍጥረታትን በመፍጠር ካሳየን በኋላ በሰባተኛው ቀን በማረፍ ሲሆን፣ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ

«አባቴ ይሠራል እኔም እሠራለሁ» በማለት ትጉህ ሠራተኞች እንድንሆን አስተምሮናል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም ምዕምናን ላይ እንዳይከብድ ራሱን ለመቻል ሲል ቀን እያስተማረ እያገለገለ ሌሊት መተዳደሪያ የሚሆነውን ድንኳን ይሰፋ ነበር። ሰተማሪዎችም «ወንድሞች ሆይ ድካማችንና ጥረታችን ትዝ ይላችኋልና ከእናንተ በአንዱ ስንኳ እንዳንከብድበት ሌሊትና ቀን እየሠራን የእግዚአብሔርን ወንጌል ለእናንተ ሰበክን» 1ኛተሰሎ-2፥9 በማለት ነግሯቸዋል።

የእርሱንም አርአያ ይከተሉ ዘንድ ሲመክራቸው «ከእናንተ ዘንድ በአንዱ ስንኳ እንዳንከብድበት ሌሊትና ቀን በድካምና በጥረት እየሰራን እንኖር ነበር እንጂ ከማንም እንጀራን እንደያው አልበላንም። ይህም እኛን ልትመስሉ ራሳችንን እንደምሳሌ እንሰጣችሁ ዘንድ ነበረ እንጂ ያለሥልጣን ስለሆንን አይደለም ደግሞ ከእናንተጋር ሳለን ሊሠራ የማይወድ አይብላ ብለን አዘናችሁ ነበርና። ሥራ ከቶ ሳይሠሩ በሰው ነገር እየገቡ ያለ ሥርዓት ከእናንተ ዘንድ ስለሚሄዱ ስለ አንዳንዶች ስምተናልና። እንደነዚህ ያሉትንም በፀጥታ እየሠሩ የገዛ እንጀራቸውን ይበሉ ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እናዛቸዋለን እንመክራቸውማለን። እናንተ ግን ወንድሞች ሆይ መልካም ሥራን ለመሥራት አትታከቱ።» 2ኛተሰሎ 3፥8-13 በማለት በተግባርና በንግግር ይመሰክር ነበር።

ሥራ መሥራት ከቅዱስ ቁርባን ላለመቀበል እንደ ምክንያት በማቅረብ መራቅ የሚገባ አይደለም። ማንኛውም ክርስቲያን ሥራውን እግዚአብሔርን በመፍራት የሚያከናውን ከሆነ ከማናቸውም መንፈሳዊ ተግባራት ሊከለከል አይችልም። በሥራችን ውስጥ ወንጀል፣ መዋሸት፣ ማጭበርበር ካለበት ከቅዱስ ቁርባን ተቀበልንም አልተቀበልንም የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ በመተላለፍ እንቀጣለን።

ገበሬው ግብርናውን፤ ነጋዴው ንግዱን በታማኝነት ባለሥልጣኑም በቅነንት ሥራቸውን መሥራት የተገባ ነውና መንፈሳዊ ሰው ስንፍናን የሚዋጋ ትጉህ ነው። በሥራ በማመካከት ከዘላለማዊ ሕይወት ከሚያሰጠው ከጌታችን ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም መራቅ ታላቅ ስህተት ስለሆነ ሊታረም ይገባዋል። ሰው ክቡር የእግዚአብሔር ፍጡር ከመሆኑም በተጨማሪ የነፍስና የሥጋ ውሁድ ነው። ለሥጋችን እንደምንገባ እንደምንደክም ተግባርን እንድንሠራ ለነፍሳችንም ልንደክም መንፈሳዊ ሥራ ልንሰራ ይገባል ለሥጋ መብልና መጠጥ እንደማንረሳ ለነፍስ ምግብ ደግሞ ቅዱስ ቀርባንን መዘንጋት የለብንም።

ምዕራፍ ስድስት

6. ቅዱስ ቀርባን በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤ.ክ እና በሌሎች ቤ.ክ ያለው ልዩነት።

6.1. የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤ.ክ ትምህርት

ምስጢረ ቀርባን በኢ/አ/ተ/ቤ/ክ የጌታን የሐዋርያትን ከዚያም የቤተክርስቲያን አባቶች ያዩትን ሥርዓት መሠረት በማድረግ ይፈፀማል።

መሥዋዕተ የሚዘጋጀው በቤተክርስቲያኑ ቅጽር ውስጥ በስተምስራቅ በኩል በሚገኘው ቤት ነው ይህ ቤት ቤተልሔም ይባላል። ክርስቶስ በተወለደበት ከተማ በቤተልሔም የተሰየመ ነው። የክርስቶስ የማዳን ስራው ከቤተልሔም-ቀራኒዮ ነው። ቤተክርስቲያን ቀራኒዮ ናት በቤተልሔም መሥዋዕተን ደያቆናት ሲያዘጋጁ ቄሱ በቤተመቅደስ የመግቢያ ፀሎት ሲያደርግ ይቆያል። በቤተመቅደስ ባሉ በንዋያት ቅዱሳት ላይም ለእያንዳንዳቸው የታዘዘውን ቡራኬና ፀሎት ያደርሳል። ልብስ ተክህኖውን ከመልበሱ በፊት በክንዱ ይዞ ይፀልያል። ፀሎተን ሲጨርስ ኤጲስቆጶስ ያለዚያም በዕድሜ የሚበልጠው በሹመት የሚቀድመው ቄስ ባርኮለት ሁሉም ካልተገኘ እራሱ ባርኮ ይለብሳል ከዚህ በማያያዝ በንዋያት ላይ በየተራ ፀሎት ይፀልያል።

ሀ. በቤተ መቅደስ የሚገኙ ንዋያት ከታቦተ ሌላ

ሀ-መሰበወርቅ፡- ሕብስተ ከቤተልሔምወደ ቤተ መቅደስ የሚመጣበት ነው።

ለ- ጽዋ ፡- የደሙ መያዣ

ሐ. ጸሐፊ:- የሥጋው መያዣ

መ.አውድ:- ምዕመናንን ለማቅረብ ሥጋውን የሚይዙበት

ሠ.ዕርፈ መስቀል :- ደሙን የሚያቀብሉበት /ማንኪያ/

ረ. ጽንሐሕ :- ማጠኛው ሻኩራው

ሰ. ሙዳይ:- የዕጣን መያዣ

ሸ. ማጎፈድ:- ሥጋው በፃሕል ላይ የሚሸፈንበት

እነዚህ ንዋያት በየተራ ይባረካሉ። በመጀመሪያ ለቤተመቅደስ አገልግሎት የሚውሉት ሚሮን ተቀብተው ተባርከው ነው። በቅዳሴም ጊዜ ለእያንዳንዳቸው የቡራኬ ፀሎት አላቸው።

የቤተልሔም ዝግጅት ሲያበቃ ቅዳሴውን የሚሳተፉ ዲያቆናትም ካህናትም ልብስ ተክህኗቸውን እያስባረኩ ይለብሳሉ በፊትም ተንበርክከው ፀሎት ይቀበላሉ ከዚህ በኋላ አንዱ ዲያቆን መሶበ ወርቁን ግምጃ አልብሶ በራሱ ተሸክሞ /ንፍቀ/ ተራዳኢው ቄስ ሻኩራውን /ጽንሐሕ/ ይዞ ከገባ ከኋላ እያጠነ መስዋዕተኑን ለማምጣት ወደ ቤተልሔም ይወርዳሉ። ሠራኢው /ዋናው/ ዲያቆን ፅዋውን ንፍቁ /ተራዳኒው/ ዲያቆን በመሶበወርቁ ሕብስተን ይዘው ወደ ቤተክርስቲያን ሲያመሩ ቅዳሴ መጀመሩን የሚያውጅ ደውል ይሰማል። በዚህ ጊዜ ሠራኢው ቄስ ተገቢውን ምንባብ እያነበበ ቅዳሴውን ይጀምራል ስለ ፀሎተ ቅዳሴው ተራ በመጸሐፈ ቅዳሴ ተፅፏል። በቅዳሴ ጊዜ የሚነበቡ መጻሕፍት የሚከተሉት ናቸው።

ሀ. ከጳውሎስ መልዕክታት ሠራኢ ዲያቆን

ለ. ከሰባተ መልዕክታት ንፍቁ ዲያቆን

ሐ. ከግብረሐዋርያት ንፍቅ ቄስ

መ. ምስባክ ከዳዊት መዝሙር ሠራኢ ዲያቆን

ሠ. ከወንጌል ሠራኢ ቄስ

"ፃኡ ንኡስ ክርስቲያን" የሚባለውና ደወል የሚመታው ወንጌል ከተነበበ በኋላ ነው። የክርስትናን ትምህርት በመማር ላይ ያሉ ንዑስ ክርስቲያን ወንጌል እስኪነበብ ድረስ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎተን ይከታተላሉና ወንጌል ከተነበበ በኋላ ይወጣሉ።

ከዚህ በኋላ ዳዊት አልቆ ፍሬ ቅዳሴ ይጀመራል ቄሱ "ህበነ" ሲል መስዋዕተ ይለወጣል ነፍስ የተለየው መለኮት የተዋህደው አማናዊ ሥጋወደሙ ይሆናል። ድርገት ከመውረዳቸው በፊት 41 ጊዜ እግዚአ መሐረን ክርስቶስ ተብሎ በውጭ ሃይማኖተ አበው ይነበባል በውስጥም ቄሱ ስለ ሥጋውና ደሙ ሦስት ጊዜ የምስክርነት ቃሉን ይሰማል።

በመጀመሪያ የምስክርነት ቃሉ

1. ይህ ሥጋና ደም የእግዚአብሔር ልጅ ቅድስት ንጽሕት ከምትሆን ከእመቤታችን ከድንግል ማርያም የነሳው መሆኑን አምናለሁ ያለመቀላቀል፤ ያለመለያየት፤ ያለመለወጥ አንድ አካል አንድ ባሕርይ የሆነ በጴጌናዊው በጲላጦስ ፊት እውነትን የመስከረ።

2. መለኮት ከትስብዕት አለመለያየተን አምናለሁ አንድ ሰዓትም ቢሆን ላይን ጥቅሻ ያህልም እንኳ አምነን ለምንቀበለው ሁሉ ለሕይወትና፤ ለመድኃኒት ለኃጢአትም ስርየት ተሰጠን እንጂ።

3. ከሰማያዊ ቸር አባተና ከ ባሕርይ ሕይወተ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ከብርና ምስጋና የሚገባው የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋውና ደሙ ይህ መሆኑን አምናለሁ ብሎ ይመስክራል።

ይህ የምስክርነት ቃሉ ተቀላቀለ ተጣፋ የሚሉ እነ አወጣኪን፤ ከተዋህዶ በኋላ አንድ አካል አንድ ባህርይ አልሆነም የሚሉ መለካውያንን፤ ከእብና ከመንፈስ ቅዱስ ያላነሱትን እነ አርዮስን

ያወግዛል ከዚህ በኋላ የንሰሐ ጸሎት ጸልዮ ይቆርባል። አብረውት የቀደሱትንም ያቆርባቸዋል።

ድርገት ወርደው ምዕመናንን በሚያቆርቡበት ጊዜ ቄሱ ሥጋውን ደያቆኑ ደሙን ያቀብላል። በኢ/አ/ተ/ቤ/ክ ሥረዓተ ቅዳሴ ለመቀደስ እምስት ልዑካን ያስፈልጋሉ ሦስት ደያቆናት ሁለት ካህናት እነርሱም አንድ ሠራኢ ቄስ አንድ ጻፍቅ ቄስ አንድ ሠራኢ ደያቆን አንድ ገፍቅ ደያቆን አንድ አብሪ ናቸው። በገዳማትና በታላላቅ አድባራት ግን ሰባት ልዑካን ካልተሟሉ አይቀደስም።

የቅዳሴውም ሰዓት በጾም ወራት በዘጠኝ ሠዓት በበዓለ ሃምሳ በቅዳሜ በሰንበተ ክርስቲያን እሁድ በነግህ፣ በትንሣኤ በልደትና በጥምቀት ግን በመንፈቀ ሌሊት ይቀደሳል። ለሕዝብ አገልግሎት ተብሎ ነው እንጂ በታላላቅ ቦታዎች ከትንሣኤ፣ ከባለሃምሳ፣ ከእሁድ፣ ከቅዳሜ፣ ከልደትና ከጥምቀት በቀር ምንጊዜም ቅዳሴ በዘጠኝ ሰዓት ነው። አንዳንድ የሳቲን ቤ/ክ ፀሐፊዎች የኛን ቤ/ክ ሥርዓት ሲያናገሩት የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን በዘጠኝ ሰዓት የምትቀድሰው ቀርባን ጾም ይሸራል ብላ ስለምታምን ነው ይላሉ ነገር ግን ይህ ባለማወቅ ባለመጠየቅ በግምት በይሆናል የተሰጠ አስተያየት ነው።

በመሠረተ ቀርባን ማለት አማናዊ የክርስቶስ ሥጋና አማናዊ ደም መቀበል ማለት ነው። የምንቀበለው የክርስቶስ ሥጋና ደም ነፍስ የተለየው መለኮት የተዋህደው ነው። የጌታም ቅድስት ነፍሱ ከቅድስት ሥጋው የተለየችው ወንጌላውያን እንደመሰክሩት በዘጠኝ ሰዓት ነው። ማቴ27+46-50 ማር15+34-37 ሉቃስ23+44-46 የኢ/አ/ተ/ቤ/ክ በዘጠኝ ሰዓት የምትቀድሰው ጌታ ለእኛ ብሎ የሞተበትን ሰዓት ለማስታወስ ነው "ይህን በምታደርጉበት ጊዜ የሞቴን መታሰቢያ ታደርጋላችሁ" ብሏልና በተወሰኑ ዕለታት በሰንበት በነግህና በመንፈቀ ሌሊት የምንቀድሰው ድርጊቶች የተፈጸመባቸውን ሰዓት ለማስታወስ ነው።

እውነተኛ ይህ ሆኖ ሳለ አንዱ ክርስቲያን ነኝ ባይ በሌላው ክርስቲያን ባይ ያልሆነ ወሬ ጽፎ መበተን የክርስቲያኖችን እውነተኛነት ያስጠረጥረዋል።

በሞት አፋፍ ያለ ሕመምተኛ ቀድላችሁ አቀርቡኝ ቢል በማናቸውም ሰዓት ቀድሰው ያቆርቡታል ቀዳሾች ግን ዘጠኝ ሰዓት እስኪሆን ድረስ በመቅደስ ውስጥ ቆይተው በዘጠኝ ሰዓት ሠርሆተ ሕዝብ ያደርጋሉ ከቀርባን በኋላ የቀደሱት ካህናትና የቆረቡት ምዕመናን እስከ በነጋው ድረስ እጅና እግርን መታጠብ፣ መስገድ፣ መንበርከክ፣ መራቆት፣ ምራቅ መትፋት፣ ደም በጥቶ ማውጣት፣ ጥፍርን መቀረጥ፣ እራስ መላጨት፣ የሚያደክም ጉዞ መጓዝ፣ ከሰው ጋር መጨቃጨቅ፣ ወደ ውሽባ ቤት /መታጠቢያ/ መግባት፣ ከመጠን በላይ መብላት መጠጣት፣ ሥጋዊ ፈቃድን መፈፀም ይህንና የመሳሰሉትን ማድረግ ክልክል ነው። /መፀሐፈ ቅዳሴን/ ተመልከት።4

ተአምረማርያም በተባለው የቤተክርስቲያናችን መጽሐፍ ላይ የእመቤታችንን ታምር በማመን ለሚሰማ ሰው ሥጋውና ደሙን እንደተቀበለ ይሆንለታል በማለት ተጽፏል። ይህ የተባለበት ምክንያት ዘወትር የሚቆርብ ሰው በዕለተ ለመቀረብ ተዘጋጅቶ መጥቶ በተለያዩ ምክንያት ቢሰነካከልና ቅዳሴ አስቀድሶ መቀረብ ባይችልም የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም ተአምርን በማመን ከሰማ እንደቆረበ ይሆንለታል ነው።

ተአምረ ማርያምን ና ምስጢረ ቀርባንን እንዴት አንድ ሆኑ ቢሉ ታላቁን በረከት ቢያጡ በትንሹ እንደጠቀሙ ነው እንጂ አንድ ሆነው አይደለም። በተጨማሪም ለዚህም ቢሆን መስፈርት አለው በማመን ለሚሰሙና በዚያን ዕለት መቀረብ ፈልገው ከአቅም በላይ በሆነ ምክንያት ሳይፈልጉ ያጡትን ነው እንጂ ተአምረ ማርያም ለሰማ ሁሉ እና በዕለተ የመቀረብ ሀሳብ ለሌለው ሰው አይደለም።11

4 በእባ ንርጎርዮስ ሰባተ ምስጢራተ ቤተክርስቲያን

በእምነት ሁሉን ነገር ትፈፅማላችሁ ተብሏልና ይሆንልኛል ይደረግልኛል በማለት በእምነት ለሚሰማ ግን ሥጋውና ደሙን እንደተቀበለ ይሆንለታል። በሌላ ታሪክም አንድ ሴት ወደ ሌላ ሀገር ስትሄድ ባሕር ስትሻገር ገና ያልተጠመቀ ልጆች ነበሯትና ማዕበል ሲመጣ ሳይጠመቁ እንዳይሞቱ ብላ የእግዚአብሔርን ስም ጠርታ ጡቷን ደሙን በጥታ ትቀባቸዋለች። ማዕበሉም አልፎ ሰላም ከሆነ በኋላ ልታስጠምቃቸው ወደ ቤተክርስቲያን ሄደች ካህኑም ሊያጠምቁ ሲሉ ጥምቀት አንደት ናትና ውሃው አልፈሰ ይላል ካሕኑም ሴትዮዋን ምን ሆነሽ ነው ብለው በጠይቋት የሆነውን ነገር ነግራቸው ያ እንደ ጥምቀት ተቆጥሮላቸዋል።

6.2. የምስራቅ ኦርቶዶክስ ቤ/ክ /አሪዮንታል/

የግብፅ፣ የሶርያ፣ የኦርመንና የሕንድ አብያተ ክርስቲያናት ደግሞ አሪዮንታል ይባላሉ። የኬልቄዶንን ውሳኔ ያልተቀበሉ ናቸው። ክርስቶስ አንድ አካል አንድ ባሕርይ መሆኑንም ያምናሉ። እንዚህ አብያተ ክርስቲያናት ከኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ጋር የታሪክና የዶግማ አንድነት አላቸው። በሌላውክፍል የሚታወቁትም በቤተሰብነት ነው። አብረው ይቀድሳሉ አብረው ይቆርባሉ።⁵

6.3 የምስራቅ አብያተ ክርስቲያናት /መለካውያን/

የምስራቅ አብያተ ክርስቲያናት በግሪክ ኦርቶዶክስ የሚመሩ የራሷ ግሪክ፣ የሩሲያ፣ ሩማንያ፣ ቡልጋሪያ፣ የዮጎዝላቪያ፣ ቆጵሮስና ሌሎችም ናቸው። ትምህርተ ሃይማኖታቸው በምስጢረ ሥጋዊ የኬልቄዶንን መንግስታዊ ውሳኔ ተቀብለው «ክርስቶስ አንድ አካል ሁለት ባሕርይ» ነው ሰላሉ መለካዊያን ተብለዋል ። መለካዊ ማለት የንጉሥ ፈቃድ ፈጻሚ እንደማለት ነው። ከጉባኤ ኬልቄዶን በኋላ

⁵ የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ታሪክ ገጽ 185

ተለያይተን እንኖራለን ቢሉም የጋራ ጉዳይ ሲያጋጥማቸው ተገናኝተው ይወያያሉ።⁶

የምስራቅ አብያተ ክርስቲያናት ቤተሰቦቻቸው ተለይተው የሚታወቁበት የተለየ የቅዳሴ ሥርዓት አላቸው። እነዚሁ አብያተ ክርስቲያናት ልዩ የመስዋዕት መሳሪያ የላቸውም ምዕመናን ለበረከት ከሚያመጡት ኅብስትና ከተራ ዳቦ ቤት ገዝተው ነው። ልዩ ምልክት ትንሽ ማሕተም በመካከሉ ላይ አለው። ያውም በሙሉ ኅብስት ላይሆን አስቀድመው ቆራርሰው ሸራርፈው ነው። የቅዳሴው ፀሎት የትምህርት ጊዜ ካለቀ በኋላ መስዋዕቱን በመንበር ላይ ያስቀምጡታል። ፍሬ ቅዳሴውን የሚጀምሩት ከዚያ በኋላ ነው። በቅዳሴም ጊዜ የሚነበቡ መጽሐፍት ከጳውሎስ መልዕክትና ወንጌል ነው። ጳውሎስን የሚያነበው ዘማሪው /መሪጌታው/ ነው። ከሌለም ከአስቀዳሾች ተራ ምዕመናን ያነበዋል። ወንጌሉን ቄሱ ያነበዋል። ደያቆን ካለም ደያቆን ያነበዋል። ሥጋውና ደሙም ይለወጣል የሚሉት በይረሰዩ ጊዜ ነው ተለወጠ ካሉ በኋላ ለብ ያለ ውሃ አምጥተው በፅዋው ይበርዙታል።

የሚያቆርቡትም ሥጋውንም ደሙንም አንድ ላይ ከፅዋው ነው። የሚያቆርበውም ደያቆን ካለ ደያቆን ከሌለም ቄስ ነው። በመጨረሻም ከቡራኬው ጋር ምዕመናን እየገዙ ያመጡትን ኅብስት ቆራርሰው ለአስቀዳሾች ምዕመናን ያድሏቸዋል። ይህም ይህንተ ቀርባን ማለት ነው ይሉታል። ከዚህ በኋላ ሠርሆተ ሕዝብ ይሆናል የልዑካን ልክ የላቸውም።

ሃያ ሰላሳ ሆነውም ይቀድሳሉ አንድ ቄስ ብቻውንም ይቀድሳል። የቅዳሴ ሰዓት ሁል ጊዜ ማለዳ ነው። ከአቢይ ያም ከአሁኑ ቅዳሜ በቀር ቅዳሴ ክልክል ነው። እሁድ የተቀደሰበትን በፅዋው አስንሰተው አርብና ረቡዕ በሌሎችም አመቺ በሆኑ እለት

⁶ የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ታሪክ ገጽ 183

ፀሎተ ሰርክ አድርሰው ያቆርቡታል። "ፕሮኢጊያዝማኒ" አስቀድሞ የተቀደሰ ማለት ነው ይላሉ።

ይህም ብቻ ሳይሆን የፀሎተ ሐሙስ የቀደሱበትን እስከ ዓመት በመንበር ያስቀምጡታል። አቀርቦች የሚል በድንገት ቢመጣ ለመጠባበቂያ ነው ይላሉ።

6.4 በምዕራቡ የላቲኖች ካቶሊኮች

የምዕራብ አብያተ ክርስቲያናት ደግሞ ባንዳንድ የቀኖና ሥርዓት ቢለዩም ምንጫቸው የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ናት።

በምዕራቡ የላቲኖች ሥርዓት ደግሞ ካቶሊኮች በምሥጢረ ቀርባን ከእኛ ብዙ የተለዩ ናቸው። ከሰባተኛው መቶ ክ/ዘመን ጀምሮ በየለተ ነው የሚቀድሱት በቅዳሴ ጊዜ የሚነበቡ የሐዲስ ኪዳን መጻሐፍት እንደመለካውያኑ ናቸው። አሁን ግን በአንዳንድ ቦታ ከብሉይ ኪዳንም ነቢያትን ሲያነቡ ይሰማል። ሥጋውና ደሙ የሚለወጠው ንሥሁ ብልቡ በሚባልበት ጊዜ ከሥጋው ከደሙም የሚቀበል ቀዳሹ ብቻ ነው እስከ አስራሁለተኛው መቶ ክፍለ ዘመን ድረስ ለምዕመናኖቻቸው ሥጋውንና ደሙን ያቀብሉ ነበር በኋላ ግን ለምዕመናን ግን ሥጋውን ብቻ ያቆርቧቸዋል። ጌታችን ለሐዋርያተ ጽዋውን አንስቶ ሲሰጣቸው ሁሉም ከዚያ እንዲጠጡ ተናግሮቸዋል ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ ማቴ26÷26። በማለት ይህም ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው ከሚለው አምላካዊ ቃል ጋር የማይስማማ ነው።

ካቶሊኮች በምሥጢረ ቀርባን የሚለዩት በዚህ ብቻ አይደለም ሌላም ብዙ አለ።

- ሀ. ከቀርስ በኋላ አንድ ሰዓት ቆይተው ይቆርባሉ ያቆርባሉ።
- ለ. በአንድ ቀን በአንድ መንበር ደጋግመው ያቆርባሉ።

ሐ. መስገሻ ብለው በመንበሩ ላይ መስዋዕት ያስቀምጣሉ።

መ. የቅዳሴ ሰዓት ሁልጊዜ ማለዳ ነው።

ሠ. አንድ ቄስ ብቻውን ይቀድሳል።

በመጠኑ ከኛ የሚለዩበት በእነዚህ ምክንያቶች ሲሆን ከነዚህም ሌላቀኖናቸው በየጊዜው ስለሚለዋወጥ ብዙ ለውጥ በቤተክርስቲያናቸው ይታያል። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ደግሞ የመንበሩን ገፅ ወደ ምዕራብ አዙረው ወደ ምዕራብ ይቀድሳሉ ይባላል።

ከፕሮቴስታንቶች በቀር በምስራቅ አብያተ ክርስቲያናትም ሆኑ የሮማ ካቶሊክ ቤ/ክ ሥርዓት ቢለያዩም ምስጢረ ቀርባን እንዴት እንደሚፈጽሙ አይተናል።

6.5. በፕሮቴስታንቶች

በፕሮቴስታንቶች ዘንድ ግን ምስጢረ ቀርባን ለየት ያለ መልክ አለው፤ በእርግጥ መሥዋዕት ብለው የሚያቀርቡት የተለየ ዝግጅት የላቸውም ተራ ህብስት ያቀርባሉ በህብስተ አምሳል፤ ከህብስተ ጋር የክርስቶስ ሥጋ ይሰጣል ይላሉ ይህም ማለት ህብስተ ምሳሌ መሳሪያ /Symbol/ ነው ማለት ነው።

/IN panatio/ in pano- በህብስት ውስጥ Cumpān – ከህብስት ጋር Buhpane = በህብስተ አምሳል

በአንቀጽ ተዋሕዶ መለካውያን የሚሉትን መሰረት በማድረግ የክርስቶስ አካል በህብስተ ያድርበታል ይላሉ ይህ ትምህርታቸው ዝግጅት ሥጋዬ፤ ዝግጅት ደምዬ ያለውን ያፈርሰዋል እንደነርሱ አባባል ህብስተ ምሳሌ ከሆነማ ቅዱስ ጳውሎስ ይህን ህብስት ሳይገባቸው የሚበሉ ዕዳ ይሆንባቸዋል 1ኛቆሮ11÷27 የሚለውን የቅዱስ ጳውሎስ ትምህርት ምን ብለው ይተረጉሙታል? ይህ የእነሱ አባባል መጻሐፍት ከቤ/ክ ሊቃውንት ትምህርት የተለየ ነው የቤ/ክ አባቶች

ምስጢረ ቀርባን ሳይመረመር ምስጢር መሆኑን ያውቃሉ አርአያውና መልኩ ሳይለወጥ ልምላሚውና ጣሙ ሳይለየው ሥጋ መለኮት ደመ መለኮት ይሆናል በእርግጥ ሥጋውና ደሙ ሲለወጥ ባይታይም ቅዱሳን ግን ያዩታል። በምዕራብ ቤ/ክ ያሉ ሊቃውንትም የህብስተም የወይኑም ባህሪ ይለወጣል ብለው ይናገራሉ። የምስራቅ ቤ/ክ ሊቃውንት ግን በማይመረመር ግብር መለወጡን እንጂ የሰንዴም ሆነ የወይኑ ጥንተ ባህሪ ለሁሉም ተለውጦ ይታያል ብለው አያምኑም።⁷

1. ወንጌል ቅዱስ ንባብና ትርጓሜው ብርሃንና ሰላም ማተሚያቤት 1966ዓ.ም አዲስ አበባ።
2. እሪት ዘፍጥረት ንባብና ትርጓሜ የእጅ ጽሁፍ።
3. መጽሐፈ ቅዱስ ንባብና ትርጓሜ ትንሣኤ ማተሚያ ድርጅት 1958ዓ.ም አዲስ አበባ።
4. ፍትሐ ነገሥት ንባብና ትርጓሜው ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት 1962ዓ.ም አዲስ አበባ ።
5. ድርሳን ዘቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ ንባብና ትርጓሜ 1988ዓ.ም አዲስ አበባ።
6. የቅዱስ ጳውሎስ መጽሐፍ ንባብ ከነትርጓሜ ትንሣኤ ዘጉባኤ ማ/ቤት 1988ዓ.ም።
7. ዉዳሴ ማርያምና ቅዱስ ማርያም ንባብ ከነትርጓሜ ትንሣኤ ማተሚያቤት 1983ዓ.ም አዲስ አበባ።
8. ግድለ አቡነ ሃብተ ማርያም
9. ኪዳነ ወልድ ክፍሌ /አለቃ/ መጽሐፈ ስዋሰው ወግስ ወመዝገበ ቃላት አርተሲስትክ ማተሚያ ቤት 1948 ዓ.ም
10. ዓባይነህ ካሄ /ዲያቆን/ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት አንደኛ መጽሐፍ ብራና ማተሚያ ቤት 1993ዓ.ም አዲስ አበባ።
11. የኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማህበር የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ብርሃንና ሰላም ማ/ቤት 1972 ዓ.ም አዲስ አበባ።
12. ኅርኅሪዮስ /ብፁዕ አቡነ/ የኢትዮጵያ እርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ታሪክ 1962 ዓ.ም አዲስ አበባ።
13. ኅርኅሪዮስ /ብፁዕ አቡነ/ ሰባተ ምስጢራተ ቤተክርስቲያን ለሙከራ የተዘጋጀ ዝዋይ ።
14. ማርቆስ ዳውድ /ቄስ/ ምስጢረ ቀርባን 1944 ዓ.ም አዲስ አበባ።
15. መቃርዮስ/ብፁዕ አቡነ/ መንገደ ሰማይ 1966 ዓ.ም አዲስ አበባ።

16. መልክ ጼዴቅ /ብፁዕ አቡነ/ ትምህርተ ክርስቲና ትንሳኤ ማተሚያ ድርጅት 1983 ዓ.ም አዲስ አበባ።
17. ኃይለማርያም በርሄ /መርጌታ/ ሁለተኛ ኪዳናት ማኅበረ ቅዱሳን 1995 ዓ.ም አዲስ አበባ።
18. ብርሃኑ ኅበና /መምህር/ መራሄ ድኅነት አርቲስቲክ ማተሚያቤት 1990 ዓ.ም አዲስ አበባ።
19. ሐመር መጽሔትና ስምዓ ጽድቅ ጋዜጣ በመኅበረ ቅዱሳን የመዝሙርና ሥነጽሁፍ ክፍል የሚዘጋጅ።
20. መለከት መጽሔት በዋናነት የሕትመትና የማስታወቂያ ድርጅት እየተዘጋጀ የሚወጣ ወርሐዊ መጽሔት።
21. Beniamen Morgan /Father / The Eucharist

እውነተኛ ይህ ሆኖ ሳለ አንዱ ክርስቲያን ነኝ ባይ በሌለው ክርስቲያን ባይ ያልሆነ ወሬ ጽፎ መበተን የክርስቲያኖችን እውነተኛነት ያስጠረጥረዋል።

በሞት አፋፍ ያለ ሕመምተኛ ቀድሳችሁ አቀርቡኝ ቢል በማናቸውም ሰዓት ቀድሰው ያቆርቡታል ቀዳሾቼ ግን ዘጠኝ ሰዓት እስኪሆን ደረስ በመቅደስ ውስጥ ቆይተው በዘጠኝ ሰዓት ሠርሆተ ሕዝብ ያደርጋሉ ከቀርባን በኋላ የቀደሱት ካህናትና የቆረቡት ምዕመናን እስከ በነጋው ድረስ እጅና እግርን መታጠብ፣ መስገድ፣ መንበርከክ፣ መራቆት፣ ምራቅ መትፋት፣ ደም በጥቶ ማውጣት፣ ጥፍርን መቀረጥ፣ እራስ መላጨት፣ የሚያደክም ጉዞ መጓዝ፣ ከሰው ጋር መጨቃጨቅ፣ ወደ ውሽባ ቤት /መታጠቢያ/ መግባት፣ ከመጠን በላይ መብላት መጠጣት፣ ሥጋዊ ፈቃድን መፈጸም ይህንና የመሳሰሉትን ማድረግ ክልክል ነው። /መፀሐፈ ቅዱስ/ ተመልከት።ፋ

ተአምረማርያም በተባለው የቤተክርስቲያናችን መጽሐፍ ላይ የእመቤታችንን ታምር በማመን ለሚሰማ ሰው ሥጋውና ደሙን እንደተቀበለ ይሆንለታል በማለት ተጽፏል። ይህ የተባለበት ምክንያት ዘወትር የሚቆርብ ሰው በዕለተ ለመቀረብ ተዘጋጅቶ መጥቶ በተለያዩ ምክንያት ቢሰነካከልና ቅዱስ አስቀድሶ መቀረብ ባይችልም የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም ተአምርን በማመን ከሰማ እንደቆረበ ይሆንለታል ነው።

ተአምረ ማርያምን ና ምስጢረ ቀርባንን እንዴት አንድ ሆኑ ቢሉ ታላቁን በረከት ቢያጡ በትንሹ እንደጠቀሙ ነው እንጂ አንድ ሆነው አይደለም። በተጨማሪም ለዚህም ቢሆን መስፈርት አለው በማመን ለሚሰሙና በዚያን ዕለት መቀረብ ፈልገው ከአቅም በላይ በሆነ ምክንያት ሳይፈልጉ ያጡትን ነው እንጂ ተአምረ ማርያም ለሰማ ሁሉ እና በዕለተ የመቀረብ ሀሳብ ለሌለው ሰው አይደለም።⁴

⁴ በእባ ንርንግስ ሰባተ ሥሥጢራተ ቤተክርስቲያን